

મા સવગણુદાદના

દર્યા પ્રકાશ.

૧૧ થી ૪ સુધી.

પ્રકાશક.

શેઠ આલા ખેતા—વીરભગામ.

ભગત પ્રેમા મધલ—ભગા

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌંપીરાઙિટ વિભાગ]

ઘાંક

અનુક્રમાંક ૮૮-૩૮

પુસ્તકનું નામ રાવલગુપ્તાલાલ ૫૨૨૫૩૩૫૧

વિષય

૩-૧૬

ॐ

श्री महात्मा सवगाणुदाहना
पद पर्या प्रकाश.

भाग १ थी ४ सुधी.

संशोधक.

महाराज भावशराम डिगमसी.

मु. आंकरका.

छपावी प्रसिद्ध कर्ता.

शेठ आला पेता—विरमगाव.

लगत प्रेम. भईल—लवानीपुरा.

प्रथमावृत्ति

प्रत ४०००

संवत् १९७६

कीमत ०-१२-०

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ ચોંટાડ

સર્વ હક્ક પ્રસિદ્ધ કર્તાએ સ્વાધિન રાખ્યા છે.

શ્રી સત્યનારાયણ પિ. પ્રેસમાં

પટેલ મોતીલાલ કાળીદાસે છાપ્યા

કે. સીવીલ હસ્પીટાલ સામે પાનાલાઈની વાડીમાં.

અમદાવાદ.

❖ श्री गणेशाय नमः ❖

પુસ્તકની ઉત્તમતા.

આ પુસ્તકમાં જ્ઞાન, વધરાગ તથા લક્ષ્યમહિ-
માના ઉત્તમમાં ઉત્તમ ૧૩૨ ભજનો, હંદો,
કવાલીઓ જુદા જુદા કવીઓની રાગરા-
ગણીમાં સ્થાપનજૂત કરેલી છે, મારે
દરેક મનુષ્યે અવશ્ય એક કોપી
ખરીદી તેમાંના બોધનો અનુ-
ચિત્ત કરશે. એજ આરજ.

● આ પુસ્તક મળવાનું ઠેકાણું. ●

મહારાજ ગોવિંદરામ ઉગમસી.

કે. સવગણ દાદના મંદીરમાં

(તાલુકે પંચુકા.)

મુ. આંજરકા.

પ્રસ્તાવના.

પ્રિય વાચકશ્ર્દ આ લઘુ પુસ્તકનો ઉદ્દેશ અને મુળ હેતુ એવો છે કે, આમાં પ્રસિદ્ધ દરવામાં આવેલાં દરેક દરેક પદ તથા પરચુરણ હોદ્દા વીગેઝ મુખેથી આજ દીન સુધી ધણા વખતથી ગવાય છે પણ ધણા ખરા સેવકોતી તેને દરેકને મેદિ થઇ શકે એવી ઇચ્છા જણાવેલી હોવાથી અને ધણા ખરા પદો સંપૂર્ણ હોવાથી તેને પૂર્ણ રીતે કરી છપાવવામાં આવ્યા છે કે તેનાથી દરેક જાણ તેના ઉપયોગ કરી શકે.

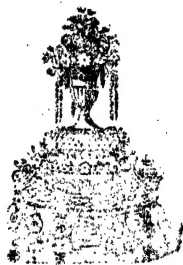
ઝાલાવાડ (જાલ-ચોરાસી) પ્રગણામાં ગામ ઝાંઝરકામાં મહાત્મા સવગણુદાદા જગવાનના શુદ્ધ પ્રેમી હોર્મ, સંત, સાધુ, અભ્યાસ અને અતિતોને અન્ન વસ્ત્રાદિથી સતોષતા તેથી તેમની કિર્તિ અને પીરોઇ આખા જગતમાં પ્રસરી છે. વળી હંચથી તે નીચ સુધીમાં તેઓ મહાન ખ્યાતિ પામેલા છે. તેઓનાં અલંદ વિચારી આત્માના જકિત રસથી ભરપુર એવા જુદા જુદા કરી લોકોએ પોતાની ઇચ્છાનુસાર, પદ, પ્રજાતિયાં, હંદ, સાખી, સર્વેયા આદિમાં તેમના ધણા પરચાઓના વખાણુ કરેલ છે.

છતાં ભાવિકજનોના આગ્રહથી યુક્ત ગાદીએ (ઝાંઝરકાની ગાદી) ગિરાજમાન મહારાજ ગોવંદરામ ઉગમસીની આજ્ઞા લઇ તેમના લઘુખંડુ રા. માવજીરામ ઉગમસીએ આ ગ્રંથનો સંગ્રહ કરવા બનતી મહેનતે હતેકમંદ નિવડ્યા છે.

મેં તે પુસ્તકને તેમની પાસેથી બધ તેને છપાવી તૈયાર કર્યો છે. વિશેષમાં આ પુસ્તકની આવશ્યકતા એટલોજ છે કે, જગ્યાએ જગ્યાએ જુદા જુદા કવિઓએ જુદા જુદા રાગનાં ધણાં પદો બનાવ્યાં છે.

પુસ્તક પ્રસિદ્ધ કરવાનો અમારો આ પ્રયત્ન પ્રયાસ છે તો કદાચ આપને ક્યાંઈ પણ કાંઈ પ્રકારની ભૂલ ચૂક જણાય તે અવશ્ય સુધારી વાંચી લેવા મારી વિનંતિ છે—શાંતિ:

પ્રસિદ્ધ કર્તા.

મહરહુ પુસ્તક છપાવવામાં મત આપનાર ગૃહસ્થોનાં નામ.

નંબર.	નામ.	ગામ.
૧	શાહ નાગરદાસ પાનાચંદ	સરવાળ
૨	જીવરામ ખીમાજી વણકર.	ઝંઝરકા
૩	જસરાજ દલા બ્રાહ્મણ.	..
૪	કેસર ગોવિંદ બ્રાહ્મણ.	..
૫	પરસોતમ પુંજ કુંભાર.	..
૬	ભગત દાના વીરા વણકર.	ખરડ
૭	કુંભાર નાથા ગોવિંદ ભગત.	..
૮	પાલા ગોખર વણકર.	ગોરામુ
૯	ડાલા ગંગા વણકર.	ધોલેરા ખંદર
૧૦	શીવા પાલા વણકર,	..
૧૧	ગણેશ બીમા.	ધંધુકા
૧૨	કકુ લીંબા	સોજત્રા
૧૩	જીવા સવા.	..
૧૪	નાથા માધવ.	..
૧૫	જેરામ દયાળ.	..
૧૬	હરીદાસ	ભવાનીપુરા
૧૭	નરસીંહ	..
૧૮	રણછોડ.	પેટલાદ
૧૯	રણછોડ મોરાર.	(કાજુ) સરસીકા

૨૦	મહંત મોહનદાસજી શુક્ર આતમારામજી.	અમદાવાદ
૨૧	બાવા કરસનદાસ મીરુરામ.	"
૨૨	ભગત ગંગારામ શાપુર દેડવાડામાં.	અમદાવાદ
૨૩	વીરાજી માનાજી.	"
૨૪	ત્રીકમ કુમેર	(અમદાવાદ) વાડજ
૨૫	આલા કુમેર.	"
૨૬	બકાર મીલ ભારતર.	"
૨૭	ધુરાજી ઈન્જીરામ.	રાજપર
૨૮	બાવા સેવાદાસજી ગુલામદાસજી.	વઢવાણ
૨૯	સુખા ભલા	મોજદડ
૩૦	ડાહ્યારામ.	ચંકેવાળીયા
૩૧	નાના પરમા.	વિરમગામ
૩૨	ઉકા મલા.	"
૩૩	ડાહ્યા ખોડા.	"
૩૪	હમીર.	"
૩૫	ધુડા હીરા.	"
૩૬	કુમેર અરજજી.	વડગાસ
૩૭	રખડ મયા.	સુખાઇ
૩૮	કમો ડાહ્યા.	"
૩૯	ઉગા ખીમા.	"
૪૦	વાંચા રાજ	"
૪૧	વીસરામ બાણા.	"

અનુક્રમણિકા.

ભાગ ૧ લો.

પંડયા કાનજી બધાનાં પદ.

નંબર	પદ	પાનું.
૧	સમઙ તે માતા શારદા...	૧
૨	નીશાન વાગે નામનાં ...	૪
૩	નેજા ફરકે રે પીરના નેજા ફરકે...	૫
૪	ચાલો જામ રે જામ ઝાંઝરકે જાતરા	૬
૫	સખનાથ લખોવર શારદા.	૭
૬	સરસતી શારદા સમઙ રયામ	૮
૭	દલબીતર જોણે રાખી દયા	૧૦
૮	મરણ તણી વમાસણ કરી	૧૧
૯	અંતકરાડે દેવ ત્યાં આવી મળ્યા...	૧૨
૧૦	એ વાયવાયરે તમારો મેમા કળુમાંદરે.	૧૩
૧૧	તેરા દરશનકા મહીમા	૧૩
૧૨	મનવજ્ર કીધાં રે અનુભવી લોલ આણી	૧૪
૧૩	અગમ ખેલ સદગુરના આભ્યા	૧૫
૧૪	તીરથ સાચું દુઝીઓ બાવો	૧૬
૧૫	સમઙ સરસતી માતા સારદા	૧૭
૧૬	પીરનો પરચો પાટ પુજા ધણી	૧૮
૧૭	આભ્યા આવે ઝાંઝરકે સંત	૧૯

૧૮	મુને મુખ દીધો સવગલુ	૧૯
૧૯	ચાલો ચાલો ઝાંઝરકે જાઈ	૨૦
૨૦	ઝાંઝ કે જાઈ જાતરા	૨૧
૨૧	ભગત બીડયું ભાગોને બ્રમાતળી...	૨૨
૨૨	ચાલો જાઈ ઝાંઝરકામા સવ છે	૨૩
૨૩	કોઈ હૂપત મેત્રીને દારશે રે	૨૪
૨૪	સેવો ભગત સવીઆણુને	૨૪
૨૫	સરસતી માતા સારદા	૨૪
૨૬	પડવ તો પહેલી દીધી પરમજી	૨૭
૨૭	અયોધ્યાથી ચંદયા રામ કરવા જંગ સંગરામ	૩૦
૨૮	શદ્દ છુદ્દ ચાલો બાઈ શારદા રે લોલ	૩૨

ગામ માળોદના આઠાણ પડયા નથુનાં પદ.

૨૯	સવગલુ સીધાંરે સાધુ	૩૪
૩૦	કાનો કોણ ન માને રે	૩૫
૩૧	સખી પડવે તણા દીન પુછી રે...	૩૬
૩૨	એ મવારે એક નામ સવગલુ	૩૮
૩૩	રામને બળેરે સીતા રામને બળે	૩૯

શ્રી સરવાળના ગરાસીયા રાજાજી દાદાજીના શિષ્યની ગરબી.

૩૪	ચાલો વાડી તણો વીસરામ	૩૯
----	----------------------	-----	-----	-----	----

વાસણના બાવા હીરદાસના પદ.

૩૫	સવૈયા નાથનાંરે સમરણ કરજો...	૪૦
૩૬	ગામ ઝાંઝરકે ભગત સવગલુ	૪૧

૩૭	સવગણુ બલે પરમટયા	૪૩
૩૮	સરવણુ કાયા શેરમાં	૪૪
૩૯	જીને નાથ નવાજયા	૪૪
૪૦	રામ અમસિંગરે	૪૫
૪૧	પડ્યાં તારાં કામ	૪૬
૪૨	સવગણુ સમરયાજીનાં	૪૭
૪૩	કરણી નરકાવે ઉગમસીની સાધજી	૪૭
૪૪	મેરાદલ રામને બાજી લેને બાજી...	૪૮

નાનજી ભગતનું પદ

૪૫	ઝંઝરે જઈને નમેરે તમારાં વાલો લે દુઃખ વાળી...	૪૯
----	--	----

ભાગ ૨ જો.

પંડ્યા સવારામ કાનજીનાં પદ.

૪૬	પંડુરાં બેલી કુંવર બાધરા પતાજી	૫૧
૪૭	પ્રથમ સમરીએ પ્રભુને	૫૨

ઉકા હાદાનું ભજન.

૪૮	ધર્મો ઉગમસી અવતાર	૫૫
----	-------------------	-----	-----	----

સવરામનાં પદ.

૪૯	ઝંઝરે ઝંઝ રોપીઆ	૫૬
----	-----------------	-----	-----	----

પંડ્યા હરીદાસનો ઉપાખરો તથા પદ.

૫૦	કરજ કાપો સવમણુ મુખ રાખો કબ્યા	૫૭
૫૧	નમોડ્યા અજીનમી નાથજી	૫૮

૫૨	આવે ચઢી કુંવર અજમલરો	૬૧
૫૩	રંગપુર બડા જોમદર રામો	૬૨
૫૪	પ્રથી ધણી રામદે ક્ષીદનો પાઠ્યાદ	૬૩
૫૫	રાખે અખર હમારી રામો	૬૫
૫૬	મંડળી મરાજતણી	૬૬

અરજણુથી બનાવેલી ગરબી.

૫૭	ઝંઝરકુ ગોકળપુરી ગામ	૬૭
----	----------------------------	----

જેઠા પંડયાનો બનાવેલો કુંડલીઓ.

૫૮	આઘબવાની ઝોળગું... ..	૬૮
----	----------------------	----

જેઠા ભારતું પ્રભાતીયું.

૫૯	સમરજી સાચું મારે ભગત	૭૦
----	-----------------------------	----

વાલા ભગતનું પ્રભાતીયું.

૬૦	ભવું હોય તેને ભવને ઝંઝરકે... ..	૭૧
----	---------------------------------	----

ધરાંગધરાવાળા વાધાનો બનાવેલો છંદ.

૬૧	ઝટપટ વેલા ભવ ઝંઝરકે	૭૨
----	----------------------------	----

કરશનદાસના ચંદ્રાવળા.

૬૨	સવો ભગત દવારો ચણાવે	૭૩
૬૩	ઝંઝરકે પીરના દેવળ રૂઝાં	૭૩
૬૪	દેવળ ફરતો દાદા ગદ નખાવો	૭૩
૬૫	સવાભગતની સામગ્રી રૂઝી	૭૪

ભાગ ૩ જો.

પંડયા હીરા સવરગનો બનાવેલો છંદ

૬૬ સુંદાળા ગણુપત દેવ સારદા ૭૫

હિરાપંડયાનું પદ.

૬૭ કાના કાગી કાના કાળા ૭૭

લખારામના છંદ

૬૮ સકવા પરસન ચાંદ સારદા ૭૮

૬૯ મધા મલેર દાદાની માથે ૮૧

પરસોતમદાસની પરમાતી.

૭૦ પાંખને મૃદંગ પડવમ ઝાંઝરકે વાગે ૮૧

માળોદના પરમા નથુનો છંદ.

૭૧ તખત ઝાંઝર ભગડય ટુંડીઆ ૮૨

પરમાનો છંદ તથા ભજન.

૭૨ સુખ આપો તારે ભજુ સીયાણને ૮૪

૭૩ હુંતો બસદારીર સરગણુ નાથનેરે ૮૫

૭૪ એ આવેલાએ ભગત ઉકા ૮૬

સુખાનંદનો છંદ,

૭૫ નાથ સવીયાણુ થે બીડ ભાંગે નથા ૮૭

હરદાસનો છંદ તથા ગરબી.

૭૬ સવનાથ મુશળી ઝાંઝરકે સમરથ ૮૮

૭૭ એવા સમરથ મીર સવીયાણુ ૯૦

પંડયા રૈવાદાસનો છંદ તથા ભજન

૭૮	ગામ અમર ઝંઝરકું ગાદી	૯૧
૭૯	સુરાણી રટણ મારે સાચનું	૯૨
૮૦	સંત સવગણનાથ સેવો	૯૩
૮૧	અવતારી પુરૂષ ઝંઝરકે આબ્યા	૯૪

કાળીદાસ સુખાનંદનો છંદ.

૮૨	પીડા મટાડો હિ પ્રતિપાળ	૯૫
----	------------------------------	----

ગોપાલદાસનું ભજન.

૮૩	પરમટ સવગણુ પીરે	૯૭
----	------------------------	----

બાવા રામદાસના ભજન.

૮૪	ગુરૂજી તમે બલે આવીયા	૯૭
૮૫	ઝંઝરકે પીરાણુ બાળ્યા	૯૮
૮૬	નરબે પાયા નખાબ્યા નાથ	૯૯
૮૭	આવી ચણે નમે સંસાર	૯૯

હીમદાસનું ભજન.

૮૮	નમે સદગુરૂ સાથે બાધા સુરતા... ..	૧૦૦
----	----------------------------------	-----

મુળજીદાસનું ભજન.

૮૯	દરશન કરવા ચાલોને જમએ	૧૦૧
----	-----------------------------	-----

ભાગ ૪ થો.

પેટલાદના પંડયા હીરાલાલના ભજન.

૯૦	નમ્ર પ્રેમે જીગજ પરમેશ્વરા પ્રણી	૧૦૨
----	---	-----

૯૧ શ્રીસદ્ગુરુ દેવ	૧૦૩
૯૨ સહિ સમરો ને સદ્ગુરુ દેવ	૧૦૪
૯૩ ઓ ભગવાન તુમારા કામ પડ્યા છે.	૧૦૪
૯૪ જદુપતી પ્રભુ તમે વહાર વેલા આવોરે... ..	૧૦૫
૯૫ નથી કોઈ જગના વિષે માંડે રે... ..	૧૦૬
૯૬ મુને મારી કટારી મેરે જનુમે... ..	૧૦૭
૯૭ ભજન કરે બાધે ભવ તરવા.	૧૦૭
૯૮ સમરન કરે સાહેબકા બંદા	૧૦૮
૯૯ ખુદાકા ખેલ હે ન્યારા... ..	૧૦૮
૧૦૦ જ્ઞાન વિના વર કયું જુલ્યા	૧૦૯
૧૦૧ હમરે કરો ને ઉપાય અકરગીનો	૧૦૯
૧૦૨ લગાદે ભજન ફેરી ધુનીરે લાખા વાર.	૧૧૦
૧૦૩ આ કેવો રચીયો ખેલ	૧૧૧
૧૦૪ સદા સુમરન પ્રભુ આન એક ચીતે ધરીએ,	૧૧૨
૧૦૫ આવો સામળીઆવાલા નીંદ્રાથી જાગી રે... ..	૧૧૨
૧૦૬ કહોને ગુરુ મારા ફેરી રીતે વારણ થાશે	૧૧૩
૧૦૭ મુરખ જીવ તું શું મીઠ્યા સુખ માણે	૧૧૩
૧૦૮ આ કાચી કાપા જાસે પડી પડી રે	૧૧૪
૧૦૯ બાધેઓ તમે મોટાઇ મુજાને બળે રામા... ..	૧૧૫
૧૧૦ સાચુ કહોતો સાંઝે લાગે મારી વસ્તી	૧૧૬
૧૧૧ તારો અવસર એવે જાય	૧૧૭
૧૧૨ ગાળે ગાળે ગોવિંદ ગુણ ગાળે	૧૧૭
૧૧૩ સખી દીવસ દીવાળીનો આજ... ..	૧૧૮
૧૧૪ કરે મન ભક્તિ આવથી ફળશે	૧૧૮

❀ શ્રી મહાત્મા સવગણુ દાદાના ❀

➡ પદ પરચા પ્રકાશ. ⚡

ભાગ ૧ લો.

પંડયા કાનજી બધાનો બનાવેલો હરીરસ.

ભજન ૧ છં.

સમરૂ તે માતા શારદા, પરબુ જિતારે તું પાર;
 ભક્ત સેવો કરે ભજન, અલખને આધાર. ટેક.
 જગતરે માનવ જતરા, આવે તે વરણુ અઢાર;
 કર્યા કરમ છુટીયે, તારા દેખતા દેહાર. સમરૂ.
 નામ ભજન બજે નરહર, કરે સુકત કામ;
 ઝળોમળ ઝાંઝરકુ, ગોકળપુરી છે ગામ. સમરૂ.
 એરાદ ભજન ઝોળગ, જપે તે જળહળ બપ;
 ભક્ત સેવો ભેટીઆ, પંડનાં તે છુટ્યાં પાપ. સમરૂ.

પાટ માંડી પરમેશ્વરનો, બેઠે પંડ બ્રમંડ;
 સવા અમર ઝંડો ખોડયો, ત્યાં નમે છે નવખંડ. સમર.
 ઉત્તમ મધ્યમ કરે અરબુ, ઝોળગ અવાજ;
 તીલક માળા ઢુંડીયો, મુખ જપે છે મહારાજ. સમર.
 સવા તે ખંદગી સંતની, સાહેબસુ સતસંગ;
 સાચા તે ભક્ત કહીએ સવા, રામનુંજ રંગ. સમર.
 હવન મંગળ અખંડ લીલા, દુવારે દીપત;
 ધરમશાળા ઉપર ધજ, અનરી ઝોપત. સમર.
 જગતર માનવ જતરા, ખલક સંધન ખાય;
 અમર પરવા અતનો, પરીયા તે લંગર પાય. સમર.
 બદવ કુળમાં બણીએ, મહા ભડ મોટું મન;
 મેઘખાઈ જમાડે માંગણાં, સધળા તે પીરસે અન. સ.
 મીઠા તે ભોજન મેઘખાઈ, ખાંતે તે ખવાર્યા;
 આણંદની અજવાળીયાં, પખાં તે ત્રણ તાર્યા. સમર.
 મુખ અમરત કહી માજ, વધુ સરજસ વાલ;
 સવા સતમાં ગિપજ્યા, કરે પરમારથમાં પાલ. સમર.
 બદવ કુળમાં બણીએ, ગરથ ગંગારામ;
 રાણાવત્ત અમરે રહ્યા, નવખંડ અમર નામ. સમર.
 ભક્ત ભેદ બણે, ભારથ, નેણે વરસ્યાં તુર;

ગરથ ગંગારામ કને, ભજનમાં ભરપુર. સમર.

અનંત ભગત ઝોળગ્યા, પીપો ધર પ્રહેલાદ;

કબીર ભક્ત દાલવ્યો, તુને મળ્યા છે મહારાજ. સમર.

નામો ને નરસીંહ નવાજ્યા, ધ્યાન હરીશું ધ્યાન;

એતા તે ભક્ત ભેટીયા, તુને સનમુખી સવીયાણુ. સ.

રોહીદાસ હરીચંદ્ર રામજી, તેં સેવીઆ સવીયાણુ;

કરીયા તે ખંદગી પુરી કહીએ, તુને ભેટીયા ભગવાન. સ.

તારી નવખંડે નામના, પણ માળવો મેવાડ;

ઉજ્જન દીલ્હી આગરા, પહોંચ્યાં તે ગંગાપાર. સમર.

સુરત કાનમ સાંભળ્યાં, પણ કાઈ દેશ કહેવાય;

વહાંવડો વઢીયાર વધુ, પુને જસ પંકાય. સમર.

મચ્છુ કાંઠો મોરખી, હાલાર કીરત હોય;

નવડ વાગડ નામનાં, જગ ઊજળ જોય. સમર.

લીલી તે નાગેર લાજ ધણી, ગોલવાડ ગણુ જાણુ;

ચોરાસીમાં સવીઆ, તારાં વજ્રયાં વખાણુ. સમર.

ગંગા જમુનાં ઘાટ તીરથ, નીર નીરમળ નાય;

સૌખંડ દુવારાપુરી, સવીઆ તારી બેટ જ બોલાય. સ.

ફોર પ્રેમજ કાવતો, સવાતે ચંદણ છોડ;

ભક્ત સવો ભેટીઆ, હું કરૂં ત્યાં કરજોડ. સમર.

કરૂં કરજોડ કવતા, ઝોળગ અવાજ;
કહત પંડયો કાનજી, તમારા રહેજો અમર રાજ. સમરૂ.

લીલા.

લજન ૨ જી.

નીશાન વાગે નામનાં લાગે પાટવાળાને પાય;
સવની લીલા ને સંતનો શોભા, તારો મહીમા કળજીગમાંય. ૧
સવાભગતની જ્યું બોલાયરે, તારી બેટમાં જ્યું બોલાયરે;
દીઠે પંડનાં પરાસત જયરે, લીલા અખંડછે લીલા અખંડછે. ૨
પાળે પરતીજ ને નામનો પરચો, ભેટે ભવદુઃખ ભાંગે;
ઝાંઝ પખાઠ ને ઝાલર ઝણકારા, ગુરનાં વાળાં અનહદ વાગે. ૩
અનેક ભગત આગે આધાર્યા, જમ પીપો ધ્રુ ને પ્રહેલાઠ;
સતગુર વચને સવ રહયા, તારો અમરબોલ અવાજ રે. ૪
તમારી ધરમશાળા માથે ફરકે ધજ, ગોકળપુરી ઝાંઝરકુ ગામ;
વીસવાસે વળગી રહયા તેને, નીસળપદ આલ્યાં ગુરવે નામ. ૫
તારું કુળ તે ટુંડીઆતણું, તુંને માને મોટા મીર;
તારે ભજને બેડી ભાંગે, એવા પરગટ સવગણ પીર. ૬
મારે માસે ત્યાં સંતની બેઠક, ત્યાં આવે વરણ અઢાર;

જેને નાથજી કરે નવાજણી, આવો નોધારાના ઓધાર.
 પરવા અનનો ને સાયનું પરમારથ, રહેવું ખાંડાની ધાર.
 સીતળ મન ને ગુરનાં વચન, રાખો તપ્પત ત્રેવેલી એક તાર. ૭
 કમાયું સાયની જણે પાળી કીયા, કર્યા એકમન એરાધ;
 એક નીરંતર રહ્યા આછીન, તીને સનમખ દીધો ગુરવે સાદ. ૮
 અવાજે ગોરા ભગતને ઓધાર્યા, રાખ્યા હરી ચરણે હજુર;
 પરતીજ દૃઢને પરસન થયા, ગુરનાં નીત્ય નીત્ય ચડીયાતાં નુર. ૯
 સીતા વાળી જ્યારે સેન ઉતાર્યા, ખાંધી પાણી ઉપર પાજ;
 યુવા ચંદનને ચોખ્ખા શ્રીફળ, તમને મોતીડે વધાવું મહારાજ. ૧૦
 ભે સઘળો મારા ગુરવડે ભાંગે, કર્યા હોય ગુના મટાડે લક્ષ કરોડ;
 સવગણ ચરણે રાખજો, એમ કહેતા કાનજી કરજોડ. ૧૧

નેજ રાગ માફ. ભજન ૩ જી.

નેજ ફરકે પીરના નેજ ફરકે, તું ફુનીઆ બધી રેખ. પીરના.
 મન માનવનાં હરખે પીરનાં નેજ ફરકે રે. ટક.
 તારે સરસતી માતા સારદા, માયું ભેદ અકલ મંડાર;
 પીર સવાને પાએ લાગુ, તેના પરચાનો નહી પાર. પીરના.
 આર પ્રદાળાનો મેળો ઝાંઝરકે, આવે વરણ અહાર;
 પીર પોતે પરના પુરા, એ ઠોક આગુનો અવતાર. પીરના.

રધ સધના ઝંડા રોપ્યા, ઉપર નેજા ફરકે;
 આનંદ આછવ નીત્ય આંગણે, ઝળોમળ ઝાંઝરકુ ઝળકે. પીરના.
 બેત્ય ધુપને દીવા જળે, વાળાં અખંડ વાગે;
 નગારા નોખત્યું ગડહડે, ભડો ભડ બેડીયું ભાંગે. પીરના.
 બજે તેને ભવ દુખ ભાગે, આલેખોલ અવાજે;
 સવીઆણુ રદ્ધા ગુરને ચરણે, તેમને મળ્યા છે મહારાજ. પી.
 નીસાણુ ચડે નાથનાં, ત્યાં ધડે ત્રંખાણુ ધાધ;
 કહે કાનો ગુરના પરતાપે, સવો રદ્ધા ચારે ખડે સવરાધ. પી.

રાગ ભાર ભજન ૪ થું.

ચાલો બધેરે બધ ઝાંઝરકે બતરા, ગુણુ રામના ગાઈ;
 આનંદ અંગમાં આણીને, પડે પવીત્ર થાઈ.

બધ ઝાંઝરકે ટેક.

જ્ઞાતમરે જ્ઞાતમ મધ્યમ કર્યા એકઠા, ભોજન કરે સૌ ભેળા;
 અઠાર વરણુ દાદે આધરી માસ ખારે મેળા. બધ ઝાંઝરકે.
 તારે નીસાણુરે નીસાણુ ખોડ્યા નામના, વાળ અખંડવાગે;
 અખંડ ગુરની આંગળે, ભેટે ભવદુઃખ ભાંગે. બધ ઝાંઝરકે.
 તારે એરાધરે એરાધ ભજન કર્યા એકમન, કરીઆ ખડુકરી;
 પાપ ભુલે ખાવો પરહરી, બેઠા વધકુંડ પુરી. બધ ઝાંઝરકે.

વનસપતીરે વનસપતી ડેરા વીણતી, હુપ બોરીંગ ભાળ્યો,
 ઋત્વીત રૂપ દાદો આવીયા, વશીઅરને વાળ્યો. બધાંઝરકે.
 દ્યારે દયા કરી અન દીજીએ, ઝાળખ્યા અવિનાશી;
 અંતવેળા આતમને તોડી જમ ડેરી ફાંસી. બધાં ઝાંઝરકે.
 તમરરે તમર ભાંગી તાળાં ઝિઘડયા, પચાલો ગુરૂએ પાચો;
 સવીયાણુ ચરણે રાખજો ગુણ કાનજી ગાયો. બધાં ઝાંઝરકે.

સવૈથો નિસાણો ભજન ૫ મું.

સંધનાથ લાંબોવર સારદા, મુને મોમત આલો માય;
 જગસો આવે ઝાંઝરકે જતરા, પીરને લાગવા પાય.
 પાય લાગ્યા તેને પરસન થયા, મટયા દેયુના દુઃખ;
 અડસઠ તીરથ જીપરે, છે સવીયાણુનાં ચરણે સુખ. ૧
 સુખ જે સવીઆણુ તણાં, દેવળમાં પ્રાજે દેવ,
 પરતીજ પાલાતણા કરે સરનર માનવ સેવ.
 કરે સરનર માનવ સેવ, સમરે સૌ સાચને,

*પાણુસીણાની કાળજી બાંધને ડેરાં વીણતાં બોરીંગ કરડયો હતો તેણે ધાયે ધાયે સવગણુદાદા એમ પોકાર કરતાંની સાથે દાદાએ અતીતનાં વેશમાં આવી હાથ ફેરવવાથી વીખ ઉતરી મથું અને ચોટે અદસ્ય થઈ ગયા.

તારે દુવારે હુડીઆ, વળગી રહ્યા વીસવાસને. ૨
 વીસવાસે વળગી રહ્યા, કરી લાખા ઉપર લહેર,
 પરમાર મનાણો પંચમાં, તારે માથે મહારાજની મહેર.
 મહેર થઈ મહારાજ મળ્યા, તારી લાખા અદકી લાજ;
 કાખ્યા કુમકુમનાં લાલ તણાં, આદ્યો અમરબોલ અવાજ. ૩
 આદ્યો અમર બોલ અવાજ, હરીએ હાથમાં,
 પુત્ર બિંદો પાલાતણા, તીના પહોર ગવાણાં પ્રભાતમાં;
 તેમ બોટાદમાં ગોકળ ભગતની જ બોલાય,
 સત ધરમનો સોજીતે સુરાતણા, તારો મેમા ચડોતરમાંય. ૪
 તારો મહેમા ચડોતરમાંય, નવેખંડ નીસાણુનો,
 ચડ્યો રાખજીને રંગ, સતગુરુ સવીયાણુનો;
 એમ માવજી ધોરાળે માપ, આહું પહોર ઓળંગ કરે;
 બાપો ગોવીંદને ઉકો, જપે મહારાજના જાપ. ૫
 મુખથી જપે વણામાં ખેતો માળ,
 ચડાવ્યું દેવળ ઈંડું સવીયાણુને, ધરમની ફરકે ધન;
 ધન ફરકે ધુનમાં દેવા ભગતે, ખરડમાં ઓળખ્યો હત,
 ભગત ચરણે રહ્યા હીરો, ગોવીંદને માવદા,
 તીનો કાટવાળ સવાણુ કરસન. ૬
 કાટવાળ પર કીરપા કરી, તપે તણીયાણુ ને તેજ,

ગોવીંદ ચીકો ડાચોને ગંગો, બલા ભગતનાં ભાણેજ,
 બલા ભગતનાં ભાણેજ, જોયાની કરી જગત,
 નવાણવા વરસમાં નામના, બનાવી દેવળની દરખત્ય. ૭
 કાહરો.

દેવળ બનાવ્યું ચોરાસી દેશમાં, મારા કવીના સુધારો કાજ,
 કવ નીસાણુ કાનો કહે, તમારા રહેજો અમરરાજ;

આધ્યા પહેલી.—(રાગ કેદારો.)

સરસતી શારદા સમર રયામ, નીત મજાએ નારાયણનું નામ;
 વાય ગુરૂની રચના વાય, મહેમા ગાઈ કળજીગમાંય. સર.
 પરથમ ગુરૂને કયા પ્રણામ, સતગુરૂ વચને રહયા સવીયાણ;
 ગોકળપુરી ઝંઝરકુ ગામ, વીપર પંખીનો ત્યાં વીસરામ. સર.
 ધારણ રાખીને ધરીયાં ધ્યાન, તે પામ્યા વઘકુંઠનાં ઠામ;
 જોત અખંદી ઝંઝરકે જળે, મુરખ નરનું અંધારું ટળે. સર.
 એક મને કરતા એરાધ, સાચ સમરે તેને દે છે સાદ.
 કમાયુ સાચી જણે કરીઆ કરી, તે પામ્યા વઘકુંઠપુરી. સર.
 જોમ અજંપા જખ્યા જપ, અલખ નીરંજન બોલે આપ;
 હીધા વસ જણે ગાયુનાં દાન, તે બેઠા વઘકુંઠ વેમાન. સર.

અણીયાગતને આલ્યાં અન, તે પ્રીતે થયા પરસન;
 પરમારથનો લાધ્યો નહી પાર, આધારી ગુરૂ વરણ અઢાર. સરે.
 દૃઢ મન રાખ્યું ખાંડાની ધાર, રોમરોમ રક્ષા રણું કાર;
 તખત તરવેણી રક્ષા એકતાર, કાળક્રોધ આણ્યો નહીં અહંકાર સ.
 મમતા મારી ચડયા નીરવાણ, સત સખ્દ અથા સવીયાણ.

૭

આધ્યા ૨ છ-(રાગ મલાર)

હલ લીતર જણે રાખી દયા, સતગુરૂ વચને સવતો રક્ષા;
 ભેટયા સવ તેને ભવદુઃખ ભાગ્યાં, વાળાં અખંડ ગુરૂનાં વાગ્યાં. દલ.
 નીસા આસણુ બેસીને વાતજ કરી, મહારાજ વાંચી નહી કાઈની ખુરી
 હેરી ચોરીને કરી નહી હાથ, તેને નવાજ્યા નીરગુણ તાથ. દલ.
 એક નીરંતર રક્ષા અખંડ, ભજન કરી ઉતર્યા ભ્રમંડ;
 નામે તાર્યો લઈ નરસી, બહુનામી તારી મીરાંબાઈ. દલ.
 પીપો અમરીચ ધુ તાર્યા પ્રહેલાદ, ભવીક્ષણને તમે આલ્યાં રાજ;
 સુદામાનાં કારજ સીધ્યાં, કનક મહોલ સોનાના કીધા. દલ.
 અમર પરચો આલ્યો અવાજ, સામી મારા તાર્યો ભગત અંદરાજ;
 હરિચંદ્ર વેચાણ હાટોહાટ, અગમ ગુરૂના અકળ ધાટ. દલ.
 મોરધ્વજનું વહેરાવ્યું અંગ, સગાળ શેઠની આલ્યા સંગ;

મંજરીનાં ઉગાર્યા ખાળ, એવા છે તમે દીનદયાળ. ૬૯.

પાંડવની તમે પાસે રહ્યા, લાખોરા જીવનથી ઉગાર્યા;
ઢાટ ભાણુનો રાજ કરણ, સવાશેર સોનું દઈ મેલે ચરણ. ૬૯.
સવીયાણ સમર્યા સતગુરનાં નામ, વૈકુંઠપુરીમાં લીધા વીસરામ;
તણ જીવન ભાંગીને ઘડ્યા; એવા ભગત આગે આધરયા. ૬૯.

૮

આધ્યા ૩ છ-(રાગ વેરાડી)

મરણ તણી વમાસણ કરી, તે પાખ્યા સરધા પુરી,
પોતે જઘને બેઠા પાટ, સવીઆણ ચાલ્યા વઢકુંઠવાટ. ૧

બેમાન બેસી ચાલ્યા વઢ, દાસી થઈને તારી દેઈ;
જ સમરે તેને કરશે સુખ, દેયું તણું મટાડે દુખ. ૨

વશીઅર તણું તમે વાળ્યું વખ, મહારાજ મળ્યા મખોમખ;
બેસી ભાખ્યાને કીધી વાચ, સાખદા થઈને ચાલ્યા સાચ. ૩

સાચ પ્રમાણે વેલા આવશે વધ, દલની ગુંજદેવાને દઈ;
સૌ સમરે સાજ સવાર, ગિકા પુત્રને તમારો આધાર. ૪

માને આવી મોટા મીર, પરગટ ઝાંઝરકે જગતો પીર;
જે જાગે તેને કરસે જખાપ, પંડ ધોવાસે પોતાનાં પાપ. ૫

શરગટ હીયો છે પરમાણુ, નત નાથનાં ગડગડે નીસાણુ;
 સર્વંત અસ્ટાદશ કરીઓ વાસ, વરસ અઠાણુ ને ફાગણુ માસ. ૬
 તથ તેરસ ને બ્રહ્મપતવાર, પુન્યતણુ ઢેડે સખ્યો નહી પાર;
 નીત્ય જળ ગંગાનાં નાય, ગુરૂ ચરણે મહીમા કાનજી ગાય. ૭
 ભગત ગોરાની જાણી પેર, મહારાજ અમુપર રાખજો મેર.

૯

આખ્યા ૪ થી-(રાગ સારંગ.)

અંતકરોડ દેવ ત્યાં આવી મળ્યા, ભગત સર્વો દેવતામાં જાળ્યા;
 આધીન થઈ સર્વો ઉભા રહ્યા, અવીચળ પદ તે પામ્યા.
 રૂપી અઠાસી રહ્યા રીત્ય, પરમેશ્વર પુજીને ખાંધી પ્રીત;
 પુજ્યા તે નવનધ પામીયા, તેને આવાગમનના ભે ભાગ્યા.
 સર્વીયાણુ સર્વીયાણુ બજે સોઈ, કસ્ટ પામે નહી તે નર કોઈ;
 દાન પુન્ય અનજ દેતા, તે ગયા મુખ રામ રામ કતા. અંત.
 મોટા નાનાને દેતા માન, ગુરૂ વચને ગાયાં ગનાન;
 ફાગટ છે કાયાનો ફંદ, આ અવસર જાણ્યો નહીં

અગનાની અંધ. અંત.

જેવે ગુરૂની વાણુ ખાણુ જ, તરવેણી ધાટ સર્વો ઉતર્યા ઐ;
 ભેટયા ખાવે જીને નવાજ્યા ભેખ, સદગુરૂની તમે રાખો દેક.

નીરમળ જળ ગંગાનાં નાય, શુક્રચરણે મહીમા કાનજી ગાય;
ભગત ગોરાની જાણી પેર, મહારાજ અમુપર રાખોમેર. અંત

૧૦

મહીમા દાદાનો એ રાગ.

એ વાય વાયરે તમારો મેમા કળુમાંઘે રે,
પીર સવાનો અમર પરચો રે, જગોજગ નહ જાય. એ ટેક.
પાટ નત પુજરે આવે, ધુપ દીપ થાય રે;
ગંગા જમુનાનો ઘાટ ધરે રે, નીર નરમળ નાય રે. એ વાય.
આવી ભક્તી મેલી અંધા, ગાંઠ ના શુભાય રે;
હતે છતે હાથ ન કાઢ્યો રે, પછી પીસ્તાય રે. એ વાય.
પુને અન ધન તે પામ્યારે, જણે જમ્યા રોધવરાય;
સદશુર સાથે બાંધ્યો સનેહરે, આવતા ઉમાયરે. એ વાય.
હાસી જાણી દયા રાખોરે, પાટે લાગું પાય રે;
કહે કાનો સવના સરણે, શુભ તારા ગાય રે. એ વાય

૧૧

સાને માટે લજતો નથી-એ રાગ.

તેરા દરસનકા મહીમા, સતશુર સામ રે,

આ કાયા જુઠી માયા, દાટયું રહી ગયું દામરે. એ ટેક.

આતો કાયા માયા તમે, ઠર રાખો ઠામ રે;
જુગત વીચારી જો જો, નીરભે પદ નામ રે. તેરા. ૧

પ્રીત સતગુરૂકી પાળો, રાખો હૈયે રામ રે;
નેડો ખાંધો તમે થૈ નરભે, તારે કેતું કશું કામરે. તેરા. ૨

હલ બીતર રાખો દયા, ધરો નીસળ ધ્યાનરે;
જુગો જુગ જાણો તમે, મનખો મેમાન રે. તેરા. ૩

ખનાવ મહારાજ ખાંધ્યો, કાયા ગઢ ગામ રે;
કહે કાનો સવને સરણે, મેંતો ગુરૂકા ગુલામ રે. તેરા. ૪

(કાયા જીવને કહે છે રે) એ રાગ.

મન વસ ક્રીધારે અનુભવી બોલ આણી,
સવગણ કે સત માનોરે, નજર જીને નાથ તણી. ટેક.
હક મારગ હાલો રે, ભેટાએ સંત ભણી,
સત ગુરૂને શેવ્યારે, હૈયામાં હરખ આણી. મનવસ. ૧
જોર શું કરે જમડા રે, ધીંગો જીને નાથ ધણી;
ભેતો સરવે ભાગી રે, ટકી રાખી ભેખ તણી. મન. ૨
અરસથી આવરે, ધરે બેઠા રઘ ધણી;

સંતુમાં ચાલે રે, દીયા રાખી દલ તણી. મનવસ. ૩
 સદ ગુરૂની સેજ્યું રે, મોજ્યું તમે દ્યોને માણી;
 દલ રાખો દરીયા રે, કાઠો કબધની કણી. મનવસ. ૪
 કરે અરદાશ કાનો રે, પાળો વાચા પુન તણી;
 ભગત સવગણુ ભેટયા રે, નીસળ રાખો નામતણી. મન. ૫

પ્રભાતી.

અગમ ખેલ સદગુરૂના આઘ્યા, ધરમ પુન્ય ખાવો બેઠા ધરી;
 પીર સવો જને પરસન થયા, નમણુ કરે છે નરનારી. ટેક.
 એક તખત પર બેઠો અવાજી, ખોજી પકડી દલની ખરી;
 અધર થકી દલભીતર આવે, એને નરમળ ઝોળખે સંતનુરી. અ.
 ઢાણુ છે હંચ ને ઢાણુ છે નીચ, રાય રંકની એક સેરી,
 ખરી કમાણી જણે આપે ખોજ્યા, ડગે નહી દલની ડેરી. અ.
 પાંચ તાંતઠા જામો જમાયો, ઊગ્યો અનુભવ અનેરી;
 રોમ રોમ ધટ રહ્યો છે રમી, તેની પરખ્યા કરે કાઠ સંત પુરી.
 કળજીગમાં આઘ્યા મોજી કરવા, આઘ્યા પુરૂષ કાઠ અવતારી;
 ભગત સવો ઝાંઝરકે ભેટયા, તેને ફેર ચોરાસી નાવે ફરી. અ.

આપડું ધાર્યું કામ નહીં આવે, દીના નાથના હાથ દોરી;
કહે કાનો સવગણ સરણે, તારા વદન કમળ પર જાઉં વારી. અ.

પ્રભાતી.

તીરથ સાચું ટુંડીઓ ખાવો, સતવંતી સવીયાણુ રે;
હલના ઠરીઆ અનના દાતાર, નીસણ પદ નીરવાણુ રે. ટેક.
ગામ ઝાંઝરકુ તીરથ ગંગા, જ્યાં આવે જય અનેકરે;
ધજ વાલો ધરમની મુહુરત, ટુંડીઓ કુળમાં ટેકરે. તીરથ.
અંદરા ઓછવ અંત ગણેરા, વાજ છત્રીસ વાય રે,
અઠાર વરણુ આવે ઓળંગે, પીરને લાગવા પાય રે. તીરથ.
સવા ધરે અન સદાવત, ખલક મલક ખાય રે,
જઠવાણી ખાઈ જાયણુ મખ, પરોણાં મેઘખાઈ પાય રે. તીરથ.
અનની ભગતી નામનો ઓધાર, સવીયાણુ કરે એની સેવરે;
કાઠીએ વીહળ પીર કહેવાણા, દેવજી માઝન દેવરે. તીરથ.
જઠવ કળમાં એવો જણીએ, નવખંડ પ્રાજ જનુ નામરે;
સવા દાદાની છાયમાં, ગોરો કાનો ને ગંગારામરે. તીરથ.
સુરાણી ને સતનો ટેકા, હરીયે આહેલ હાથ રે;
સવાને પરસન થયા, નવ નાથું માંયલા નાથ રે, તીરથ.

ગણુ પ્રજાતી કાનો ગાયા, સવનાથની કડં હું શેવ રે;
હયા કરી મારાં દુઃખડાં ટાળ્યાં, દીનખંધુ છો દેવ રે. તીરથ.

૧૫

ગરબી ૧ લી. (રાગ ધોળ.)

સમરૂ સરસતી માતા સારદા, આપો વેદ-ભેદ મુખ વારતા;
શુણપત ગાઈ હરીનાં ગીત, ચાલો સંતો ઝાંઝરકે. ટેક.
કલ્પવૃક્ષ નાથનાં દરશન કરશું, સુરતી ખાંધી રાખો સદાસવસ્થું
જણે ધરયાં હરી સાથે ધ્યાન, ચાલો સંતો ઝાંઝરકે. સમરૂ.
મુખે મુગતી દરશન ફળ માંગીયે, તનમન ગાળી આપું તાગીએ;
એમ થાય જીવને ઓધરાગત, ચાલો સંતો ઝાંઝરકે. સમરૂ.
વાસે કાસે સાસે રહ્યા વળગી, એમની ભેજમણા બેડી માંગીયે
તેને અખર અમરપટો થાય, ચાલો સંતો ઝાંઝરકે. સમરૂ.
કરી ખંદગી સાચની કીયા, તખત ત્રેવેણી તે નર તરીયા;
તેના નામ પહેંચ્યા નીરવાણ, ચાલો સંતો ઝાંઝરકે. સમરૂ.
ત્યાંતો વાજ અનહદ વાગીયા, જણે મારી મમતા આપુ તાગીયા;
નત ચડે નાથનાં નીશાન, ચાલો સંતો ઝાંઝરકે. સમરૂ.
દ્રષ્ટ કમળ હલે રાખી હયારે, એતો થર મન રાખી મોટા થયા;
તીને વણુંદ સાચો વહેપાર, ચાલો સંતો ઝાંઝરકે. સમરૂ.

ત્યાંતો જાંચ નીચનો એક આરો, તમે ધણી સવગણુ સાચા ધારો;
 ત્યાંતો આવે છે વરણુ અદાર, ચાલો સંતો ઝાંઝરકે. સમઝ.
 બેઠા અંતરમાં કરે બાંદગી, કરે અરદાસ પંડયો કાનજી;
 મારો વડા ચરણે હોજો વાસ, ચાલો સંતો ઝાંઝરકે. સમઝ.

ગરબી ૨ જી. (રાહ ધોળ.)

પીરનો પરચો પાટ પુજ ધણી, ધન ધન કમાયું મોટા ધણી;
 વાસે કાસે સાચે કરચો વહેપાર, ઝાંઝરકે પીર જગતો. ટેક.
 જ્ઞાત ભાંગી ભવોભવ જમતણી, દ્રષ્ટિ બાંધી સાચા એક ધરમતણી;
 ધરમની ફૂંકે ધબચ, ઝાંઝરકે પીર જગતો. પીર.
 ચડે ધુપ પાટ સવીયાણનાં, ત્યાં તો નમણુયું કરે છે નારાણુને;
 નત વાગે નોખત નીશાન, ઝાંઝરકે પીર જગતો. પીર.
 જોળખ્યા સતગુરના અવાજને, મળ્યા અંગોઅંગ મહારાજને;
 વઠકુંઠમાં જણે કરીઓ વાસ, ઝાંઝરકે પીર જગતો. પીર.
 હીધાં સંત ચરણાવ્રત થયા રાજી, કરે અરદાસ પંડયો કાનજી;
 મેરૂં કરો મુ પર મહારાજ, ઝાંઝરકે પીર જગતો. પીર.

આલ્યા આવે ઝાંઝરકે સંત, ગાતા ગીરધારી;
 પીર કળજુગમાં પુજય, આલ્યા અવતારી. ટેક.
 તારી ઝાળગ કરે સૌ આશ, સેવા સંસારી;
 જને સાચ મળ્યા સતગર, તેને લીધા તારી. આલ્યા
 રક્ષા હરી ચરણે હજુર, મમતા મારી;
 પીર પીરાણે થયા પરચન, બાપ બલહારી. આલ્યા
 જે કાઇં જપે હરીના બપ, વચન વીચારી;
 જને સનમુખ મળ્યા સવીયાણુ, મળ્યા મોરારી. આલ્યા
 વાલે વર્ધકુંઠમાં દીધો વાસ, સવે સુધારી;
 પીપો ધ અમરીશ પ્રહેલાદ, તેને લીધા ઝાધારી. આલ્યા
 આવી પાટને લાગે પાય, નમે નર નારી;
 ગુરૂ પરતાપે કાનજી ગાય, તમો પર વારી. આલ્યા

મુને સુખ દીયો સવગણુ, અવીગણુ ટાળો.
 મારી દેહીનાં મટાડે દુખ, ઝાંઝરકા વાળો. ટેક.

નરૈ હાલ્યો આવે નોર, વથો આવે વાટે,
 આવી નમણુ કરે નરનાર, પગે લાગે પાટે. મુને સુખ.
 એવી અધર ગાંઠડી એક ચલાવી સધારી;
 તુને આવી નમે ઉમરાવ, મોટા ધ્રજધારી. મુને સુખ.
 ખાવા પીવા દરખત ભલી મળયું;
 વાગે ઘંટ સીંગી ઘડીઆળ ફરકે ધબ્બયું. મુને સુખ.
 કરી લાખા ઉપર લહેર, મહેર ધણી મોલે;
 અમો વળગી રહ્યા વીસવાશ, ખાવાજીના બોલેરે. મુને સુખ.
 તારો દુંડીઆ ભારે તોલ, માફ કરો અવગણ;
 શુર પ્રતાપે કાનજી ગાય, સનમુખ બાળ્યા સવગણ. મુનેસુખ.

ગરબી ૫ મી.

ચાલો ચાલો ઝાંઝરકે બઈ, ગુણુ સવા દાદના ગાઈ. ટેક.
 નીસાણુને નેબ ફરકે, દીઠે હૈડાં માનવનાં હરખે;
 સવો સકળ જીવનના સ્થામ, સજી સંત કેરા વીસરામ. ચાલો
 વાય વાય શુરતારો મહેમા, સાચાસાદ આવો છો સામા;
 ઉંચ નીચનો એકજ આરો, દીસે મેડી મોહોલ દુવારો. ચાલો
 બેડે બેડે બેસી સહ જમે, સીસનામી મોટા હુપ નમે.

હરી અંગી સાચની કીયા, આગે અમગે એમ આધરીઆ. આ.
 જાધ્યા નામ ગુરનાં જુગતે, ભલો ભેખ બબડયો ભગતે;
 અમર બોલ ગુરના અવાજ, મળ્યા અંગો અંગ મહારાજ. આ.
 તીમીર ભાંગી ઊઘડ્યાં તાળાં, ધડી પહોર વાગે ધડીઆળાં;
 ગાળી મંદરમાં લીધી ગફાયું, ધરમતણી ફરકે ધબાયું. આ.
 અન પનનાં નહી કોઈ અંકા, દેશ દેશ સવાના ડંકા.
 સહને સવાદાદાની છાંયા, ગુર પરતાપે કાનજી ગાયા. આ.

૨૦

ગરબી ૬ ઠી.

ઝાંઝરકે જઈ જતરા, સંતુના દરશન કરીએરે;
 મોહજળ માયાનું જળ છે, તમે તારો તો અમે તરીએરે. ટ.
 સત વચનની સાનમાં, સદગુરને નીત્ય સમરીએરે;
 સદાય ભગત સવીયાણું, આધાર આલ્યો એક હરીએ. ઝાંઝર.
 હેરી ચોરી ને હરામી, દેખીને આપણુ ડરીએ;
 વાલોથ રાખો વાલપનો, એ ધ્યાન ગુરનાં ધરીએરે. ઝાંઝરકે.
 તારે અમર બોલ અવાજને, એ વીઠલવરને વરીએરે;
 કુડકપટને દુર કરી, પાપ જુઠ પરહરીએરે, ઝાંઝરકે.
 બળ થકી ન બોલીએ, કંઈક ગુરવડે આધરીએરે;

હુભન્યા કારણે દેયું કમે, કાંઈ ઠાર્યા હોય તો ઠરીએ. ઝાંઝરે.
 ઢીયા પુન્ય ન દાન વીના, ફેગટ ફેરો ફરીએ રે;
 યુર ચરણે ગાયા કાનજી, કાંઈ ખરી કમાણી કરીએ. ઝાંઝ.

૨૧

ગરબી ૭ મી.

ભગત બીડયું ભાગોને ભ્રમાતણી,
 રામ મેરૂં કરોને રળીયામણી રે. ટેક.

ગામ ઝાંઝરકુ નામ અમરે ક્યું,
 સવાના દરશન કરવા મન સંચયું રે. ભગત. ૧

એક તખત ગામ ઉતેળીયું,
 ક્ષાત કરવા ઢેઢે વખ ઘોળીયું રે. ભગત. ૨

સવાનું નામ લેઈને વખ ચાખવા,
 એ પીર સાચો હો તો આવે રાખવા. ભગત. ૩

ઝર પીને સુતો સમી સાંજમાં,
 તેનું મનડું ખાંધ્યું છે મહારાજમારે. ભગત. ૪

*ઉતેળીયા ગામમાં એક ભગતે મહારાજના સાચનો પરચો
 નેવા માટે સાંજના સમયે વખ ઘોળી પીને સુતો અને કહ્યું કે પીર
 સાચો હશે તો મને આ વખમાંથી ઉગારશે તે વખતે નામનું સમ-
 રણ કરવાથી વીખ ઉતરી ગયું અને બેઠો થયો.

પીર આવી પહોંચ્યા ને વીખ ઉતર્યાંરે,
 સમરણ સવા દાદાનાં સાંભર્યાં રે. ભગત. ૫
 સવાને જ્યારે સમરે ત્યાં જાય છે,
 તમારી ગરબી કાનજી પંડયો ગાય છે રે. ભગત. ૬

ગરબી ૮ મી. (રાગ ઉપરના)

ચાલો જઈ ઝાંઝરકામાં સવછે,
 પાએ લાગોને મોટા પુરુષ છે રે. ટેક.
 સવો સકળ જીવનના શામ છે રે,
 વીસવાશી સાધુનો વીસરામ છે રે. ચાલો.
 દળ આવે રાવણ દુજે દલમારે,
 પાજ ખાંધી સીતા વાળી પળમારે. ચાલો.
 મથુરામાંતે કંસને મારીયોરે,
 અગનમાંથી પ્રહેલાદને ઉગારીયો રે. ચાલો.
 સવાને જ્યારે સમરે ત્યાં જાય છેરે,
 તમારી ગરબી કાનજી પંડયો ગાય છેરે, ચાલો

(ગરબી ૯ મી (રાગ ઉપરનો)

કાઠ હુંપત મેલીને હારશેરે, તેને બાંય ગ્રહીને વાલો તારશેરે. ટે.
હાર્યા તે રહ્યા હરીને ચરણેરે, તેને અનાથનો નાથ ઉધારશેરે.
ભક્તિ કરે અહંકારમાં ભુલશેરે, પછી સાચે પડ્યા સંભારશેરે.
માત પીતાનું કહેણ ના માનેરે, પછી પાછળથી વીચારશેરે.
ગુરૂ પરતાપે કાનજી ગાયછેરે, તેનાં સતગુરૂ કામ સંધારશેરે.

ગરબી ૧૦ મી. (રાગ ઉપરનો)

સેવો ભગત સવીયાણુને, મને મળ્યા અંગોઅંગ મહારાજ. ટેક.
કરોડ અપરાધ કરમ બહુ ક્રીધા, ખરયા નઈ જીવના કાજરે. ૧
કટમ કબીલાનીકુડી કુડી માયા, કાઈ આવે નહીં તારી કાજરે. ૨
નગારા નોખત નેજા ધારી, છોડી આલ્યા સહુ રાજનેરે. ૩
હરી બળ્યો નહીં હો તું લોહણુ, લોપી લાજ મરજાદને રે. ૪
ગુરૂ પરતાપે કાનજી ગાય છે, તેના સત ગુરૂ કામ સંધારશેરે. ૫

રાસ ૧૧ મી.

સરસતી માતા સારદા, લાગુ લાંબોવર પાય;

સારા અક્ષર મુને આપજો, સમર રઘુપતી રાય.	ટક.
ઝારણીનો મેળો ઝાંઝરકે, સહ લોક જતરાએ જાય;	
સૌકા નમે સવીઆણુને, પાટને લાગે પાય.	ઝારણી.
જમાડે રમાડે જુગતે, તણે મેવાનો એકતાર;	
ચોખા ધી ગોળ સંતને, ઉપર ધીયુંની ધાર.	ઝારણી.
આહુતે પહોર ઈના આંગણે, ભર્યે અનનો જાંડાર;	
ઉત્તમ મધ્યમ કરે ઝાળગુ, આવે છે વરણ અઢાર.	ઝારણી.
ઝંડા રોખ્યા ઝાંઝરકે, ગોકળપુરી છે ગામ;	
આલે હલટ અવાજમાં, નીસળ પદ ગુડનાં નામ.	ઝારણી.
આણે સમે પરણુ ઝાળખ્યા, પરચાનો નહી પાર;	
તારણુ તરણુ છે ઢુંડીઓ, આગુનો અવતાર.	ઝારણી.
ઝાંઝ પખાઢ ત્યાં ઝણઝણુ, સંખ તંબુરા સતાર;	
પલ સાંઝે પ્રભાતમાં, ઝાલરનો ઝણકાર.	ઝારણી.
જ્યોત અખંડી ઝાંઝરકે, પરગટ દીવો પરમાણુ;	
ધરમશાળામાં ધણણુ, નાથનાં ગડે નીસાણુ.	ઝારણી.
ભજન કરો તમે ભગતનું, જ્યો અખંડી જાય;	
દરસન કરો ઈમની દેઈનાં, પંડનાં છુટીએ પાય.	ઝારણી.
વચન ગુડનાં વંદીએ, સતગુરુ સરજણહાર;	
પરણની રાખો પરતના, તખત તરવેણી એકતાર.	ઝારણી.

કાળ કરોધ ને કાળીંગો, નહીં વડાને વહેર;
 હુંપત મેલીને હારશે, તીને લીલા અખંડ લહેર. આરણી.
 હેતે ભન્યા હાહી હરીને, તેનો એજે ગયો અવતાર;
 તેને જમના કંડમાં નાંખશે, ઉપર મોઢરીયુંના માર. આરણી.
 વારે પરબે નહીં વાવરે, દીને કાઈ દીતવાર;
 પીયુને સંતાપે પાપણી, નકટ ધરમાં નાર. આરણી.
 તેનાં આવી મળે પાપ, એટલાં દુષ્ણ દભન્યા ને દેઈ;
 ભારા ખાંધ્યા છુંડપના, વહેલો મરશે વધ. આરણી.
 અલખ પુરૂષ જણે જાળખ્યા, જાળખી લીધા અવાજ;
 વીસવાસીને નહી વેગળો, મોરલીવાળો મહારાજ. આરણી.
 નમી ગમીને બોલે નર તે, તેને શોક નહીં સંતાપ,
 સુકળવંતી જને બહીએ, પીયુને પુજ પ્રભાત. આરણી.
 શ્રી વીસંભર જણે સેવીઆ, ઈશ્વરનો આધાર;
 એને દહીં દુઝણું દીકરા, પુત્ર ધન પરીવાર. આરણી.
 હામ પૈસો દોકડો, રળે મરને દન રાત;
 પડયું રહેશે એક પલમાં, સરગમાં નાવે સાથ. આરણી.
 ધરમ પુન્ય કરો તમે, ધારણે રાખો વાલાશું વસરામ;
 સાથે આવે તેને સરગમાં, નીસ્યે ગુરૂનાં નામ. આરણી.
 ભગત તાર્યા સહુ ભેખમાં, કાલો નહી કાઈ કામ;

ભગત સવાને ભેટતાં, ધારજો મોટું ધામ.

ઝારણી.

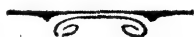
ખાનાની લાજ રાખે બળીઓ, દાસનકો હરી દાસ;

જ સીખે કોઈ સાંભળે, વધકુંઠમાં તેનો વાસ.

ઝારણી.

સરણે રથા સવીયાણનાં, પંડનાં પરાસત બય

રાસ મહારાજનો રંગમાં, ગુણ પંડયો કાનજી ગાય. ઝારણી.

પંડયા કાનજીની ખનાવેલી પંદર તથા.

પડવે તો પહેલી દીધી પરતીજ,

બદવરાય તમ સામું જોતી;

વાલા સાંભી ખાંધી મારી વરતી,

આવો હરી મંદરીયે મારે.

૧

ખીજ હરી બહુનામી ખાળા,

પ્રજ્ઞ તમે બહુ કરીયા ટાળા;

ગોપી વર આવોને ગોવાળા,

આવો હરી મંદરીયે મારે.

૨

ત્રીજ મારાં ચીર લીધાં તાંણી,

વાલાજના બોલે બંધાણી;

હહી મહી નાંખ્યા છે દાણી,
આવો હરી મંદરીયે મારે. ૩

ચોથે કડ શેવા સંભારી,
વાલા કાંક જો જો બીચારી;
મેરૂં મુંપર કરજો મોરારી,
આવો હરી મંદરીયે મારે. ૪

પાંચમે પરદક્ષણા દીધી,
કુડી સાચી વાતું બહુ કીધી;
ધીરજ ના સાચી ના દીધી,
આવો હરી મંદરીયે મારે. ૫

છઠે કડ છતરની છાયા,
વાવલીયા ચાર દશે વાયા;
મોહન તારી મીઠી લાગે માયા,
આવો હરી મંદરીયે મારે. ૬

સાતમે સાચર લીધા સોસી,
વાલો મારો વનરાવન વાસી;
દુબળા હુતો બહુ કાવું છું દાણી,
આવો હરી મંદરીયે મારે. ૭

આઠમે અંતરમાં હમા,

કીમ ઉપડે સામી જીભા;
એવી તારા મુખડાની સોભા,
આવો હરી મંદરીયે મારે. ૮

નોમે.હરી નૌઠળ જઈ નાથ્યા,
ત્રણ ભવન કરે તારી તથ્યા;
વાલા વીના સર્વે વાતુ મીથ્યા,
આવો હરી મંદરીયે મારે. ૯

દસમે દસ ધરીયા અવતાર,
નજરે ભાજ્યા નીરંજન નીરાકાર;
પ્રભુ તારો લાધ્યો નહીં કાંઈ પાર,
આવો હરી મંદરીયે મારે. ૧૦

એકાદશી વ્રતજ અખંડ ધાર,
ભવોભવ તમે હજો ભરથાર;
વહેલા આવો બહુ લાગે છે વાર,
આવો હરી મંદરીયે મારે. ૧૧

પારશે જઈ ઉભા પારા,
આવ્યા ગ્યાના મટ્યા નહીં ઉધારા;
કોને હરી અવગણ્યા અમારા,
આવો હરી મંદરીયે મારે. ૧૨

તેરસે તન મન ધન તાઝં,
 સુતાં બેઠાં વાલાને સંભાઝં;
 વાલા બીનાં સર્વે લાગે ખાઝં,
 આવો હરી મંદરીયે મારે. ૧૩
 ચૌદશે સતગુરુ જીવો સામું,
 વાલા થકી દુખડલાં વામું;
 પ્રેમ પદ પ્રભુથી પામું,
 આવો હરી મંદરીયે મારે. ૧૪
 પુનમે પીયાલો પાયો,
 લેર મેર લાલનજી લાયો;
 ગુણ પંડયો કાનજી ગાયો,
 આવો હરી મંદરીયે મારે. ૧૫

સ્તુતી રામચંદ્રની ચાલ પધરી.
 અયોધ્યાથી ચડયા રામ કરવા જગ સંગરામ,
 યુદ્ધતો માંડયું બેરાણુ નોખત્યું ગડે નીસાણુ. ૧
 રામે તો મેળીયાં રીંછ બજવાળા કાળાલીસ,
 જમપતી ચડે જીમ લંકાપતી લેવા ઈમ. ૨

અઢાર ખોલી પદમ દળ લઇ ચાલ્યા રામચંદર,
 ખાવરા ભાંવરા ખોલ ખનુ હનુમાન ખેલ. ૩
 ધુધરા પાખરા ઘેર ફરકે નેજ ત્યાં ફેર,
 જગડદા ત્યાં જોધ જડે અલોકોટ લંકા અડે. ૪
 ગાગડદા નગારાં ગડે સેન રામચંદ્રની ચડે,
 ખળકયાં નદીરાં નીર નવે કોટ ચડયાં નીર. ૫
 સાયર ઉતારી સૈન્ય અટક્યા જોધા અનેક,
 સળક્યા ખળક્યા શ્યામ લંકામેલી પરલંકાં પડ્યા હનુમન.
 ઠાગઠગા મારી ઠેક વાંદરા ચડ્યા વમેક,
 હાક બુક વાગી હંક ધકાધણી લીધી લંક. ૭
 રામચંદર સાંધ્યાં ખાણુ રાવણને થયાં બાણુ,
 રાવણુ રાખ્યો રંગ ચડ્યો મનોવરી કંથ. ૮
 અંતખળી જોધા એવા, કુંભકરણુ ભાયું જોવા;
 ધબ્બ લબ્બ આયુધ ઇચ, જોધા મળ્યા જગ ઇમ. ૯
 લખણુ સાંધીઆં ખાણુ, ભમરમાંથી વીંધ્યા પ્રાણુ;
 દશ મુસતક વીસ લબ્બ, છેદી રામચંદ્ર વળ્યા. ૧૦
 ભવીક્ષણુ થાપ્યો ભાઇ, રામની ફેરી દુવાઇ;
 ભડલડે લખણુ ભાઇ, મનોવરી આવી મળી. ૧૧
 રામચંદ્ર સીતા વાળી, વળ્યા તે અયોધ્યા ભણી;

કરજોડી કાનજી કહે, દેવ દત્ત તમને દહે રઘુપત ચરણ રહે ૧૨

મરખો માતા બહુચરાણનો. કાનણનો બનાવેલો.

- મુઠ્ઠા બુઠ્ઠા આલો બાધ સારદારે લોલ,
 તારી સકળ ભુવન કરે સેવનારે લોલ.
 જગ પહેલાં બાઈ બાણીએરે લોલ,
 માતા અમુપર મહેર આણીએરે લોલ. ૧
 તારા છંદ બાઈ ગાઈ શોભતારે લોલ,
 દેહાર કરે સૌ દેવતારે લોલ. ૨
 જળે અખંડ ભેત જગતમારે લોલ,
 તારા પાયે નેવર રૂડાં આપતારે લોલ. ૩
 કંકુની બાલે સાઈ કશરીરે લોલ.
 તારી બેઠક રૂડી મા બહુચરીરે લોલ. ૪
 વાણી સકામળ નરમળીરે લોલ,
 તમે આઠી ચરીરે સુંદર ચુંદડીરે લોલ. ૫
 હલટ હમંગ દીસે અંગમારે લોલ,
 માતા બહુચર બીરાજ્યાં બહુ રંગમારે લોલ. ૬
 તારી સેવા કરે પાય લળી લળીરે લોલ,
 તને સોયે સેથો ને ઉપર સાંકળી રે લોલ. ૭
 તને ધમક નેવર પાય ધુધરી રે લોલ,

- તને તપે લેલાટ રંગ દીલડીર લોલ. ૮
- તારે રંગ રૂપ દીસે ઘણું રે લોલ,
તારે ગળે હાર કઈ ગોઝણોરે લોલ. ૯
- નવે નધ નામ દીસે નરમણુરે લોલ,
તારે ઝળકે જલ ઉપર ઝુમણું રે લોલ. ૧૦
- તારે નાકે મોતીડું દીસે નથમાં રે લોલ,
બાધ તણુ ભુવન તારા હાથમાં રે લોલ. ૧૧
- બરાજ ચુડોને ઉપર બંગડીરે લોલ,
પહેર્યા સોળ શણગાર રંગ ચુંદડી રે લોલ. ૧૨
- તારા પારે આવીને પાછે પટે રે લોલ,
તારે ચાચરે અજ ને પાડા ચડે રે લોલ. ૧૩
- જણીએ પરચો આ જગતમાં રે લોલ,
તેં કુકડા બોલાવ્યા બાધ ઘટમારે લોલ. ૧૪
- ડમરો મરવો સોઈ મોઢરો રે લોલ,
તને ચડે ચંપો કુલ કેવડો રે લોલ. ૧૫
- તને અવલધુપ બાઈ આંગણે રે લોલ,
આવી વાંઝીયે પુત્રના બાંધ્યાં પારણાં રે લોલ. ૧૬
- તારાં વળી વળી લઈ વારણાં રે લોલ,
તારી ધન સામી બાંધી ધારણારે લોલ. ૧૭

મુને મુધ અક્ષર આલો બાઇજી રે લોલ,
માતા કરે અરદાશ પંડયો કાનજી રે લોલ. ૧૮

મામ માજોદના પ્રામાણ.

પંડયા નધુનું બનાવેલું લાજન.

૨૯

(આજ માટે એમે પ્રગટયા—એ રાગ.)

સવગણુ સીધ્યારે સાધુ, વાય ગુરજી તારી વાડી રે. ૨૬

એ વાડીમાં જે કાઠ આવે, તેની બેડી પાર પડેવ.

જમ તણું જીને ન મળે જોખમ,

મારા ગુરજીના નીસાણુ ગડેવ. સવગણુ. ૧

સિધા મારગ સવગણુ આલ્યા,

આડિ નહી અજડી;

પુન્ય ધરમના પોટલા બાંધ્યા,

તેના કાઠ ન સકે પાડી. સવગણુ. ૨

નિમ ધર્મની બાધિ નીકું,

સત ધરમનો સીસો;

મહારાજ સવગણ ત્યાંના માળી,
તેમને વાડી તણો વાલેસો. સવગણ. ૩

ધરમ આધારણ તમે અવતરીયા,
ગુરુ જળહળ જોત જગાડી;
મહારાજ હોકા ધરમની મુરત,
તેમનાં દરશન કરવા દાડી દાડી. સવગણ. ૪

ગતની વાડી તેમાં રે ગનાં ગુંજરા કરે,
રૂપ હોકે નહી રજડી;
ગુરુ પરતાપે નથુ ગાયો,
તમે ભવ આદ્યો ભજડી. સવગણ. ૫

૨૦

મનવસ હીનારે અનુભવી બોલ આણી. એ રાગ.

કાનો કણ ન માને રે, ગોવાલણ ધર કરી;
સીંકથી ગોરસ રે, વાલો મારો ખાય છે ફરી. કાનો કણ. ૧
છાસ ચાંની કરીયે રે, ગોરસ મારાં ખાઈને ગયો;
અળવીલો થયો છે રે, રાજનંદ તારો છેયો. કાનો કણ. ૨
અળવ્યુ બહુ કરે રે, આંગણીયે આવી આવી;
માઠ પાર ફેડે રે, ધરમાંથી લાવી લાવી. કાનો કણ. ૩

જસોમાને કઈયે રે, જસોમાતા જુહું માને;
 મારાં મહીડાં ખાધાં રે, માતાજી તારા કાને. કાનો કેણ. ૪
 કાન અળવું ન કરીયે રે, જાળંભા નીત્ય આવે;
 ચાળાગરો થયો છે રે, બ્રજનારી એમ કાવે, કાનો કેણ. ૫
 બ્રજ ખોદું બોલી રે, માતાજી અહીં આવી;
 બ્રજ આંહી આવે રે, તારે મુને મુંકા કાવી. કાનો કેણ. ૬
 મુખો મુખ થાઈ રે, કામન કેશી નાત કરે;
 તું મા મુખ આગળ રે, બેમાં કુનું સાચ તરે. કાનો કેણ. ૭
 ગોવાળો ને ગોપી રે, મખેમખ ગયાં છે મળી;
 ગુણ નથુ ગાયો રે, લાગુ પાયે લળી લળી. કાનો કેણ. ૮

પંદર તથુ. ગરબી ૩ જ.

સખી પડવે તણા દીન પુછી રે,
 દીનાનાથ તુમારી દાસી રે. ૧
 સખી બીજ કરચનજી બાળા રે,
 મારા ચીતે લગાવ્યા આળારે. ૨
 સખી ત્રીજ તે રંગે લીલી તાળી રે,
 મારા વાલાને રાખું વાળી રે. ૩

સખી ચોથે ચાંદલીયો સેંથો રે,	
ગળે હાર બાંધ્યો મુને ગમતો રે	૪
સખી પાંચમે પાલવ પહેરી રે,	
બ્રજ નીકળી રમવા બારી રે.	૫
સખી છઠે તે મન માફં છળીયું રે,	
હરીના દાંત દાડમની કળીયું રે.	૬
સખી સાતમે શ્રીરંગ સોતી રે,	
ગોકુળમાં રમે કાન ગોપી રે.	૭
સખી આઠમે કાન અવતરીયા રે,	
દસ દેશે હરૂંડયા દરીયા રે.	૮
સખી નોમે તે નારી નમણી રે,	
પાયે ઝાંઝર ઝમઝ પદમણી રે.	૯
સખી દસમે દરપણ મુખ બેતી રે,	
માયાની વેણે મીઠાં મોતી રે.	૧૦
સખી અગીયારસે અંતરબમી રે;	
બેઠા થાવ બોલાવે છે બાની રે.	૧૧
સખી બારસે બળરાય બાંધ્યો રે.	
કાળીનાગ પાતાળેથી કાંધ્યો રે.	૧૨
સખી તેરસે રૂપ તમારાં રે,	

ઓધા ઓઘ્યાં જમુનાના આરા રે.	૧૩
સખી ચોદસે ચોદસ નાણું રે,	
મારા વાલાને નૈથે નીહાણું રે,	૧૪
સખી પુનમે પંદર તથું વાંચી રે,	
નથુ પંડયો ગુરૂની દાસી રે.	૧૫

૩૨

પ્રભાતીયું ૪ થું.

એ સવારે એક નામ સવગણુ, સજીં હું બાવે કરી;
 કુડ કપટ ને દ્રસ્ટી કુડી, તમે પાપરી ટાળો પરી. એ સવારે.
 પીર સવગણુ આપ પોતે, જોત્ય પાટે જળહળે;
 દેવનાં દરશન કરવા, માનવી મેળે મળે. એ સવારે.
 અનરા તે ઓછવ દેગ અનરી, ચર અનના નત ચડે;
 તમારે દુવારે ટુંડીયા, જાવા નાથરી નોખત ગડે. એ સવારે.
 ઉત્તમ નીરમળ મન ઉજળ, ધજ ફરકે ધરમની;
 નાથરા નીસાણુ વાગે, બ્રાંત બાગે બ્રમની. એ સવારે.
 ઉત્તમ મધ્યમ કરે ઓળગ, પીરનો પરચો ખરો;
 સવનાથના પ્રતાપે નથુ, ગાય છે કીરપા કરો. એ સવારે.

પ્રભાતીયું ૨ જી.

રામને બળે રે સીતા રામને બળે, રામજીનું નામ લીધે બલો છે મળે.	૧
રામજીનું નામ નરસીંહ મેતે તો લીધો, મંડળીક મારતો તે દી હારલો લીધો.	૨
રામજીનું નામ મીરાંબાઇએ ત્યાં લીધું, વખડુ મટાડી વાલે અમરૂત કીધું.	૩
રામજીનું નામ બળે ખટક રાખી, રામજીના નામ વડે જોત્ય ન થઇ બંખી.	૪
રામજીનું નામ બળું મારા ગુરૂની છાંના, ગોરા પ્રતાપે ન ગાયા, ફરમાના ત્યાંના.	૫

શ્રી સરવાળના ગરાસીયા રાજજી દાદાના શિસ્થ.

ગરબી ૧ લી.

વાલો વાડી તણો વીસરામ, સવો સતરાયો,
ધને અડસટ તીરથ આંઈ, ધરે બેઠાં નાયો રે, વાલો ૧

આંખયા નખેતર માંઘ, જનુનીયે જાયો રે;
 ઈની ગળહુતીમાં ગોવિંદ, પ્યાલો ભરી પાયો રે. વાલો ૨
 તારે લખીયા છઠીના લેખ, વઝંતાયે વાયો રે;
 તારે કરમે લખ્યો કીરતાર, મહારાજ મંડાયો રે. વાલો ૩
 તુને સાચા મળ્યા સતગુર, વચન સુણાયો રે,
 તાળી લાગી ત્રીકમ સાથ, અગમ ઘર પાયો રે. વાલો ૪
 તમે નીસ્યે જણો નિરધાર, અવતારી પુરૂષ આયો રે;
 તારી કીરતી કળજુગ માંય, રાજજીયે ગાયો રે. વાલો ૫

૩૫

આ લજ્જન ખાવા હિરદસ રહેવાશી વાસણાના

(રાગ પરજ.)

સવૈયા નાથનાં રે સમરણ કરજો,
 જપજો નરને નારી રે જી;
 નિરમળ નામ લેજો નાથ નારાણનાં,
 બે મટી જય સર્વે ભારીરેજી.
 જીને જોંઘ તીને તેવું આલે,
 સૌંઘા માગે સંસારી રે હોજી;
 દુધ પુત્રને દિકરા આલે,

૧

- વાંઝિયાના વિસ્તારી રે હોજી. સવૈયા. ૨
 વનરે વગડામાં ઢાળણુ ઠેરાં વીણતી,
 ભોરીંગ ડસીયો ભારી રેજી.
 અતિતરૂપે મારે દાદે વખ વાળ્યાં,
 મરતી અખળા ઉગારી રેજી. સવૈયા. ૩
 છતર સીંગાસણુ ચંભુજીની સેવા,
 નીર ગંગાજળ ઝારી રેજી;
 પાટ ચંદરવા સોભતા ખાંધ્યા
 નમણુ કરે નરનારી રે હોજી. સવૈયા. ૪
 મેરૂં કરીને જ્યારે મોટા ધણી મળીયા,
 મંદીર પધાર્યા મોરારી રેજી;
 શુરૂ પરતાપે ગાય ખાવો હીરદા,
 તમારાં ભજન પર જાઉં વારી રેજી. સવૈયા. ૫

ભજન રાગ ઉપરનો.

ગામ ઝાંઝરકુ ભગત સવગણુ,
 પરચે બેડીયું ભાંગીરે હોજી.
 આસન વાળીને બેઠા ખાવોજી,

- નામની નોખતું વાગી રેજી. ગામ. ૧
 ઉનમુની ધ્યાનને અધર છે આસન,
 જ્ઞાનની ગોદડી બિછાવી રેજી.
 કરીયાના પુરા ખાવો હરીના હજુરી,
 બપ જખ્યા છે વીચારી રેજી. ગામ. ૨
 આગળ સાધુ અનેક આધાર્યા,
 માયા મમતા ત્યાગી જી.
 રાજ અમરસીંહ છતરપતિ મુખા,
 એમણે મુક્તિ માગી રેજી. ગામ. ૩
 ખાવો ખીજલદા બહુ જ્ઞાની,
 નામ ભજનમાં રાજી રેજી.
 તુલસીદાસ આગળ જણે હાડ હોમ્યાં,
 તનકામાં તાળીયું લાગી રેજી. ગામ. ૪
 હઝ્યા મુરને ભયાં અજવાળારે,
 નાથની ધુણીઓ જાગી;
 ગુરૂ પરતાપે ગાય ખાવો હીરદાસ,
 તનકામાં તાળીયું લાગી રેજી. ગામ. ૫

લજન ૩ જી.

સવગણુ મલે પરગટયા, દીઠા અવલીયા અવતારી. ૨૬.

પરગટ પરચો છે તુમારો, નામને બલીહારી;

જળહળ દેવળ ધજ ફરકે, છડીદાર ચોધારી. સવગણુ. ૧

પ્રેમતાણા જણે પટા લખાવ્યા, સતગુરને બલહારી;

બે સધળો સરવે મટી જાવે, નીરમળ કાયા તારી. સવગણુ.

ગુરુ ગ્યાનકા ભર્યા ખજીના, વખત વેદના વારી;

તુર તખ્ત પર નામ તુમારા, અખરે કાઢની કારી. સવગણુ.

છડી છાપ છે રાજજીને, ભગતુંમાં બલીહારી;

ગંગા રામને ગોરો કાનજી, કાનદાસ મદારી. સવગણુ.

અખુટ લીલા ઉકા ભગતની, લાખો ભગત ભંડારી;

નીત્ય ઝંકાળા સંતના, એવા પાટના પુજારી. સવગણુ.

હંચ નીચને ઉત્તમ મધ્યમ, સૌ સમરે સંસારી;

દુઃખનો ભંજન દીયાજ પાળણુ, એવી કળા તુમારી. સવગણુ.

ગુરૂની લીલા અપાર પામ્યા, સાચ તણા સરદારી;

ગુરુ પરતાપે ગાય ખાવો હીરદા, હું કરું અરજ તુમારી સ.

(રાગ ઉપરના.)

સમગણ કાયા શેરમાં, તમે સખજ થયા વેપારી; ટેક.
 કાયા શહેરમાં રતન અમુલખ, વસ્તુ છે મહિં બારી;
 પ્રાણ જીવન મર્ધ મળ્યા પારખું તો હોરી અસંખ અપારી. સ.
 એક વચનકા માર્યા મોરચા, લાગી કલેજ કારી;
 જમ આતમા પ્રેમ પલ્લીતા, નર બેઠો નીરધારી. સ.
 પારસમણીની કરો પારખના, અખંડ જેત અપારી;
 નીજ નામતો નેણુંમાં નીરખો, છબી કેપની ન્યારી. સ.
 દલદરીયાનો તાગજ આણ્યો, સરતે દોરી તાણી;
 ગુરૂ પરતાપે ગાય હીરદા, તો બેડી પાર ઉતારી. સ.

ભજન રાગ ઉપરના.

જીને નાથ નવાજ્યા, તીને મદી કાળની ફાંસી. ટેક.
 સવા ભગતને સૌ હોં બણે, આપે રહ્યા અબચી;
 દીલ પરધણા દીયાજ આણી, ગુરૂ મળ્યા અવિનાસી. જીને.
 લાલભગતની જેમ વાસના, રીયા સંતના દાસી;
 કળજકમાં જણે કાયા હોમી, સધેગોવિંદના પ્યાસી. જીને.

જોધપીરને જુગમાં જાણે, ધીધી નાંખત વાગી;
 અખંડ ધુપ ને ચડે મળીદા, પરચે બેડી ભાંગી. જીને.
 વીહળ પીરની વડી વસેકાઈ, જે બોલાણી કાશી;
 પશ્ચીમ ખેતમાં પીર પરગટયા, રીત ગુરૂની રાખી. જીને.
 ખોડીદાસની ખરી નીસાની, ગાઉ ગરથને રાખી;
 તનતાસીને સંત જમાડયા, વળગી રહ્યા વસવાસી. જીને.
 ખાવો મેઘ તો મોટા કર્ઠ, છે વૈદ્યંડના વાસી;
 રંગ ચડે ગુરૂ રામગરને, ગુણુ ગાવે હીરદાસી. જીને.

ભજન રાગ ઉપરનો.

રાજ અમરસિંગજીરે, તમે સૌથી મોટા ભાઈ. ટેક.
 મેઠી મંદીરને હાટ હવેલી, જુરો ગઢ ચતુરાઈ;
 અંદન ચંદનનાં ઝાડ અનોપમ, સીતળ ઉનઝી છાંઈ. રાજ.
 અવળીસવળી ખજર તુમારી, સુતારી ને સઈ;
 સલાટ કડીયા ઘાટ ધડે છે; માંચ જોયાની રચનાઈ. રાજ.
 ધાંચી મોચી વરત વાંણીયા, તંબોળી ને તાઈ;
 રાજ રણુમલ ટિલે તપજે, ધ્રાંગધ્રાની માંઈ. રાજ.
 બડો પીર હીંદવાનો રાજ, માગું તેને જઈ;
 સતગુરૂ ચરણે ગાય હીરદા, વળી નગારે ધાઈ. રાજ.

પડયાં તારાં કામ, મારાં દલડાંના બાણ;
 સુગણુગારા નાથ, સવગણુ પડયાં તારાં કામ. સુગણુગારા
 મુરખ કહે માઈં માઈં, ગુરૂ વીના ધોર અંધારં;
 પોતાના પુન્ય વીનાનો, ખોટો પડે દાવ. સુગણુગારા.
 ગોકુળમાં ઘેલાં છીધાં, મનહેરી માવે લીધાં;
 પ્રેમના પરકાસે અમને, માર્યાં મોહનાં બાણ. સુગણુગારા.
 તમું વીના આતમ તલખે, જળ વીના મછીયાં વલખે;
 આતમના ઓધાર, મારા પીંજરીયાના પ્રાણ. સુગણુગારા.
 *મોહકામાં પરચો દીધો, કડવો લીંબ મીઠો છીધો;
 અસ્તળ ખનાવી વાલે, ખરચ્યાં દામ. સુગણુગારા.

*ઉંટડી ગામમાં મહારાજ સવગણુ દાદાની પધરામણી થયેલી.
 હતી. ત્યાંથી પાછા વળતાં મોહકે આવ્યા. ત્યાં ઝંઝરકા તરફની
 બાજેળે લીંબડા નીચે વિશ્રામ કર્યો તે વખતે દાદાને આનંદ થયો.
 ત્યારે લીંબડાને હાથ અડાડી શેવકાને કહ્યું કે આ લીંબડો મીઠો
 બાજે છે માટે તમે ચાખો. શેવકાએ તેનાં થોડાં પાન લેઈ ચાખ્યાં
 એટલે મીઠાં લાગ્યાં. શેવકાને અતી આનંદ થયો અને દાદાની જે
 મોહ્યા ને ત્યાંના શેવક લોકોએ ત્યાં દાદાના નામનું દેવળ બનાવ્યું,
 તે હાલ પણ છે.

રામદાસ જોગી જાગે, હીરદાસ પાયે લાગે;
 ભગત હીરાના તમો, સુધારાને ઠામ.

સુગણુગારા.

ભજન રાગ ઉપરનો.

૪૨

સવગણુ સમરયાજીનાં, અમર રીયાં નામ;
 અમર રીયાં નામ, તુમારાં સુધરી જાય ઠામ.
 યુર સાર કસ્ટી કરજો, ભકતી સીરસાટે ધરજો;
 સન્મુખ મળશે તમને, રઘુવરચામ.
 સવગણુ વાડીમાં આવ્યા, દુલડાંની ફેર' લેવા;
 ચંદનને છોડવે વાલે કયો વીશ્રામ.
 હરીચંદ્ર તારાદે રાણી, નીચ ગેર ભરીયાં પાણી;
 સજનો કસાઈ માગે, મુક્તિનું ઠામ.
 હીરદાસ હેતે ગાવે, બસા ભગતું માં ભાવે;
 રામને બજો તો થાસે, મુક્તિનાં ઠામ.

સવગણુ.

સવગણુ.

સવગણુ.

સવગણુ.

સવગણુ.

૪૩

ભજન રાગ માફમાં પણ ગવાશે.

કરણિ નર કાવે, ભગત ઉગમસીની સાધણી.

તારે અંદરા ઓછવરે અંદરા ઓછવ તારે અતી ઘણા,
કુલે હાર લેકાવે, હેજી માતર પરસાદી પાટની ખાંતે માંનવી
ખાવે. ભગત.

ઉત્તમ મધ્યમ કયાં એકઠા ભોજન કરે સૌ ભેળા;
અઠાર વરણ દાદે ઓધરી, ખારે માસે મેળા. ભગત.
ધુપ દીવો ધણીની આરતી, સેજ સાહેબ મળીયા;
પાપ જુઠ ખાવો પરહર્યા, ફેરા સુકરતના ફળીયાં. ભગત.
મહેર કરી મોટા ધણી મળ્યા, આનંદ લીલા લાવે;
સદગુરના પરતાપથી ગુણ હીરદા ગાવે. ભગત.

મેરા દલ રામને ભજવેને ભાઈ.
જેતા જેતામાં તારો જય જનમારો, ઉમર ઓછી હુધ;
હજી લગણ મુરખ સમજ્યો નહીં તારા માંથે ચોરાશી રહી. ૧
સાસ ઉસાસના ન કરો ભરસા, ખળતા ખાડ કાઢો વહી;
દીયા ધરમમાં તમે દલ રાખો, મારો સતગુર માની લેસે સહી. ૨
ધાઈ ધુતી ધન લેજું ધીધું, મુરખ કહે મુંડી થઈ;

પુન્યને નામે તો પાછું ન વાપરી, મુળગી મુંડી તે ખોઈ. ૩

દેહીમાં દરશન દરશનમાં દેવ છે, અરસ પરસ બન ગઈ;
કાળ ક્રોધ જણે મારી હઠાવ્યા, તેની ખરી વરતી તો રહી. ૪

ખરા ખોટાના જ્યારે પડશે પટાંતરા, તેની ખળે ખખડ થઈ,
સવીયાણ ચરણે ગાય છે હીરદા, વાઢ્યા કેદી રેસો વેઈ. મોરા.

નાનજી ભગતનું

ભજન.

૪૫

ઝાંઝરકે જઈને નમોરે તમારાં વાલો લે દુઃખ વાળી.

થાંભલીયુંનો ઠાઠ બનાવ્યો જોડે મેલી જાળી.

ખાવન ગજની ધબ ફરકે, પરગટ પીરાઈ ભાળી.

દીવાળીના બીજ દાડે, થાય ઠાકરની થાળી.

મળી ભરાય છે મેદની, ત્યાં ભારે સોભા ભાળી. ઝાંઝરકે.

મોટા ભુપ તો કરે માનતા, સવગણુ આગળ સાળી;

કાળ મારી જણે વશ કર્યો, ગેમર નાંખ્યા ગાળી.

કાઠી કળખી કરે માનતા, પગી ભરે છે પાળી;

શ્રીકૃષ્ણ લેઈને જાય ચડાવા, માંઈ બેઠા વનમાળી. ઝાઝરકે.

તુળસ્યા પુજે દુંડીયો, ઢોરે કંઠી નહીં કાળી;
રામગર બાવો રંગપુરમાં, બેઠા ઢોલીયો ઢાલી. ઝાઝરકે.

સવા જગતની રૂડી સાઈબી, અખંડ જોત મેં બાળી,
શુર પરતાપે ગાય નાનજી, મારા તનની વેદના ટાળી. ઝાઝરકે.

પ્રથમ ભાગ સમાપ્ત.

❀ શ્રી મહાત્મા સવગણુ દાદાના ❀

➤ પદ પર્યા પ્રકાશ. ➤

ભાગ બીજો.

પંડ્યા સવરામ કાનજીનો બનાવેલો

છંદ સપાખરો,

૮૬

પંડવુંરા બેલી કુંવરબાઇરા પીતાજી,
મામેરા પોરતલ કૌરવોરા માર;
નાગરા નાથ હે કુંવર હે નંદરા,
અધર્મી ઓધારતલ ગરૂડરા સ્વાર.
હઠયો મંડળીક ત્યારે આપ્યો તો હારલો,
સુદામાનાં દારીદ્ર ઓયાં છાયાં નામદેવનાં છાજ;
ઠાકર પ્રહેલાદરા થંબના ઠારતલ,
ગુણકાને તારતલ છોડાવ્યો ગજરાજ.
અંગના વેરાવતલ સંગના આપતલ,

કાશિમાં કુંવરને વેચાવ્યો કાન;
 સર્પ કરડાવતલ સતી સંભળાવતલ,
 સજીવન ક્યો લઈ કુંવર સમશાન.
 મંદોદરીરા પ્રભુ રાવણુરા ભારતલ,
 વાળતલ રીતા લક્ષ્મણુરા વીર;
 વાર અખળા તણી કરીતી વીહલા,
 સંકાસુર મારી પુર્યો ધુપતીનાં ચીર.
 કાલસાડ મોલ ફેરવ્યા કરણીગર;
 કોડનો ઇહરને આપીયો કંઠાર;
 બોરરા ખાતલ ઉગારતલ ખસડા;
 મીરાંનાં વખ ક્યો અમૃત મોરાર,
 પોઠરા હાંકતલ હુંડીરા પોરતલ;
 દૈતરા ભારતલ ભગતરા દાતાર.
 સવરામ અરજ કરે હે શામળા,
 એટલા નખતા કીધા કીરતાર.

૪૭

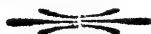
વીશ વાહા.

પ્રથમ સમરીયે પ્રભુને, નામ લીધે વાધે તુર;
 હરી રાખો હજુર, ભગત સુધારણુ શુદરા.

- ખીજે બરાજે બેટમાં, વાલો ને રાધેવર,
ઢાલવે બાંગ્યા તાકર, હદર ફેરવ્યાતા હુદરા. ૨
- ત્રીજે ઉગાર્યો તમે, બળતાં મંજારીનાં બાળ;
કરતાતા કુંભાર; એક ભજન તારું હુદરા. ૩
- ચોથે હરી ગયો સંખવો, વીપ્રનાં ચારે વેદ;
બીતર જાણી ભેદ, ભરમંડ વલોવ્યો હુદરા. ૪
- પાંચે પંચાળી તણી, અશુર કરતોતો અલુરાર્થ;
તે ટાણે ચીર તાંધ, તેં લાર્થ થઈ પુર્યો હુદરા. ૫
- છઠે રામચંદ્ર ચાલીયા, સીતાની લેવા સદ્ધ;
તમે વાળીનો કયો વદ્ધ, ભે મટાડી હુદરા. ૬
- સાતમે સાયર ઉપરે, પથરે બાંધી પાજ;
તમે રાવણ ભારી રાજ, વભીક્ષણ થાર્યો હુદરા. ૭
- આઠમે ટચલી આંગળીયે, તોળીયો ગોવરધન તાંઈ;
ગોકળ ઉગારવા ગાય, ભગત કારણે હુદરા. ૮
- નોમે જઈ નાથ્યો નાથજી, નસ્યા પીયાળે નાગ,
મુખ મોરલી મહારાજ, ભોરંગ ચડીને હુદરા. ૯
- દસમે દેવતા તણું દુઃખ, મટાડવા દીયાળ;
તમે કંચનો આણ્યો કાળ, બાણેજ થઈ માર્યો હુદરા. ૧૦
- અગ્નીઆરસે ત્રીદુરના આંગણે, મહારાજ ક્રિયાતક મેમાન;

- પડયા મેલી પકવાન, ભાજી આરોગ્યા જુદરા. ૧૧
- બારસે બટુક થઇ બળ કને, બચવાને ગયાતા બેઠ; ૧૨
- ત્રણ ડગલાંમાં તેહ, બરી પૃથ્વી જુદરા. ૧૨
- તેરે ગજ તરશ્યો થયો, જળ પીવા ક્યાં બચ; ૧૩
- તેની વારે વીઠલરાય, તેનું બાગ્યું ઝુડજ જુદરા. ૧૩
- ચૌદે સમરે ભલું, રાજ ને પરજ રમત; ૧૪
- દાનવ સહસ્ર કોડ દઈત; ભોળવી નકંઘા જુદરા. ૧૪
- પંદરે પ્રહેલાદ ઉપરે, કોપ્યો તો હીરણ્યકંસ; ૧૫
- વકટ દાનવને કર્યો વંશ, ભરખ્યાં રૂદર જુદરા. ૧૫
- સોળે નરસીંહના સાયદે, મંડલીક થ્યો તો માર; ૧૬
- હોડે આપ્યો તો હાર, ભીડ્યું પડે જુદરા. ૧૬
- સત્તરે દરબોધને સળગાવીયા, લાખોરે મેલીતી લા; ૧૭
- જગપતિ ઉગારવા બ, ભોંયરે પાંડવને જુદરા. ૧૭
- અઢારે તમારો આશરો, સૌ સમરે સંસાર; ૧૮
- કરણિગર કીરતાર, ભાગણ ધડણ જુદરા. ૧૮
- ઝાગણીસે અયોધ્યા ભણી, વાલો ચડયા વૈમાન; ૧૯
- હરી મોકલ્યો હનમાન, ભરત પાસે જુદરા. ૧૯
- વિસે વિશ્વાસી તણા, બેલે રહેજે બાપ; ૨૦
- આવે છે આપો આપ, મારી ભીડ્યું પડે જુદરા, ૨૦

એકવીસે ચલણ તણી, કળા ન બુજે કોઈ;
સામળીયા ગણ સોઈ, તારા બાપે ગુણ સંવરામ બુદરા. ૨૧

ઉકાદાદાનું ભજન

(રાગ મા૩.)

૪૮

ધર્મે ઉગમસી અવતાર, આપે ઝાંઝરકે આવ્યા;
દીધી સવગણ નાથે મોરછાપ, લીલા સતગુરની લાવ્યા. ૧
નવખંડે જોઈ મારા નાથ, નહી કોઈ આવું બીયું નમણું;
તમે ચલવ્યું કામ સમરથ, બાપાથી ડોકું બમણું. ૨
એમને નહીં કોવે નહીં કાળ, અંતર ઘટમાં આથે.
તીને કોઈ બીજા બીજનું નહીં કામ,
સુરતા, સતગુરની સાથે. ૩
ધરમ ચલાવી બાંધ્યાં ધામ, કામ, સુકરત કીધાં;
તમે દીધા આણી મોટા દેવ, દુનીયાને દરસન દીધાં. ૪
ગુરજીયે બતાવ્યાં ગામ, નામ તણા નેઠા;
મારા મહારાજ મંદીર માંઈ, બાપાની જોડે બેઠા;
કળબુગ મધે આવા કોઈ નીપજે નહીં નર નરવાણી;
તમે સીંહ બકરી સવીયાણ, પાયું એક આરે પાણી. ૬

પરમ્મ ધરામાં પીરાણુ, ઝાંઝરકામાં ભલે બચા;
તમને પંડયો સવરામ લાગે પાય,
ગુણતો મારા ગુરના ગાયા.

૭

સવરામના દુહા.

૪૯

ઝાંઝરકે ઝંડા રોપીયા, હંડા જે અગાજ,
તારો પરચો દુંડીઆ, ચારે ખંડે સવીયાણુ.
છે ઝાંઝરકે સવીઆ, રંગપર આવો રામ;
વસ્તો ભગત વાસણા, ધરમનાં બાધ્યાં ધામ.

હળવે હળવે હાલતા બતા વેલની વાહાં વયા;
ઉકડાનાથના ચોરતા, સવરામ કે મારા રૂઢીયામાં રીયાં. ૧
નેણાં સંકામળ નાથનાં, બણે બેત્યું રત્ન જળે;
મહારાજ ઉકડાનાથના જેવી મુરતી,

મુને અતલોકમાં ક્યાં ન મળે ૨
અમે બોલાવતા કને જઈ બેસતા, નેણે નરખતા નાથ;
બેતાં બેતામાં અંતરધ્યાન થયો,

સવરામ કે મારો સરધાપુરનો સાથ. ૩

ગુર એવા ગવૈયા, દલો ને બેચર દોઈ
ઉગમસી જેવા અવલીયા, કળજકમાં બાણું નહિં દોઈ. ૪

વીહાર્યો ન વીહરે, મુંને ઝોછવના ઝેધાણુ;
 હલો બેહચરને ઉગમસી દેવતા, મુંને ખરસી ખટકે બાણુ. ૫
 તારો જે પાલા તણા, પરચો તે અપરમપાર;
 આબ્યો તું અવતાર, અલખ ધણીનો ઉકડા. ૬
 સવંત ઝોગણીસો ને સાડત્રીસાની સાલમાં;
 મઘનો કારતક માસ; આઠમ મંગળવારને હંન
 ઉકા મહારાજે લીધો વૈકુંઠપુરીમાં વાસ. ૭

પંડયા હરીદાસનો

સખાખરો છંદ ૧ લો.

૫૦

કરજ કાપો સવગણુ સુખ રાખો કલ્યા,
 સાચના મોરચે ગુરૂ રહો સામા;
 અમારે તમારો કહી, ત્યાં આશરો.
 ચરણુમાં રાખજો પીર રામા. કરજ કાપો. ૧
 દેગ અનરી ચડે સવીયાણુના દુવારે,
 ખવારે ત્યાં ન હોય ખાંચો;
 ધુપ પીરાં ચડે નગારાં ધણણુ,
 સાચ મહારાજરો કહી સાચો કરજ કાપો. ૨

કાન ગોશ જોકો મહારાજરા કરેદા,
 મહારાજરા મજ વરદેહ માજ.
 પીરજદા જોકો ઉગમસી પાલાવત
 જેને રડી આવે નમે પીર રાજ. કરજ કાપો. ૩
 ત્યાં ધામ મહારાજરા નામ અમર ધજ,
 મહાજરી મજ ઉકો ભગત માણે;
 કરમ અડતા કસે દેવ મુરત કળા.
 ત્યાં દુકડો પ્રેરે છે ટાણે ટાણે. કરજ કાપો. ૪
 ચોટ મુઠું તણી કરે મર સાધના;
 કોઈની લાગે નહીં ત્યાં કારી,
 પંડયો હરી કહે બાપા હબ્બુરી,
 ધણીના નામની પ્રતીજ ધારી. કરજ કાપો. ૫

પંડયા હરીદાસનો

છંદ ર જો.

૫૧

ડહો.

નમાડયા અણનમી નાથજી, જોડયા અહરને આંકસમાં આણી
 તારે પરચો પાલાણી, પરચો અઠારે વરણમાં ઉકડા.

છંદ ૨ જો.

સમરૂં ગણપત દેવ સારદા, સર્વે સેવકનાં કામ સરે.
 પચાસ કોડ જીમ ધરણ પૃથ્વી, બેઠા ધ્યાની મુની ધ્યાન ધરે.
 માલક સાખ ધણી છે મુઠે ખાનપાન મુને આપે ખીર.
 બંધી છોડ ઉગમસી બાવા, પરવરદાતા પાલ સતન ઝંઝરકે
 પીર. ૧

એકવરા દેદારે આવે, તીનાં કોડ ગુના લઈ માફ કરે;
 સમરણ કર્યું સાહેબનું સર્વીયે, ભંડાર માયાના ખુબ બરે.
 બુડયો બજ તારીયો બાબા, તત પોચાડયો પેલી તીર. બંધી.
 કુડકપટ કરમનાં કારણ, માલીક ભેટે સખી મટે.
 ઝોડ ઝપટ પીરાંના ઝાડે, કરણી ગરથી બળ કટે,
 સલો મંત્ર તંત્ર નહીં ચાલે, જંત્ર વડા જોર જંજીર બંધી.
 વગડે વસીયર પગે વીંટાણો તીની, ખખડું પડી તને,
 વાજ્યો વખ છોડાવ્યો વેલો, કળ કુચી છે નાથ કને,
 ટેક ભેખની બલી ટુંડીયા, સાચે આવે સાવ સધીર. બંધી.
 ઉગમસી ચે બડા આલીયા, ધાયા સાચા ધોન ધણી;
 પારસમણી પાલાણી પોતે, ધરમાં વસ્તુ ધણી ધણી.
 મરજીવા હશે તિને મળસે, હંશે હંશા મળસે હીર, બંધી
 જખ્યારા પીર મળ્યા મુને જુના, જુના માગે રકમ જડી,

હકમ થયો પીરાનો હાજર, સુન ધુનમાં વાત ચડી;
 છુત દુત પીરાથી ભાગે, વડા વડા કોઠ વાંઝાવીર. અંધી
 નાથ નવાજ્યા સાચા નરભે, વાચા અવીચળ પાળે વેણ,
 અનભે કામ કરેછે આપે, કરગર કરે તીના માને ઢેણ;
 કરતા હરતા તમે કરંદા, ગરવા દાતા ગ્યાન ગંભીર. અંધી
 પાર જાવે પીરના પરચે, પીર દવારે લંગર પાય,
 અખેપાતર સાચો ઉગમસી, ડાંઢાર નજરે નવનધ થાય,
 પાલ સતત ઉગમસી પોતે, સવો સુરાણી જાણુ સધીર. અંધી
 મેરી અરજ અરતુતી માનો, તોરી આથ કડં તુંવર,
 દાસતણો દીયાવંત દાતા, કીરપા કરો અજમલ કુંવર;
 અલખ તણા દીદારે આવે, મલક મલકના મોટા મીર. અંધી
 હરજી ચાકર હતો હજુરી, ઠીક વગે પંડત થયો,
 ડાળીને વાસ ચરણુમાં દીધો, ઉગમસીને હકમ અધ્યો;
 રામે સેવક સવાયા રાખ્યા અહર પધોરયા વડા અમીર અંધી
 સતાપીર ઝાંઝરકે સવીયો, ખાપો રંગપર કહી બડા.
 વસ્તો ભગત ખરાજ વાસણે, સત ગુરના રંગ ચડયા;
 પરચાવાળા મીર પરતીજ; ફકડ ઝમરાળે જાળ્યા ફકીર. અંધી
 કોટવાળ સેનમા ભગત કરસન, દેવા ભગત પર કરી દયા,
 ગંગારામ ને રૂપદા ગોદડ રાજજીયે ચરણુ સીયા;

કાનદાસ ને લાખો કરંદા, સવો મળે વધે તકસીર. બંધી.
 ગોવીંદરામ દાદાની ગાદી, જીને સવા ભગતે દીધી છાપ;
 મધા મેર સતગુરની માંથે, ઉગમસી નવાજ્યા આપ;
 પુરવાજનમ આશુની પ્રીતી, વરતીમાં મળ્યા રધુવીર. બંધી.
 કાનો ગોરો મજવર કાળુ, સતગુર મળ્યા સવીયાણુ;
 દલો બેચર છે દાસ દાદાના, ઉગમસી થયા આગેવાન;
 સવરામ હરીનાં કામ સંધારો, ધામ વતાવો નરમેઘીર. બંધી
 આઘ છંદ પીરાના ઝોપે, કવતા હરીદાસ કહે,
 ચરજ કડં પીરાંની આગળ, રાજ તુમારા ચરણ રહે;
 ઉગમસી એરાધે આવે, સાવ સંકામળ થયા શરીર. બંધી
 ટેલ બંનગી કડં તુમારી, સેવા પુજ દેવ સખે,
 અવીચળ વેણુ ઉગમસી આપો, પીરા રેજો તમે સાચ પખે;
 પંડયો હરી કહે છંદ પીરાના, ભગત અનંદી કરજો ભીર. બંધી

છંદ ૪ થા.

૫૨

આવે ચઢી કુંવર અજમલરો, પોકરગઢથી રામો પીર,
 તુંવર બજ ખુડતો તાર્યો, પરચો દાખવ્યો રામા પીર. ૧
 સમો પીર પોકરનો રાજ, રાજ નહયો આપે રાજ;

બોધતા તણો જમ તાર્યો બેડલો, જળ સમુદ્ર વચ્ચે તાર્યો જળ રે
 શેઠીયો કહે પીરાને સમરો, ખખરું લીધી ખરાખરી;
 રાત દીવસ લજ્જુ રદામાં રામો, કામો સધયો પીર મેહેર કરી ૩
 પાણીમાં પીર પરચા પુર્યા, રામો ધણી સાંભળે રાવ;
 નાવ બુડતાં તાર્યો નાથજી, પીર રામાના પુજે પાવ. ૪
 પીર મળ્યા કુંમકુંમના પગલે, મહેર લહેર થઇ મન;
 ભીર કરી પીરાજી ભારે ભળછી ખળછી વધી ભળ. ૫
 કામ ધણા સેવકના કરીયાં, વાણુ તરીયાં દરીયાવ વધે;
 વાણીયો કહે દેવરાવાળા; દેખ્યા પીરા છોયે દશે. ૬
 વાણીયો જઠા ધરાપર વળીયો, સાહેર માસુને મળી સંધુ;
 પીર પતા સમુદ્રમાં પોત્યા, રામો પોરે બડી રંધુ. ૭
 ઝમરાળે ફકડ ભેગંદર અગ્યા, દેવ વાસણે કરી ઢ્યા;
 આપરા બોલ અવીચળ આપ્યા, થાપ્યા રામે પીર થયા. ૮
 પોકરગઢ રંગપુર પોતે, રામો રામે તુંવરા રીત;
 પંડયો હરી કહે સરવે સુખ પાયો, ગાયો જસ રામાનાં ગીત ૯

છંદ પ મો.

૫૩

રંગપુર બહા ભેગંદર રામો, કરીયાવાળા રહેા કને;
 પંલેપલે પીર આવો પાસે ટાંણે ટાંણે લજ્જુ તને. ૧

- જમાત માંચલા બાળા જોગી, રખવાળા પીર કને રહે; ૨
 સખરવાળા ગીરનારી સાચા, દરીયા વાળા ભુપ કહે. ૨
 જુના જોગી અજબ જોગંદર, ખાવન સાવન વચન ખરા; ૩
 દરશન રામો મળ્યા દેવતા; પ્રાયશ્ચીત સરવે ગીયાં પરા. ૩
 શુરવા રામગર પીર ગરનારી, સમર્યા સાહેબ મોર ચલે; ૪
 જેખી પીયે જોગંદર ગાંજ, પીરા વળગ્યો જાણ પલે. ૪
 નરવખ વખને કર્યા નાથજી, પીર હડકવા પાલે; ૫
 રામો રામો કડું રૂદામાં, મુને અવસ કણુકો આલે. ૫
 રંગ ચડે ગાળા તુને રામા, પીર પીયાલા અજર પીયે; ૬
 વજર પીર ગરનારી વંકા, દાતા ડંકા ગીત દીયે. ૬
 રાંકાની રાવ સાંભળો રામા, બંધી છોડ મટાડો બીક; ૭
 આપોઆપ જોગંદર અડીયા, ઠાંકાર વારે ચડીયા ઠીક. ૭
 છોટા મોટા કરો સધંતર, ઢોંટા પીર સધારણ કાજ; ૮
 હરી પંડયો કહે બાપા હજુરી; રામગરનાં અમર રાજ. ૮

સંપાખરો છાંદ ૬ ડો.

૫૪

પ્રથી ધણી રામદે હીંદવો પાદશાહ,
 હજારા કતારા વડા નમી હાલે;

સપાટા ગાંઝના રામગર ચડાવે,
ઝપાટા મેળ્યો કુણુ ઝીક ઝાલે.

૧

નરાં ભજન કરું તુંવાળાં નાથજી,
સુરાને સાંપ્રહા પ્રીત સાસી;
ખાખર ઘોડે ચડે રંગપુરનો પીરજી,
ફટકમાં રામગર છોડ ફાંસી.

૨

રામગર સવગણુ મળ્યા રાજપણે,
ચૌદ સધ્યું ને નવ નધ્યું સુઝે;
અવલીયા આગળ ઘણા નર આખમે,
ખાપાતા ભેદ તો કોક યુઝે.

૩

રૂપ રામા તણું ભુપ ભાળી રહ્યા,
પરચા વાસણે દીયા પીરે;
રામાના નામનો ધામ ઝેસો રહ્યો,
ભગવત ખરાખર રહ્યા ભીડે.

૪

થંભ ખડો કર્યો પીર રામા થકી,
ધર્મની નોખત્યુ ગડે ધીધી;
નીસાણુ રામાતણું ફડાકો સવનાથનો,
દેવાસર વાસણે રહ્યો દીધી.
રાવ સાંભળે ધણી ભાવથી રામદે,

૫

વાણીયાતણી જમ ચડયો વારે;
રચાડયો પરચો પાણીમાં રામદે,
તુંવરને વાણીયો નમ્યો તારે.

૬

ધણી રામાયણી સદાવ્રત ધર્મનાં,
વાર અસ્વાર જમ ચડો વહેલા;
પીસારા જસ ગાવે હરી પંડયો,
પીર રામો આવૈ સખી પહેલા.

૭

છંદ ૭ મો.

૫૫

રાખે ખખર હમારી રામો, રાજથણી મારાં કામ રડે;
રફ સફ લઈ બેઠા રંગપૂરમાં, સમરથ ધણીને ધુપ ચડે.

૧

મલક મલકના આવે માનવી, સેવા પુજા કરે સખી;
ખડા જોગેસર ખડા બોલાવે, આવે વાજેવાજ અખી.

૨

કુધ પુત્રને દીયે દીકરા, દાદો રાખે ચડતો દન;
રક્ષા કરે સરવેની રામો, આહુ પહોર દવારે અન.

૩

બાપો સાહેબ રંગપર બેઠા, દીડા મેંતો દેવદત્તી;
કળા સંકેમળ વજર કછોટા, જોગંદર હે બાળ જતી.

૪

જનકીદાસને મળ્યા જોગંદર, સંધંતર રામાની છાપ;

હગમસી ઝાંઝરકે એવા, જોગંદરના જપે જપ. ૫
 જોગંદરના અજબ ઝરખા, રામો આંગણે ઠીક રમે;
 હસે દેશ નાથના ડંકા, નીશાન ભાળી મોટા ભુપ નમે. ૬
 સાહેર લહેર કલ્પવૃક્ષની છાંયાં, સધનધન હું પામ્યો સાર;
 મોહનલાલ જનકીદા મળીયા, પડ્યો હરી કહે બેડો પાર. ૭
 પાર બેડો ઉતાર્યો પીરે, બાંધ ગરાયા બાપે;
 પીર રામાની અમર ગાદી, મુને અવીચળ પદવી.આપે. ૮

(છંદ સપાખરો) છંદ ૮ મો.

૫૬

મંડળી મારાજ તણી, સાપ ધણી આપ મળ્યા,
 મેપો ને દાનેવ રતો, વીહળો મહારાજ;
 વાસંગી જાદરો, આપોઆપ થાનવહ,
 તેપર રામદેજી તણું રહે, ચડીયા તું રાજ. મંડળી.
 સલાળે દાનેવ સતા, જણે તેત્રીકરોડ દેવ સાધ્યા,
 વાધ્યા હાથકણું કથી, આવે અદારે વરણ;
 પાતાણી વીહળો આજ પુરુષ પુરો,
 સંત સાધ કરે સુખી, આજ પુણું સદાયરણ. મંડળી.
 દોઈ ટંક રજક દીયે દુધે પુત્ર અન દાતા,

પતાહી પીરાકા લાગ્યા ગુરકો પ્રતાપ;
 વીહજો ચડીયો વારે વાણુ તાર્યું દરીયા પીશે,
 જગદીશતણા આંણ્યા, કળુમાં જુખાપ. મંડળી.
 અરજ પીરારી કરું, આપના આશરે આયો;
 ગરાયો પીરાકો પલ્લો પાયો ભલું જ્ઞાન;
 હેત પ્રીત ભાવ કરી, હાથ જોડી પડયો હરી;
 ધણી વીહજ એક ધારી. ધરે સાચું ધ્યાન. મંડળી.

અરજણની બનાવેલી

ગરબી.

૫૭

ઝાંઝરકું ગોકળપુરી ગામ, પીર સવગણ પુજાયછે રે લોલ. ૧
 ખોવાણા અતીતુંના માલ; પીર પગીરા કાઢજે રે લોલ. ૨
 સવાને માન્યું છે ચોથ, જોતા જોતામાં જડી ગયું રે લોલ. ૩
 પટલને ચટક ચડી રીસ, ચાડી કરવાને ચાલીયો રે લોલ. ૪
 ચાલ્યો અમદાનગર જાય, ચડયો સરકાઈની સેરીયેરે લોલ. ૫
 સાખ ચીઠી લખી આલ, ગામ ઝાંઝરકા ઉપરે રે લોલ. ૬
 પશ્ચીમમાં જાયો છે પીર, બધો માલ હજમ કર્યો રે લોલ. ૭
 સામે ઘોડા મેલ્યા બે, ગામ ઝાંઝરકા ઉપરે રે લોલ. ૮

- આપો ગીયા છે ગામ, પડી રહી છે મુજના રે લોલ. ૯
 દાદે તાંણી ખાંધી ભેટ, ભેજો હોડા ને પનડી રે લોલ. ૧૦
 આપે છડી લીધી હાથ, માથે ટોપી છે શોભતી રે લોલ. ૧૧
 દાદે પાછી વાળી ડોક, મળી આવે છે મેદની રે લોલ. ૧૨
 ભેજા કરશન ને કાન, ગોરો પંડયો ગોવીંદીયો રે લોલ. ૧૩
 ભેજા રાંભે ભગત, લાખો લાધો ને વીરીયો રે લોલ. ૧૪
 બાળ્યા બદર કેરા મોલ, ઉભા માણેકચોકમાં રે લોલ. ૧૫
 ભગતે અતીતું નો માલ, તમે કેવને તે કેમ લીયો રે લોલ. ૧૬
 એતો લેનારા રૂગનાથ, સંત સાધુ તે ખાધ ગીયા રે લોલ. ૧૭
 સામે શ્રીફળ લીધું હાથ, સાઠ રૂપઈયા રોકડા રે લોલ. ૧૮
 પટલે રૂપીયા મેદ્યા પાંચ, રૂગનાથ તે રાજી થયા રે લોલ. ૧૯
 રીઝ્યા નગરકેરા લોક, ચર લેઈને ચડાવીયારે લોલ. ૨૦
 દાદો રક્ષા દહાડા ત્રણ, હંદા વાગી ગયા દેશમાં રે લોલ. ૨૧
 ગરબી સવો અરજણુ ગાય, ભેખ ભજડયો ભેદમાં રે લોલ. ૨૨

જેઠા પંડયાનો ખનાવેલો.

(કુંડળીયા) સવૈયો. નીસાણો.

આપે ભવાની આજણું, કવીયા છારો કામડું

નવખંડ આવે નમવા, સવા ભગતકા નામ;

સવા ભગતકા નામ ચારે ખંડે સાંભળ્યા;

પંડે ધર્યો પરકાશ, મહાપુરૂષ તારે મળ્યા.

અમો સરનર કરીયે શેવ, સાચે દલ સુરા તણા;

છો દાતા પરગટ દેવ, વરે બેઠાં ગુણ ગાઇ ધણા,

ગુણ ગાઈ ધણા પરચો પરચ્યો.

નગર ઝંઝપર ગામ, ધણીયે અવતાર ધર્યો;

અવતાર ધર્યો આંગણે ધર્મશાળા, તારો ટુંડીયા અઢઢા તોલ,

સઈ કરી રાખો સવીયા, બાળ જતીકા બોલ;

બાળ જતીકા બોલ પડણા નત પીયે,

દેગ ચડે દીન રાત, દુવારે અન દીયે,

અન દીધે આ સત વધે, આવી નમે હમરાવ,

સરકારે ચઢ્યા સવીયા, ગડયાં નામ તણાં નીચાણ

નામ તણાં નિચાણ જાય નહિં કોઇ જગે,

હઠ ચલે અંગ્રેજ, બાવાકુ પાય લગે;

પાય લગી પુજ કરી, મોડયા મોટાનાં માન;

અમદાવાદમાં અવલીયા, સુખ પાયા સવીયાણ.

સુખ પાયા સવીયાણ, પીયાલા પુખ પીયા,

બહર બહરમાં, અનામત એવા લીયા,

પત રાખી પચ્છીમે દેશની, યથા રાજી સીતારામ.
 સુખ પમાડી સર્વને ગુરૂ પધાર્યા ગામ,
 ગુરૂ પધાર્યા ગામ, ચોરાશી દેશમાં,
 મહાંત બાવો માર્દિ, પરમેશ્વરનાં પંથમાં.
 કહે બેઠો કરબેડ, નસ્યા હયો નાઈબી,
 મહેર કરો મહારાજ, સવા હયો સાઈબી,
 સાઈબી સવા તણિ, જે હાઈ બાવે ગાય,
 તારૂં નામ લીધે હુંડીયા, મારા દીક્ષનાં દુઃખ દુર થાય.

જેઠા ભાટનું પ્રભાતીઉં.

૫૯

સમરણ સૂર્યું મારે ભગત, સવાનું અન ધન લક્ષ્મી આલે રે
 બંડારી લખમતિ છે ભારે. મુડે ઉગમસી માલે રે સ. ૧
 દેરીવાળો પાલ દલમાં, રોમે ઘટ રયો રમે રે,
 મનખ ઝાંઝરકે આવે મેળે, જુગ્તે સાધુ જમે રે. સ. ૨
 જમવા રમવા ઝાંઝરકે બળે, બલી જેત મેં બાળી રે,
 દરશન કરવા આળ્યો દાદા મારા તનમાં લાગી તાળી રે. સ. ૩
 લાજ વધારી તારી કાઢે લાખા, અમર બોલ આલ્યા રે,
 જીવ ધુણીનાં મોરો કાતો બધું, સવગણ મોર આલ્યા રે. સ. ૪

સાંઝ સવારે દાદા તુમને સમઝં, પ્રભુ બજીયે પીડેર,
હયા કરી વહેલા આવો દાદા, ભગત જઠાની બેડેર સ. ૫

વાલા ભગતનું.

પરભાતીયું બીજું (રાગ ઉપરનો.)

૬૦

બવું હોય તેને જવને ઝાંઝરકે, નાથ વતાવે નેકારે,
જતાવેંત દુવારે જો જો, ખાવોજી સામા બેકારે. બ. ૧
અબજાણે એ એધાણી, નમ્યા પેલા ખાવો નમશે રે,
તલક ત્રેણીને માથે ટોપી, જમાડી ને જમશેરે. બવું ૨
એવો ખાવો વસે હયાં કને, માંદાને નઈ દે મરવા રે,
પોચ ન હોય તો પારકા છોડના, કાન કુકે શું કરવા રે. બવું ૩
સુરાણીને પડે સુઝકો, આલે બાલ તે ઉગેરે,
સડીવાળો છે ભગત સવગણ, પરદેશ સમરયો પુગેરે. બવું ૪
સીદ્ધ ગીરનારી ભગત સવગણ, ખટદરશનમાં ખાતું રે,
નજરે સાચમેં બાળ્યું નરંતર, વાલે કરીયેલ વાતું રે. બવું ૫

ધરાંગધરાવાળા વાઘાનો ળનાવેલો

છંદ.

૬૧

- ઝટપટ વેલા જવ ઝાંઝરે, શ્રીફળ લેંડનિ મારગ સડો,
નાથ સવાને ચરણે નમીએ, બાવાજીનો ધામ બડો. ૧
- અવતાર દેવનો તમે અવતરીયા, નથી ળનાવ્યો ધાટ નવો;
પચાસ કરોડમાં પરચો પુગ્યો, સખી જપે છે ભગત સવો. ૨
- બાવોજી ગફામાં બેઠા, કાનો ગોરો ભજન કરે;
આગળ રાજ અમરસંગ ઉભા ધુપ કરે ને સીશ ધરે. ૩
- ઝલર ઝણણ ધંટજ ઘણણ બોલે નગારા નોખત બઉ,
પીર સવાને આવે પાટ. સાંઝ સવારે બપોરે સઉ. ૪
- દેવળ ભગત પાલાનાં દીપે, જગચારમાં નામ જરૂર.
અવનાસી પુરૂષ ઉઠો અવતરીયા, ગાદીવાળા બડા ગરૂ. ૫
- જીખ દુઃખ ભાવઠ દખ ભાગો, સાઈ કરએ સુથ સવા;
ધ્રાંગધ્રા ઝાંઝરડું ધાર્યું, મુને ચરણે રાખો ભગત સવા. ૬

કેરશનદાસના બનાવેલા ચંદરાવળા.

ચંદ્રાવળો ૧ લો.

૬૨

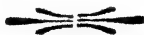
સવો ભગત દવારો ચણાવે, રૂપીયા ખરચે હજાર,
ચુનાખંધી ચણાવળે, ઇંટચુનો નહીં પાર,
ઈંટચુનો નહીં પાર તે કાવે, મહારાજ માટે મંદર ચણાવે.
કારીગર કામ કરવા આવે, સવો ભગત દવારો ચણાવે. રૂપીયા.

ચંદ્રાવળો ૨ નો.

૬૩

ગ્રાંઝરકે પીરનાં દેવળ રૂડાં, ચોહરા ખોડયા થંભ,
આગળ ઉતારી આસરી, માંહી મહાદેવનો લંગ,
માંહી મહાદેવનો લંગ તે કાવે, નીત્ય ઉઠીને પુજાપાતરી ચડાવે,
કારીગર કામ કરે નહીં કુંડાં, ગ્રાંઝરકે પીરનાં દેવળ રૂડાં. ચોહરા.

ચંદ્રાવળો ૩ નો.

૬૪

દેવળ ફરતો દાદા ગઢ નખાવો, જોડે મેલો કમાડ,
ખડકી મેલાવો સોભતી, કાર્યાનો નહીં પાર,

ઢાર્યાનો નહીં પાર તે કાવો, મહીં તે આઝાં આડવાં વાવો;
 ગોરા કાનાની, સમાતું રખાવો, દેવળ ફરતો દાદા ગઢ
 નખાવો. જોડે મેલો.

અંદાવજો. ૪ થો.

૬૫

સવા ભગતની સાંઘળી રૂડી, નવે ખંડે જેના નામ;

નમવા આવે પૃથ્વી, સુખા ભરે સલામ.

સુખા ભરે સલામ તે અમે, સાધુ જનતે ચુરમા જમે.

કહે કરચનદાસ વાત નહીં કુડી સવા ભગતની સાંઘળી રૂડી
 નવે ખંડે જેના નામ.

ભાગ બીજો સમાપ્ત.

❀ શ્રી મહાત્મા સવગણ દાદાના ❀

➡ પદ પર્યા પ્રકાશ. ⚡

ભાગ ત્રીજો.

પંડ્યા હીરા સવરામનો બનાવેલો

છંદ.

૬૬

મુંઢાળા ગણપત દેવ સારદા, શંકર જટાપંધ કરું હું શેવ;
હરો પાપ બળું હું હરહર, હરચંદ કરું ઉગમસી દેવ.
દુંડીયો ઉગમસી કાયાના તારણ, મહારાજ ઉગમસી પાર સમણિ;
સેવક એવારણ તારણ સમરથ, ધામ ગ્રંથરકે સવીયાણ પહી;
પીર ગ્રંથરકે આપે પરચા, કરે ભગત ઉઠા સેવકની બીડ;
મહાસજ ઝોવિંદ એ મોળું માણે, પીત્યા ઉગમસી જખરા પીર,
ભગત ઉઠા સવગણ જણે માળ્યા; પાપ દેહમાં ન રહે પહી. ર
અન સદાવત ગ્રંથરકે આવે, દુંડીયા સવાની ભારે ટેક;
અનપડે સૌ જમવા આવે, શુરી જટાવાળા ભેખ;

ખન કાન દીધે દુટો નહીં આવે, ટેકી રાખી ભગવાન તણી. ૩
 રાસમંડળ ઝાંઝરકે રચીયો, આવે સંત જોવાને આદ્યા,
 પીર સવો થયા છતા પીરાણે, અમદાણે પરચા આદ્યા,
 અંગ્રેજ હોયો સવગણની આગળ, મેલ્યા ગુરૂ રૂપીયા સાઠ ગણી. ૪
 સવરામ મળવર ભગત સવાના, રાખ્યો હરી દલાને માથે હાથ,
 સેવક બેચરને રાખ્યો ચરણે, નેણાં આગળ સવીયા નાથ,
 નેજવાળા સવીયાણુ નાથની, ધરે ખારે પરતીજ ધણી. ૫
 હરણાકંસે જરાણો હઠમાં, કયો સંત પ્રહેલાદા ઉપર રાજ,
 નરસિંહ રૂપ ધર્યું મારા નાથે, પ્રહેલાદ તણી સાચવવા પળ,
 ક્ષાટયો થંબ નાખી ઝડકાણું, નાખ્યો હરણાકંસને હણી હણી ૬
 રંગપર બેઠા રૂખડીયો રામો, ધણી એ દેવ અવતાર ધર્યો,
 બળ વધારી પીર નજરે બાળ્યા, તુંવરને નામે જાજ તર્યો.
 જનકીદાસ જુના છે જોગી, મોહનલાલ છે મહા મણી. ૭
 નામો ધ્રુવ પીપો ને નરસીહ, થાય મહારાજ તુમારું માધ્યું,
 રાઈદાસ હરચંદ તારાદે રાણી, અમરાપુર વૈકુંઠ આધ્યું.
 નામદેવ સદામો નરધન, તીના સોનમે મોદલ દીધા ચણી ૮
 દાનવ સેષ્ટ કોડ હરીયે દળીયા, પાયા લઈ વખના પ્યાલા,
 ચંદ્રદાસ ભગતની અંધી છોડવા, વખ મટાડ્યાં વાલા.
 વીખ મટાડી સોપી વખીયા, પાપ અડ્યું નહીં એક પણી. ૯

અભેપદ ગુરૂ સેવકને આપે, સવીયાણુ તણી સા કરીયે સેવ,
પરગટ પીર ઝંઝરકે પાલો, દેવળવાળો સમરથ દેવ.

દેવળવાળો સમરૂં દલમાં, અંગે આવે નહિ પાપ અણી. ૧૦

આગે સેવક તમે આધાર્યા, લાગ્યો રામ નામનો લાખાને રંગ
કાટવાળે સેનમાં કરચન ગોરોને કાનો, સવા ભગતે આધારીઆ
સંગ.

રાજેજી દેવો ભગત રૂપદા દાદો ટેકી રાખી ભગવાન તણી સેવક. ૧૧

જીવો ભાઈ સવા ભગતનાં મંદીરની સોભા, દાદે રદ્દ બહુ દીધી.

નાથ ઉકાની ગડહડે નોખત્યું. ધણુજી ત્રંખાળાં ધીધી.

નોકર આકર સદા નાથના, મારા પથર મનને કરો પણી પણી, ૧૨

મહારાજ ઉકાનો ચરણો માગું, ભગત સેવકનો ટાળો ભો,

મહારાજ ગોવિંદ મારો મુજરો માનો, તમે સતગુરૂના ખાળકછો.

જંદ હીરા કહે ભગત સવાના, ટેકી રાખી ગુરૂ તણી. ૧૩

હીરા પંડયાનું પદ.

(તેરા હરશનકો મહિમા) એ રામ.

૬૭

કાના કાળા કાના કાળા, દુવારકા ના દેવરે;

ત્રીલોક ભજે તુને, સાચી કરે સેવ રે

કાના કાળા. ૧

મજા ઉગારણ તારણ ગીરધારી, પ્રભુ નાવે તારો પાર રે; ૧
 મોરમુગટ મોરલી સોઢે, હરીના ગળ હારે કાના કાળા. ૨
 સમરણ સવગણનું કરતા, દેઈના મટે દુઃખરે;
 ઉગમસીનું આરાધન કરતા, ભવની ભાગે ભુખ રે. કાના ૩
 અધર્મિ આધારણ તારણ, રાખો ટુંડીયા સવાની ટેક;
 આશુના પુરુષ ગોવિંદરામ આવ્યા, અંતરમાં ધારો એક. કાના ૪
 ભગત ઉઠો સવગણ જેણે ભાળ્યા; રહેજો નેણા આગળ નાથ;
 હાથ બેઠી હીરો કહે છે, હરી રાખો માથે હાથરે. કાના ૫

લખારામનો બનાવેલો.

છંદ.

૬૮

સક્રા પરસન થાવ સારદા, માત ઉમીયા દયો મતી,
 ધધરનાથ કડં હું ઓળગ, પરસન થઇ બવ બુગપતી,
 રટણ અંતરમાં સવગણ પીર રામો, દાદો સાચા દીન દયાળ,
 ધમ અબચી નાથ ઝંઝરકે ઉઠો, પરદુખ સંજન પરતીપાળ, ૧
 ચોખા ધી ગોળ સંત સાધને, પીર દુવારે લંગર પાય,
 નીસાણ ખોડ્યાં ઝંઝરકે નાથે, બુગ ચાર સુધી નહીં બચ.
 એવા સમરથ પીર અવલીયા, જમ સમુદ્રમાં ખાળ્યા બખ. ૨

મહેર કરી સુદામા માથે; હાથ અડે જ્યાં દુઃખ હરી,
 કનક મહોદલ સોનાના ઝીંધા, પરભુની કૈલાસપુરી.
 હીરા રત્ન જડતર હાટે. મેડી ભદ્ર સોનારા માળ ઈમ. ૩
 હંડા જળથી ગજ ઉગાર્યો, કટકા ઝુડના નાથ કર્યો;
 અમરીસ સાડુ ભગવાને આવીને, ધણીયે ત્યાં અવતાર ધર્યો.
 અવતાર ધરી ભગ્ત ઉગાર્યો, ફટક ઝપટ મટી ગઈ ફાળ. ૪
 સરીખાઈનો કામ સધાર્યો, પરજપતની રાખી પતી,
 અંતરમાં કરણાને એવી, હરી નામની ટેક હતી.
 અગનમાંથી ભગવાને ઉગાર્યો, બળતાં મંઝારીનાં બાળ. ૫
 અહંકાર કરી હરણાકંઠ ઉડ્યો, બાંધ ભેટ ભર થંભે બાથ,
 પ્રહેલાદા થંભરી પરતીજ, આગ્યા નરસીહરૂપ ધરી દીનોનાથ.
 રૂપ ધરી દાનવને રોડ્યો, ફેરી પુછ ભરી માથે ઝડ ફાળ. ૬
 દીયા મહેર નહીં દરજેધનને, ઇજત લેવા થયો અમીર,
 પોકાર સાંભળી પંચાળીનો, પ્રભુ સભા વચ્ચે લઈ પુઠા ચીર,
 અંગે ચીર રાધાને આપે, રૂપકરણ સોનારા રાળ. ૭
 સત કારણ હીમાળે આદ્યા, નાથ બાકી એક દુઃખ નર્યો,
 હરચંદને ખડગ આદ્યું તું હાથે, તે કાશી નગરમાં ખેલ કર્યો,
 રેઈશસ માત તારાદે રાણી, દરથન હરથન ફેલ દયાળ. ૮
 અતીત રૂપે નાથ આવીયા, સગાળ સેઠનો લેવા સત,

જે ઇચ્છે તે ભોજન જમાડું, મહારાજ કહે જો તુમારું મત;
 રૂગનાથ થયા અંતરમાં રાજી, સરણે રાખ્યો શેઠ સગાળ. ૯
 રાજ બડા ધ્રાંગધ્રે રાજ, જેની આગળ વાજું છત્રીસ રાગ વજે;
 અઢાસેનો ધણી અટકો, ભગત સવાનું નામ ભજે;
 કેવો ભમત રૂપદા દાદો, વચન થકી સીધ્યો કરસન ઠોટવાળ. ૧૦
 કાનો ગોરો આગળ કરંદા, સતગુરુવે આલી અવચળ છાપ,
 અખેદાન લઈ દાદે આપ્યું, ખાંચે ઝાલીને સવીયા ખાપ;
 બંડારી લાખો સવા ભગતનો, સંત સાધની કીધી બહુ છાળ. ૧૧
 ઉઠા સતન નથુરામ અવલીયા, જેનું નામ લીધે જરી દુઃખ ન રે,
 સાચ રાખી સવગણને સમરો, કરોડ ગુના લઈ દુર કરે,
 અંગ દુકડા જમ નહીં આવે, કરોડ ભોજન રહે છેડે કાળ. ૧૨
 ગોવિંદરામ નાથરી ભજે ગાદીયે, જેનાં મન સંકામળ દેવમણી,
 અરસમાંથી રક્ષ આલી આવે, જેને ધીગો સવગણ નાથ ધણી;
 અન તુટા કદીયે નહીં આવે, પરસન થયા છે જુગનો પાળ. ૧૩
 આદે અંતના તારણ આધારણ, રંગપુરમાં ખાપો બેઠા રામ,
 ઝમરાણું વાસણું નાથ ઝંઝરકું, ધર્મ પુન્યનાં બાંધ્યાં ધામ,
 ધામ રૂડાકા દીયે ધન્યું, વાગે ઘંટ સીંગી નોખત ધડીયાળ. ૧૪
 ખાપારે છંદ લખીરામ બોલ્યો, ગુરૂ સાહેબનો થઈ સુલામ;

નોકર ચાકર સદા નાથરા, સતગુરુને મેં બરી સલામ,
સતગુરુ અમને રાખો ચરણે, તારાં દરશન કહું હું દીનદયાળ. ૧૫

છંદ ર ભો.

૬૬

મધા મહેર દાદાની માથે, સખી દેવતા થયા સરૂ,
અમરપટો સવનાથે આપ્યો. ગેબી તુઠયા આપ ગરૂ,
તેજ ધુણી સવગુણની તાપ્યા, કીરીયા બંદગી ખુબ કરી;
ખુટે નહીં રદ્ધ નાથના ખાળે, ભંડાર ધીયારી, માદ બરી.
દેવજગ્યામાં બેઠા દાદો, કરણી ગરેકે દીના ભય કલ્યા,
પીર ઉગમસી આપે પોતે, તુંને મધા અંગોઅંમ દેવ મળ્યા.
છદી નાથની હાથે સોંપી, પાલાણી ઉઠાનું વેણ પળ્યું,
પરાભવ ટેલ કરી પરમાણી, મધા અવીચળ રાજ મળ્યું.
રાજ મળ્યું ને ખમીયા રાખી, ભક્તિમાં રથાં સરૂ ભરૂ;
દયા કરી બેસાર્યા દાદે, ગાદીયે ગોવિંદરામ શરૂ,

— ❦ —

પરસોતમદાસની યનાવેલી.

પ્રભાતી (રાગ સપનાના.)

૯૦

વાજાને મૃદંગ, પડધમ ઝાંઝરકે વાગે,

મુને મેટ્યારે ઉગમસી મારાં ભવદુઃખ ભાંગે.

ઝાળ મટાળાનો મેળો ઝંઝરકે, અઢાર વર્ણ આવે;

મળીદા માતરં સાચી ધન્યું લાવેરે. ૧

અંદરા ઝોછવ અત ધણેરા, લીંબુહાર લળકે,

નીસાણ ને નેજા, ઝંઝરકુ ઝળોમળ ઝળકે. ૨

નવનાથ ને સીદ્ધ ચોરાસી દરગામાં દીઠા,

ખાપાની બેડે ખાવો ઉગમસી બેઠા. ૩

અકળકળા ઉગમસી પાસે, ઢાણે ના કળી;

સવગણની સાયબી, મહારાજ ગોવિંદને મળી. ૪

જન તું મારો સેવક જણી, સવગણ રાખો સાચો,

મારા ચુરનો મહીમા પડયો, પરસોતમ ગાયો. વાળ ૫

રે. માળોદના પરમા નથુનો બનાવેલો.

૭૬

૭૭

તખત ઝંઝપર ભજાંડયુ હુડીયા,

મુંડીયા કરે કીલોળ મોલ્લે.

સંકા સવરાજરા ઠેઠ કાશી સણ્યા,

ખાપજ કહ્યું યાદો બેઠ બોલે.

સાપ માટે જોયો પાપ સર્વે સડે,
 જીખ ને દુખ સરવે જાયે ભાગી.
 અલખ નારાયણુરી ઉઠા ભગતરી આગળ;
 જીગપતી સવીયાણુરી જોત જાગી.
 ઘંટ ઘડીયાળ નત નાથના ગડ હડે,
 સંખ મૃદંગરા રંગ સાજે,
 પાટ પુજ સડે નમે દેહ પૃથ્વી,
 વંકડા સવીઆણુરા તંબાળ વાજે;
 પુરૂષ ઉઠા ભગત સવીયાણુરા પોતરા,
 લાવી આવી શ્રીફળ પાયે લાગે.
 મંદ્ર મહારાજરા ભજે નત મેડીયું,
 ભડો ભડ બેડીયું મારો નાથ ભગિ.
 રેલ બંનગી કરે સગાડે દુકટો,
 સેવા બનગી કરે ચીત સોખે.
 પાંચ કોડ જમ આધારી પ્રહેલાદે,
 અઠાર વર્ણત આધારી ભગત ઉઠે.

પરમાનો.

છંદ ૨ જો.

૭૨

સુખ આપો ત્યાં જ બનુ સવીયાણુને,
 અનંદી વરતાવજો ભગત ઉકા;
 તાપને સંતાપ મટાડો ટુંડીયા, ૧
 દુઃખ દલજ્યા તણા કાઢય જુકા
 અમર બોલ સવીયાણુરા, ઉતરે આરતી,
 સારથી મહારાજરા મંત્ર સાંધ્યા
 તવન વાંચી હવન ચડાવે ટુંડીયો,
 બાવનસો જુતરા મંત્ર બાંધ્યા. ૨
 કૃષ્ણ મોહલે રમે એવી તારી દેવ ચડતી કળા,
 ધર્મશાળા તારી અનાજધારી.
 ધુપચડતો ધજો પીર અમર ધજ,
 ત્રીલોકમાં વાસના જખર તારી. ૩
 ભગત સવીયાણુને મલક બાધો બજ,
 માન ગેમાનરી વાત મુકા;
 સંત આવી સગે ને દલ ડોલે ડગે,
 અડંગા નાયછે ભગત ઉકા. ૪

માહ મહારાજરી જરી સોના મખિ;
ગડ હડે સાયરા ઇંદ્ર ગરજ,
પ્રેમ કીરત કરે સાયરા પટાંતરે,
નથુરો નાથ સવીયાણુ નરમે.

૫

ભજન (રાગ મહાર)

૭૩

હુતો બલહારીરે સવગણુ નાથને રે,
પીર હઠા પંખીના પ્રતીપાળ. ૨૬.
માળા તો ફેરીરે પુર્વની મેડીયેરે,
ધુપ ચડયો ધર્યા હરી શું ધ્યાન.
કાનો ને ગોરોરે એમણે અમર કર્યા,
આપ્યા આપ્યા વૈકુંઠમારે વૈમાન ૬૮૦. ૧
એતો જગ્યામાં રે હુગમસી આવીયા.
બાંધી જણે પુન્ય ધર્મની પાળ.
પંચાસી પરચા રે સવગણુ પોરીયા,
એતો ભાળ્યા અણુધડનો અવતાર. ૬૮૦. ૨
મુરત હુગમસી રે ભાળ્યા મેં મહામણી,
નવે ખંડ નાથ તણા નીસાણુ;

પરમો આપ્યો રે પાદશાહ પાચે પડ્યો,
નમ્યા નમ્યા મુગલ ને મકરાણ. હુતો. ૩

હીયા ને મહેર રે વસે એમની દેઘમાં,
વશ્યા વશ્યા ઉગમસી. ને અવનાથ;
ગોવિંદ બીરાજ રે નાથરી ગાદીયે,
તેને વશ્યા સવગણ રામો ને સનાથ. હુતો. ૪

વાજંત્ર વાગે રે નાથરી વાડીયે,
વાગે વાગે ઘંટ સીંગી ધડીયાળ;
પરમો નયુનોરે કે છે ભજને પ્રાણીયા,
બાજ્યા ઉગમસી એના એ બાળ હુતો. ૫

— — —
પ્રભાતી.

૭૪

એ આ વેળાયે ભગત ઉકા, સત રાખો સવીયાણના;
ગાદીયે બ્રાજ મોટા ગુરૂ, દોકડા બેસે નહી દાણના ૧
પાટ ઠાઠ થાય પુજ, ભગતી ભજે ભગવાનની;
સંત સાધિ કરત સુખી; ગડત નોખત જ્ઞાનની. ૨
માસ બારે ભરાય મેળા, જસનાયે સાધુ જમે;
મોરો કાનો સવનાથ ગુરૂ, શરૂ થયા આણે સમે. ૩

પીર સાચા ચીર પુર્યા, ભીડતાણે મુબલ્લી;
સવનાથ હાથ કરત છાંયો; અડે નહીં ધાર અણી. ૪

પાપકુડ તમથી પાલે; ઠાઠ ઘાટ તમ થકી;
પરમો કહે તું બજને પ્રાણી, નાથ ઉગમસી નક્કી. ૫

સુખાનંદનો ખનાવેલો

છંદ.

૭૫

નાથ સવીયાણુ યે ભીડ ભાંગે નસા,
પીર સવીયાણુ યે દ્રદપાલે.
નવખંડ કૂડાકો નાથના નામનો,
અર્ધગને ગુરૂયે આધાર આલે. ૧

નગારા નીસાણુ ગડે છે નાથના,
સવીયાણુ મહારાજની બડી સોભા;
દેગ અનરી અડે તુંવારા ફુવારે,
અરજી કરે આવી મનુસ ઉભા. ૨

દુંદીયા તારતલ ભગત આધારતલ,
સંતને સાધને બડી સુખી;

- ઝારણી તણો મેળો ભરાય અંઝરકે,
ખાધા પીધા તણી બડી ખુબી. ૩
- તણુ ભવનમાં ભગતી તુંવાળી કુંડીયા,
હકડા ભગતરો વસવાસ આયો;
સમરણ તુંવાણું કરે છે સુખાનંદ,
મારે સવડા નાથરો અમર છાયો. ૪
- બડાદેવ હગમસી સવીયાણુકા ખાલકા,
તાલકાવાળાઓ સંત તાગી;
નાથરા નામરો ઝંડો ફેરે નસા,
શ્રુત વપરીત એ બય ભાગી. ૫
- ત્યાં ચંદણ પોપરા વખાણું છોડવા,
વાય ગુર તારી લીલી વાડી;
હકડા નાથરો અમારે આથરો,
દાદા સવગણુની જે બોલાયે દાડી. ૬

હરદાસનો બનાવેલો

છંદ ૧ લો.

૯૬

સવનાથ મુરાણી અંઝરકે સમરથ, સવનાથ બજે મારો કમ સરે;

અંતર સાચ જો રાખે ઉકાનો, તાઈ નામ લીધે વિકરમ નરે,
 ધર્મ સદાવત બાંધ્યા ધીંગા, ધર્મ જગ્યા સમરથ છે ધામ;
 અન સદાવત દાડી આલે; ગુરુ ઉગમસી ઝાંઝરકે ગામ. ૧
 ત્યાં તારણ તરણ ઝંઝપર દેવ દુંડીયા, તમું બજે વીકરમ ધ્યા.
 આલીયા પીર એ બડા ઉગમસી, મેટ કરણ દુઃખ મહારાજમ્યા;
 નિશાણુ ગુરુરા કરકત નેજ, સખીનાથને ભરે સલામ. ૨
 ત્યાં ગડે નોખત રંગપુરની ગાદી, મહારાજ મોહનલાલ ધર્મમણી.
 રાખે સાચ રૂદામાં રામા; પ્રાયશ્ચિત થઈ બચ પણી પણી;
 નવ નાથુ માર્છલા નાથ નવાજ્યા,
 સુંદર વદન મેં નીરખ્યા રયામ. ૩
 જગ્યા ફકડ ઝમરાળે જખરી, શંકરરી ભગ્તી મળીયા શીવ;
 આપ ઉગારણ તારણ ઉકા, જુગ આધારણ મોટા જીવ;
 ગોવિંદરામજી પુરૂષ ગાદીયે, રદા લીતરમાં સમર્યા રામ. ૪
 આગે ભક્ત અનેક આધાર્યા, પીપો અમરીસદર પ્રહેલાદ.
 ઢોલુ કારણ દેવ કરણિગર, દરશન કારણ ફેર્યા દવાર;
 ગરુડ ચડણ ઉગારણ ગીરધર, કર્યા ભગત સંતુના આગે કામ. ૫
 રામા અવતાર ધર્યો નારાયણે રધુપત, દરશન પરસન દિનદયાળ.
 સરીખાઇએ ભગવાન સંભાર્યા, બળતા મંઝારીના બાળ.
 જગન બળનો આબ્યા જોવા, વીડલ રૂપ ધર્યું તું વામ. ૬

નગર જુનોગઢ ભગત નરસીંહ, હરી સમર્થ તમે આપ્યો હાર.
 નાસરી ગાંઠ નહતી નાગરને, હુંડી પોરી એક હબર.
 સામળસામી કરી સગાયું, દેશ દોકડો આપ્યો દામ. ૭
 શીવશંકર મહાદેવ જડેસર શંભુ, શીવશંકરને પુજા નીત ચડે;
 મહાદેવ હુંગરા માથે માલેક, ગુરૂ નગારા નત ગડે;
 નગરનો રાજ ત્યાં આવે નમવા, જડીયાને ભરે સલામુ જામ. ૮
 પોઠી જરી પોકર ગઢ પોર્યો, ગામ રણુએ ઉતારી ગુણ.
 હઠવાઠ કચે વણુજારો હાર્યો, લઈ સાકરનો કરીયો લુણ;
 જાજ બુડતા તાર્યાં જળમાં, કરી ચાકર સુધાર્યાં કામ. ૯
 દન ઉમે દેગ ચડાવે ઉગમસી દાદો, આપારી સોભા ખુબ બણી,
 પશ્ચીમ જગ્યામાં પીર પાલાણી, મહારાજ ઉઠા તે પારશમણી;
 સેવકરા કામ સુધારો સવીયા, હરદાસ ભગતરી પુરો હામ. ૧૦

ગરબી રાગ. આદ્યા આવે ઝાંઝરકે સંત.

૭૭

એવા સમરથ પીર સત્રીયાણ અજસી એવા;
 તુને માને મોટા મીર, સૌ કરે સેવા. એવા. ૧
 જુના પીર જખરાણ, જગતી જોતે રે;
 એવા પરમા ધારી પીર, પાલાણી પોતે. એવા. ૨

એવા મંદરમાં દેવે મોરાર, ધેરી નોખત ગાઈ;
 વાગે ધંટ નાદ ધડીયાળ, વાજીંત્ર વાગે. એવા, ૩
 દીયે સદર ખડીયા સવીયાણ, રાજી થઈ રેખ;
 ગડહડે નાથ તણા નીસાણ, ફરકે નેજ. એવા, ૪
 એવા રાખો મહારાજ સાથે મન, મોટાઈ તમે મેલો;
 ગરબી હરદાસ પંડયો ગાય, સવનાયનો ચેલો એવા, ૫

પંડ્યા રેવાદાસનો બનાવેલો

છંદ.

૭૮

ગામ અમર ઝાઝરકું ગાદી, ધણી પંડે અવતાર ધર્યો;
 વાસ પુજા તમે લીધી વીચંબર, કોટ જગન મહારાજ કચેર્યો. ૧
 મંદીર મેડીયું જોવે માનવ, આસક થઈ જાય વડા અમીર;
 અકળ બડા પીરાણજીએવા, તો પરગટ ભાજ્યા ગોવીંદરામખીર. ૨
 હાંડા ઝમરક તકતાની હાર, ગોળા ગોઠવ્યા નાથ ગણી;
 જગતર માનવ આવે જોવા, ધામ બડા સવીયાણ ધણી. ૩
 વાજાં મુઠંગ પડધમ વાગે, ત્રે ઇ ત્રાંસા ડંકાનો તાલ;
 એક મને સાબળીયે ઉભા, તો હરી નામનો ચડીજય હાલ. ૪
 મંદીર માંયે બડી મુરતું દેરીમાંયે બેઠા દેવ;

અડસઠ તીરથ ઝાંઝરેઠે આવ્યા, સવગણ નાયની કરીએ સેવ. ૫
 નાય નવાજે યદ્ય બય નરભે, પ્રાસત સરવે રહે પરા;
 દુઃખ મટાડી કરે અનલે દોદો, ખોડયા ઝંડા નીસાણુ ખરા. ૬
 વગડે કાળણુ કેરા વીણુતી, નાગ કરડયો તીને છુટયા નીર;
 વીસંબર નાય વાળ્યા તમે વખડાં, પલક એકમાં પહોંચ્યા પીર. ૭
 ઢુંડીયા નાય ધુણી તમે તાપ્યા, પીર ભવનની ખબર પડી;
 અઠળકળા પડે ઉગમસી, સવીયાણુ નાયની અમર છડી. ૮
 ભગવાનભજ્યા ભઈ ભગતભાણુદા, મહારાજ માવુભઈ પારસમણી;
 બદર મહોસી ખનાવ્યા ભગતે, અંદર ધટાએ નાય આણી. ૯
 ટેલ પ્રભુની કરી ઢુંડીયા, ધણી રઘુપત અઠળક ઠળ્યા;
 સતો પીર ઝાંઝરેઠે સવગણ, મહારાજ અંગોઅંગ દેવ મળ્યા. ૧૦
 વરસખાસઠ ચંકરની વીશી, વાર સોમના દીન લીધો વાસ;
 તથ તેરસ દન જુગતે તેડાવી, મહારાજ હતો ભાદરવો માસ. ૧૧
 ઉમરાવ બદાએ કરે અરદાસ, સખી નાયને ભરે ચલામ;
 પીસણુ પંડ્યાને રહેજો પડખે, ગુણુ રેવો એ ગાય ગુલામ. ૧૨

પરલાતી ૧ લી. રામના લખ્યા સો નહીં મટે એ રામ.

મુરાણી રટણુ મારે સાયનું, સવગણુ તામ સંબાદું દેખું.

હકડો નાથ બડા ઝોલીયા, એવા પીર આપ;
 તારણ તરણ છે દુંડીયો, જપો નાથના બપ રે. સુરાણી. ૧
 ગોવિંદ નાથ બેડા ગાદીયે, એ આબ્યા અબચી;
 આપુ ગીરનારના ઝોલીયા, વાલો વંદ્રાવન વાસી. સુરાણી. ૨
 તમારા નામનો દુંડીયા, ઝોધાર સાચો અમારે;
 દુઃખ બંજન છે દેવતા, સવીયાણુ કામ સુધારે રે. સુરાણી. ૩
 રટણ રાખો ગોવીંદ રામના, એછે દયાળું દેવા રે;
 દેવદાસને ચરણુમાં રાખજો, ચરણુની કડું સેવારે. સુરાણી. ૪

પ્રજ્ઞાતી ૨ છ.

૮૦

સંત સવગણુ નાથ સેવો, દાડી ભજન કરો દલમાં;
 કોડ કલ્પના દુર કરી, પ્રભુ સંભારો પલપલમાં. સંત ટેક. ૧
 દુંડીયા નાથે નાખ્યા ધર્મનાં ટેકા, રાખ્યા દલજણે રામમાં;
 અરસથી રફુ ચાલી આવે, ધણી સવાના ધામમાં. સંત. ૨
 બદ્રી નારાયણ કાશી જયું બોલાય, શ્રી ગંગારા ઘાટમાં;
 મંદીરમાંયે બુવોને માલીક, પ્રભુ બીરાજ્યા પાટમાં સંત. ૩
 સતગુરુ ગોવિંદરામ આપે શિક્ષા, જનો નેઠે બુવો નવ નાથમાં;

હલ ખોજી તમે દેખો દુનીયાહીરો આન્યો છે હાલમાં. અ. ૪
 સુરતા સખો તમે તાય સાથે, હરી રટણ રાખો હાલમાં;
 કરનેહી એમ રેવો કહે, કાંઈક ભલું થશે કંગાલમાં. સંત. ૫

પ્રભાતી ૩ છ. બહુ હોય તીને જાવ આંઝરકે એ રાગ.

૮૧

અનતારી પુરૂષ આંઝરકે આવ્યા, મહારાજ ગોવિંદને માવ રે;
 તેત્રીશ માયલા આવ્યા તપીયા, જુગત નમવા જાવે રે. અ. ૧
 ક્રિયા સાચ વાસવંશ ક્રીધી, ભક્તિ તણો તે ભેદ રે;
 જીવ્યાયે મુખ રામ નામ જપે, તે વાંચે ગુરૂના વેદ રે. અ. ૨
 પરચો તુમારો નવખંડ પુજ્યો, કાશી ગંગા કેદાર રે;
 અરદાસે મનુસ દોડયા આવે, ઉગમસીના આધાર રે. અ. ૩
 દેશ પરદેશ સમરે દાદા, એરાધ્યા અવીનાથ;
 જાપ માડિ પાપ થઈ જાય છેટ, એવું સુરાણીનું સાચ. અ. ૪
 જન તુમારા સામુ જોળે બાપા, અજસી નવાજ્યા આપ;
 ગુણ પ્રભાતી રેવો ગાયો, મુને બાચે અલળે બાપ. અ. ૫

કાળીદાસ સુખાનંદનો ખનાવેલો.

છંદ ચાલ સપાખરો.

૮૨

પીડા મટાડો હિ પ્રતીપાળ, મેં નાથરો ગરાયો પદ્મો;

મજવર મહારાજ તણા, વધારણ માન.

મડહડે નોખત્યું જ્યાં આવતો ઈંદ્ર ગાજે,

દાદા સવગણ તણા ખડાહી દીવાન.

ગોવીંદ ખરાજે સાજે લખડે નાથરી ગાદી,

પીઠ જમી તણી ધણી, એવા દુજ નહિ પીર;

દેગ ચોખા તણી ચડાવી સવીયાણુ દાદે,

આવે વરણુ જ્યાં, નમે ત્યાં અમીર.

પીડા મટાડો ૨

વાજાં છત્રીસ વાગે જ્યાં મંદીરમાં મોરલીવાળો,

અખંડ સમાદે જોત તેજરા અખાર.

ધ્યાન ધરે ધુપ કરે, નાથરી તાપીયા ધુણી;

પીરના પરચા ઉગ્યા પુગ્યા ગંગાપાર.

પીડા મટાડો ૩

અખસી નાથરે પાટ હાથ જોડી ઉવાં આંચો,

નાચો નરમદાજી તણાં નરમળાં નીર,

કરીયા જોગરી કરી નાથરી હજાર કળા,

પાળો વેણુ આપરાહી ઉગમસી પીર.

પીડા મટાડો ૪

નરખી હરખી જોયા નાથરા ફરક્યા નેમ,
 જોજ્યા વેણ ઉગમસી ઉગમને ભાણુ.
 એકમના દાડે જ્યાં વરણ અઢારે આવે,
 નાથના બીજનો દાડે, ચડે છે નીશાન. પીડા મટાડો. ૫
 ગોવીંદે બનાવ્યા મોહલ નાથરી નોખત ગડી.
 છડી હાથ નાથ તણી એવા બડાહી સખંત
 રામવારી હોત છારી નાથજી અનંત રાખે,
 ભાખુ વેણુ શ્રમછારી તમને ભજંત. પીડા મટાડો. ૬
 સુખડ ચંદન કેરા માળ લઈ બનાવ્યા સજ,
 બળીયાં માળીયાં ગોખ વખાણે જગત,
 અનરા પરવા બાંધ્યા ત્યાં ત્રેત્રી કોડ દેવ આવ્યા,
 શોભા જોવા આવ્યા, દેવ શીવને સગત પીડા મટાડો. ૭
 ક્યો ઠાઠ થાંભલીરો કોરણી અજખ કરી.
 છોરી કુલવાડી મોરી યાતો ચંપાકેરે છોડ,
 મેડીયું મોલાત કરી ગોવીંદ મારાજ આવે.
 જડુપતી અમર રાખે ભાયું કરી જોડ. પીડા મટાડો ૮
 બાસટો વર્ષમાં તમે જુગતી બનાવી બાબા,
 ઉજળા ઝંઝપર ક્યાં સોનમેં અવાસ,
 પુજાયડી નાથતણી ઉગમસી તણા પંખ,

કાશીને મથુરા જવું બન્યું હે કલાશ. પીઝ મટાડો ૯
 ધબ બંધ સાચો ધણી જ્યાં નોખત્યું ગડે છે ધીધી,
 હમાસા ધમાસા વાંકા લંબા જેસા હાથ,
 કાળીદાસ અરદાશ કરે કવીરી ચડતી કળા
 નવનાથ માયલા પીર ભાજ્યા ગોવીંદાદી નાથ, પીઝ. મટાડો. ૧૦

ગોપાળદાસનું બનાવેલું.

ભજન (જમીયત્સાને જીવારે.) એ રાહ.

૮૩

પરગટ સવગણ પીરરે, અંજરકામાં પરગટ સવગણ પીર.
 ખારે માસે મેળો ભરાય છે, તમે ધારણ રાખો મનધીર, ૧
 જીખ્યાને તો ભોજન આવે નાગાને વસ્ત્ર ચીર. ૨
 દેશી પરદેસી તારી જતરાયે આવે આવી નમે છે અમીર. ૩
 યુર પારતાપે ગાય ગોપાળો, માઈ સાજું કર્યું સરીર. ૪

બાવા રામદાસનાં ભજન.

ભજન ૧ (રાગ હીરદાસના ભજનનો.)

૮૪

યુરજી તમે ભલે આવીયા, આવે આનંદ લીલા યાયજી. ૮૬.
 ધબ ફરકે ધર્મની, તમારો મહીમા કળેજીગ માંય.
 સાંજ સવારે ચડ ચડે છે, ત્યાં અનેક માનવી પાય. યુ. ૧

સવા ભગતને ચરણે લાગે, રાજ પરજ પાય;
 દરશન કરી હયો દેવનાં ત્યાં પંડનાં પ્રાશીત જાય. ગુ. ૨
 નરસઈ સાહેબના નામનાં ત્યાં અંદરા આત્સવ થાય;
 ગુરૂ ગોવિંદરામ ગાદીયે ત્યાં આગળ મજવર ગાય; ગુ. ૩
 ઉગમસીની આગળે, ત્યાં ધુપ આરતી થાય;
 સંખ તંબુરા ત્રોઈ ઝાલરી તો અનેક વાજવાય. ગુ. ૪
 બોલ પીરના પાઠ્યા બાપજી, કરી દુનીયા ઉપર દયા;
 ગુરૂ ગોવિંદ પ્રતાપે ગાય, રામદા સવગણ ચરણે રીયા. ગુ. ૫
 (રાગ ઉપરનો.)

૮૫

ઝંઝરકે પીરાણુ બાળ્યાં, દુઃખ દુનીયાના ટાળ્યાં. ટક.
 સતગુરૂની સેવા કરી; કાળ ક્રોધ લઈ ગાળ્યા;
 ઝાડ ઝપટને દુઃખ દબાળ્યા, ફટકામાં લઈ વાળ્યા ૧
 ઝરણીના દીને ઝંઝરકે; ત્યાં ભગત થાય સૌ ભેળા;
 અંતરબીચે અવાજ આદ્યો, ત્યારે ખારે માસે ભેળા; ૨
 ધણી પધારે ત્યાં ધોન બોલાય ચડે ચડે સવેળા;
 મંડલી વાળી બેઠા મજવર, ભગત બાણુરા ભેળા. ૩
 અંદાપુરી બણે કહીયે દેવની મહ દેવના દર્શન પાયા
 ગુરૂ ગોવિંદ પ્રતાપે ગાયે રામદા સદાય રાખો છાંયા. ૪

ગરબી ૩ છ.

૮૬

નરભે પાયા નખાવ્યા નાથ, મહોલે બનાવ્યા રે;
 કાચ ઝાંઝરકામાં ઝીઠાળ, જગત રચાયા રે. નરભે. ૧
 ગુરૂ ગાદીયે ગોવીંદરામ, સેવા કરું સાચી;
 મુને છુડતાં ઝાલો ખાંચ, છું હું વીશવાથી. નરભે. ૨
 તમે રંગ મહોલે રંગનાથ, ઢોલકીયા ઢાળ્યા રે,
 ત્યાં પ્રજા થયા પરસન, સનમુખ ગુરૂ બાળ્યા રે. નરભે. ૩
 બાંધ્યાં ધર્મ તણાં ત્યાં ધામ, ધણી સાચા ધારી રે;
 કાઢ્યા કાળ કાળીંગો ને કરોધ, વખીયા વારી રે. નરભે. ૪
 મારા હોય ગુના હજાર, માપ કરી માનો રે;
 કરી મેઘ વાળ ઉપર મહેર, થાપ્યો ઠાટવાળ કાનો રે. નરભે. ૫
 અમે આવ્યા અવનાસિના ઝાળે, ચરણે સુખ પાય રે;
 ગુરૂ પરતાપે રાસદાસ ગાય, સદા સુખ પાયા રે. નરભે. ૬.

ગરબી ૪ થી.

૮૭

આવી ચરણે નમે સંસાર, નમે નરનારી રે;
 ખાવો દેશ પરદેશે પુજાય, દેવ મોરારી રે. આવી. ૧
 મહારાજ મોહું માંચ, બેઠા નીજનામી રે;
 તમે રાખો વરતી વીધાસ, વાલાજની સામી રે. આવી. ૨

આવી સવગણુ ચરણે ઊપ, દેવાય દુવારે;
 રાખો ટુંડીયા તણી ટેક, પાપ લાગુ પારે રે. આવી. ૩
 એવા માંથે મુગટ મારાજ, મંદરમાં માલે રે;
 પુત્ર ધન પરવાર, અંતરજમી આલે રે. આવી. ૪
 મળ્યા અલખ પુરૂષ અવનાસ, અવાજ આલ્યો ભારે;
 ગોરો ગોવીંદને કરચન કાન, ભગત છે હારે. આવી. ૫
 ચડ્યો રાજજીને રંગ હરીના હજુરીરે;
 જોજો દુવારની દરખત સદા શિવપુરીરે. આવી. ૬
 તમો છતર ધારી સવીયાણુ, લેર મુ'પર લાવો;
 શુર પરતાપે ગરબી ગાય, રામદાસ બાવોરે. આવી. ૭

ભીમદાસનું બનાવેલું.

ભજન (મારા મનના માલીક મળીયા) એ રાગ,

૮૮

તમે સદગુર સાથે બધા સુરતી,
 રાખો પ્રજ્ઞની સાથે પ્રેમ પ્રિતી; ટેક.
 નેજા ફરકે નાચનાને ગુરૂ ગ્રંથરકે ગામ,
 ત્યાં ધણી સવગણુનો ધામ;
 કળજુગમાં તેની ફિરતી,
 રાખો પ્રજ્ઞની સાથે પ્રેમ પ્રીતી. ૧

ગામ ઝાંઝરકુ ધામ ગુરનો, પરમારથમાં પુરા;
તમે સતવચના સુરા, વાલાજી સામી રાખો વરતી.
રાખો પ્રભુ. ૨

દેશી વીદેશી દેદારે આવે છે, નમણુ કરે છે નરનારી;
તમે કૃપા રાખો કિરતારી,
મહારાજ દેજે મુને મુક્તિ. રાખો પ્રભુ. ૩

સમરણ કરી તમે નાથને સેવો, કરો સુકરીત કામ;
રાખો રૂઢીયામાં ગોવીંદરામ,
જગપતીયે બનાવી જુક્તિ રાખો પ્રભુ. ૪

દાસ ભીમા પર દયા કરીને, દુઃખ મારાં હરજો;
મારા કોડ ગુના માફ કરજો.
ભવો ભવ દેજો મુને ભક્તિ. રાખો પ્રભુ. ૫

મુળજીદાસનું બનાવેલું.

(રાગ જાનરો)

૯

દરશન કરવા આલોને જઈયે, દુષ્ટજો ને સુખીયા થઈયે; ટેક
ગામ ઝાંઝરકુ ધામ બાંધ્યું છે, રીદ્ધિ સીદ્ધિથી ભરપુર રહ્યું છે. ૧
પંથજો પ્યારો નામથી તારો, વહારે ચડીને વહાલાઅમુને હગારો. ૨
મતિ મંદ મારી સુધારો સ્વામી, આપ ચરણ નમું શિશનામી. ૩
દાસ અનુદાસ આપને આશે, સૌ સંતન કે ચરણે નમે છે. ૪

— આગ ત્રીજો સમાપ્ત. —

❀ શ્રી મહાત્મા સવગણુદાદના ❀

❀ પદ પરચા પ્રકાશ. ❀

ભાગ ચોથો.

પેટલાદના પંડયા હીરાલાલનાં લજન.

ઈશ્વર સ્તુતી.

૯૦

નમુ પ્રેમે જુગલ પદ ઈશ્વરા ધણી,

ઈશ્વરા ધણી, તુજ કરુણા ધણી.

ટક.

હુંતો પ્રાણી પામર જતી, અદ્ય બુદ્ધી છે મારી;

વર્ણન કરતાં પાર ન પામું, અકળગતી છે તારી.

૧

ગ્રાહ પાડને જળના જીવડા, જગત સેસ સીર મણી;

યંજ વીનાતું ગોળ થંભાવ્યું, આભને નથી કંઈ અણી.

૨

હંક મીંકને ભ્રમંડ બ્યાપી, જુગતી રચાવી ધણી;

અધીકાર માણસને સોંપી, ઉપર રહેા તું ધણી.

૩

અમે તે પાપી જન બીચારા, યુના સકાય નહીં ગણી;

પાપ હમારાં માફ કરજો, અરજ હીરાની સુણી.

૪

સ્તુતી ૨ જી. શ્રી રાધીકા પતી (એ રાહ).

૯૧

- શ્રી સતગુરુજી દેવ, વંદીયે તતખેવ;
પ્રેમધરી પુજીયે, કરીયે તમારી સેવ.
સુદ્ધ બુદ્ધ સારદા વાણી આપો, ગુણ તમારા ગાઢયેજી;
મનમાં રૂઝાં મંગળ ગાઢને, મોતીડે વધાવુંજી. ૧
- સેવક જનને સરણે લેવા, મારા મહોદ્દે આવ્યાજી;
અમીરસને જ્ઞાન ગરીબી સાથે લેતા આવ્યાજી. ૨
- ધન્ય ધન્ય પ્રભુ ધન્ય ધન્ય ગુરુજી ધન્ય તમારું નામજી;
દીક્ષના વીધે દાસ સમજી, પુરો હૈયાની હામજી. ૩
- ગુરુ માતા ગુરુ પીતા ગુરુ સગાને વાહાલાજી;
ગુરુ વીના મુને ધડી ન ચાલે ગુરુ થકી નત લાલાજી. ૪
- કલ્યાણદાસ નાનક સાહેબ તે બણુંદ કુલ કહીયેજી;
કલ્યાણગુરુ પી કંઠી બાંધી તેને કેમ વીસરીયેજી. ૫
- હું બાળકો ગુરુ અંબારામનો સતગુરુ ચરણે રહુજીજી;
વીશેસ દર્ધવત મત હમારો ગાન ગરીબી ગહુજીજી. ૬
- હીરા ઉપર હરખ કરીને અભેદાન તો આપોજી;
સ્થાન આપોતુ મુજને આપો કથીર કાઠી નાખોજી. ૭

સ્તુતિ ભગવાનપતી નાદાન (એ રાહ).

૯૨

સહ સમરોને સતગુરુ દેવ કરો નીત્ય સેવ ભજને ભવ તરસે;
જણે જાણ્યા નથી જુગદીસ ને રખડી મરસે. ૧

હું સમરૂ સારદા માત આપજે વાત સુધ્ય ને સાર;
હું વર્ણન કરતા અટકું નહીં તલભાર. ૨

તમે તારયો પીપો પ્રહેલાદ, રાખી તેની લાજ, એવા કામ છીધા;
મીરાબાઈને પાયા વીષ તે અમરીત છીધા. ૩

સુદામો હતો તારો દાસ, પુરી તેની આસ, ભક્તી તેણે છીધી;
તણ મુઠી તાંદુલની માટ આલી નવનીધી. ૪

તમે જમ્યા વીદુરના ઘેર ભાણ, ધ્યા પ્રજુ રાણ, દુઃખ હરી લીધા;
કેશવજીને કૃપા કરી અભયદાન લીધા. ૫

મેતો નરસી જમવા ગયા, તરસા થીયા, મળી નાત ભારી;
વાહાલે લીધું નારીનું રૂપ હાથમાં આરી. ૬

હીરો અરજ કરે છે થોડી, બેઉ કરજોડી, અરજ ઉર ધારો;
જરા આલીને જમણો હાથ પાર ઉતારો. ૭

(રાહ) ઉપરનો ભજન ૪ થું.

૯૩

ઓ ભગવાન તુમારા કામ પડ્યા છે
હમને કરો સંટક સમયમાં સહાય વંદીયે તમને;
મારું નામું લેણુ ઓ નાથ, તમારા હાથ, વીચાર તેનો કરજો;
મુજ પાપીતણી પોકાર ધ્યાનમાં ધરજો, ૧

મારાં પાપતણું છે રણ, તમુ વીના કુણ, બક્ષીદે બાપા,
આ વેળાયે તો દીનાનાથ ગણશે નઈ કાપા. ૨

હતું એવું હીરાયે કહ્યું, બાકી જે રહ્યું, હોય તો જેજે;
કરી પાપ હમારા માફ દુઃખડાં ખોજે. ૩

વાર વીસુ કરી (જે રાહ) ભજન પ મું.

૯૪

જદુપતી પ્રભુ તમે વહાર વેલા આવો રે

મારા પાપ કરવા માફ ગરૂડે ચડી ધાવોરે. ૧

સાખી

સપનાંમાં શીરો જમુ તેથી ભાંખે નહીં છુપ્પ,
જેવું ઝાકળતું નીર છે તેવું સંસારી સુખ;

એવું બહી પ્રભુ હું કરું છું અરજ તારીરે;
આપો આજ રાખો લાજ આ વીનંતી મારીરે.

હયા કરીને દુખડા ટાળો દીનાનાથ,
ભવસાગરમાં બુડતો દેખી આવો હાથ.

મને તારો પ્રભુ છે બરસો મારી રે,
કરશે સહાય ભવની માંચ લેશે મુજને તારીરે. જ.

પસ્તાવો મમ પાપનો કરું શું તારી પાસ,
માફ કરો મુજને પ્રભુ રાખુછું વીસવાસ.

મારા માટે પ્રભુ કરસો સવડ સારી રે,
આપસો સુખ ટાળસો દુખ આસા છે ગીરધારી રે. જ.

મગત વત્સળ છુટરા રાખો છો બહુ લાજ,
 અગણીત ફેરા આપને ધન્ય છે જય મહારાજ;
 ક્યાનીધી છો કેવ હરીનાં અંતરજમી રે,
 કહું છું નાથ જોડી હાથ ગાઉછું સીસ નાંખી રે. જ.

ભજન ૬ હું તું શાણી સમજી થઈને (એ રાહ.)

૯૫

નથી કોઈ જગના વીધે માહાડ રે, જગતારક દાતા;
 મુજને બચાવજે રે, આરે સંસારમાંતો નથી કોઈ માડું વહાલા.
 લેણા દેણાનું મલીયું લહાડ રે, જગતારક દાતા. ૧
 આરે ભવસાગર વહાલા મહાજળ ભરીયો રે વહાલા રે.
 નથી નીકળવાનું રથું ખાડું રે, જગતારક દાતા. ૨
 નથી કોઈ મગ્તીનું બળ નથી કોઈ પુનનું ફળ;
 નથી લીધું નામ નીત તાડ રે, જગતારક દાતા. ૩
 જગતું જળ અમૃત કીધું, ખોળે ખોળે મુખમાં લીધું;
 પીધા પછી તો લાગ્યું ખાડું રે, જગતારક દાતા. ૪
 નાગ્યા ઠંડે સહને ચીતે, જગતને કોઈ નવ જીતે;
 હીરાને તો સમરણ લાગે સાડ રે, જગતારક દાતા. ૫

ભજન ૭ મું. મારો હીરો હેરાણી કંબનમાં. (એરાહ)

૬૬

મુને મારી કટારી મેરે બનુમે,
પહેલા મેતો ગુરુકુ મીલીયા નામ નોધા દીયા પાનુમે. મુને ૧
દીયા કરી ગુરુદેવ મુજપર શબ્દ સુના દીયા કાનુમે. મુને ૨
ઝોહી શબ્દકુ મેં પકર કર બેઠા સદા સ્વરૂપ મેરે ધાનુમે. મુને ૩
ઝોહી શબ્દ કોઈ કળ્યામા નાવે, સંતસમઝ્યા તેરી સાનુમે. ૪
હાથ બેઠીને હીરો હરી ગુન ગાવે, સદા રહેતાહે શુક્તતાનુમે. ૫

ભજન ૮ મું. લાઘલાલજની (કવાલી.)

૬૭

ભજન કર બાઈ બવ તરવા, જગતમાં જનમ્યા જન મરવા. ૨૬
કુનિયા દો દિનથી હેખાણ, દેખ ક્યું હોતા હે રાણ. ભજન. ૧
ફજરમાં ફુલ બખ ખીલતા દોઘડી પીછે નઈ મીલતા. બ. ૨
એસીહે અલખથી ખુબી, માયામાં ક્યું ગયે કુખી. ભજન ૩
સ્થામાઠે સંઘુમે ખંદા, ફસાઠે ક્યું હુવા ગંદા. ભજન. ૪
માની લે મુખ કલા મેરા, મીટાઠે જન્મકા ફેરા. ભજન. ૫
અખી કર સુકર્મ સારા, સફળ જલદી કર જનમારા. ભજન. ૬
હીરા કર ભજન કર ભગતી, પાવેગા પ્રભુમે મુગતી. ભજન. ૭

ભજન ૬ મું. (કવાલી)

૯૮

સમરન કર સાહેબકા બંદા, છોક પરનારીકા કંદા. સમરન. ૧
 કરેગા ખોખા તુ જે ખાઈ, પીછું સે બહોત પીસ્તાઈ. સમરન. ૨
 નરકકી ખાન હે નારી, હરીજન કહેતા પોકારી. સમરન. ૩
 જગતમાં વાગ્યા તેને વીત્યા, નારીકું કાઈ નવ જીત્યા. સ. ૪
 દુનીયા સખ નારીસે હારી, સીખામણ માન તું મારી. સ. ૫
 નેનુમે કાજલ ઓ ખાતી, નેનુશે ખપર ભાર ખાતી. સ. ૬
 પતીવૃતા નારી હોય ચાણી, ઓહી હે રત્નકી ખાણી. સ. ૭
 દુસરી સખ કેબકે કહેતા, હીરા નેનમર બરકે રોતા. સ. ૮

ભજન ૧૦ મું. (કવાલી.)

૯૯

પુદાકા ખેલ હે ન્યારા, મહલાકું યાદ કર પ્યારા. પુદા. ૧
 દુનીયાકી ખાજ સખ જુઠી, મલેગા વાલેકી મુઠી. પુદા. ૨
 કમાણી કરનેકું આયા, ગાંઠેથી મુઠી બી ગુમાયા. પુદા. ૩
 હીસાખ હરી હાથેથી થાસે, ફજીતી થઈ ઈજત જસે. પુદા. ૪
 હજુરથી હુકમ એવો થાસે, નકમાં નરને નખાસે. પુદા. ૫
 માટે કર ભજન બેઠ ભાળી, ખાંધીલે પાણી પેલી પાળી. પુદા. ૬
 વખત ન્યારે આવસે છેલી, હીરાને છે અલાબેલી. પુદા. ૭

ભજન ૧૧ મું.

૧૦૦

જ્ઞાન વીના ઘર ક્યું હુલ્યા	
દેખી માયા ને મુરખો હુલ્યા.	જ્ઞાન.
જિંધા માથે તુને ઊઠરમાં રાખ્યો તો,	
તે તો તું જુલ્હી ગીયો છું હ્યા.	જ્ઞાન.
વચન આપીને તું તો બારણે આગ્યોરે,	
ભક્તિ મારગમાં હુલ્યો તું હ્યા.	જ્ઞાન.
હરિતું ભજન તારા સ્વપ્ને ન સાંભળ્યું;	
મોટાઈ મારગમાં મુવા કુલ્યા.	જ્ઞાન.
ભક્તીની જુગિત બાઈ જણે ના જણીરે;	
તેના મનખામાં થુંઠા થુ હ્યા.	જ્ઞાન.
હીરા જાણે હરી મનખો નહી આવે ફરી;	
હજી સમજી લે કહું છું હું હ્યારે.	જ્ઞાન.

ભજન ૧૨ મું. (સો ફેરા સમજાવું—એ રાગ)

૧૦૧

હજાર કરાને જિયાય અકરમીનો, અભાગીયાનો હેવા નઈ જાય;
 પોપટની પેરે કાગને પાળો, સોનાની સળીયુનો કરીઆલો માળો;
 તોય ન જાય તે તણો આળો. પોપટની પેરે. હજાર. ૧

ઢાલસાને લઈને દુધમાં ઘોળો, સાબુ લગાવી સુનાથી ઘોળો,
 તોય ઢાલસો કાળો ને કાળો. ઢાલસાને લઈને. હજર. ૨
 વસીયરને કોઈ અમૃત પાવે, મીઠા ફળ લાવી તેને ખવડાવે;
 તોય પણ તેનું ઝેર નહીં જાય. વસીયરને કોઈ. હજર. ૩
 ઘડીયે ઘડીયે મુઠ્ઠા કુતરાને હાંધી, તોય ન લજ્યા વળે તન યાદી;
 હીરો કહે તેમાં શું રહ્યું બાકી, કુતરાની પુછડી વાંધી ને વાંધી.
 હજર. ૪

ભજન ૧૩ મું. (સાવરીયો મન લાધારે—એ રાગ.)

૧૦૨

લગા દે ભજન કરી ધુનીરે લાખો વાર.
 દુનીયા હે નદીકે પાની, દેખી ક્યું ભુલ્યો હરામી;
 ભજન વીના જસો હારીરે લાખો વાર. લગા દે. ૧
 જગીને જે તું જરી, મનખો નહીં આવે ફરી;
 જાણ લે હેતેથી પ્રભુ હરીરે લાખો વાર. લગા દે. ૨
 મધ્યાને જાંઘ ઊરાડી, ભજન કરો રાત ને દાડી;
 હજુરમાં મનાશે અરજ તારીરે લાખો વાર. લગા દે. ૩
 મુવા પછી મુક્તિ તારે, ફેર જનમ નહીં કોઈ વારે;
 પછે તું સરગંનો અધિકારીરે લાખો વાર. લગા દે. ૪
 હીરો કહે છે અરજ મારી, સુણી પ્રભુ લેશે તારી;
 પછી યાશે માટે આનંદકારીરે લાખો વાર. લગા દે. ૫

ભજન ૧૪ મું (ધોળ)

૧૦૩

- આ કેવો રચીયો ખેલ ખલકનો ખુદાયે ખુદાયે.
 પ્રથમ પાણી ને ધરતી પછી આલ સુર્યની આકરતી;
 એ ચકર ચકર બહુ ફરતી. ખલક. ૧
- મહીં ઝાડ પાડ ને ફરીયો, એ નદી નાળાયે બરીયો;
 એ કોઈના બચ કળીયો. ખલક. ૨
- પ્રભુએ મન વીચારયું આ જગત બન્યું બહુ સાડું;
 મહીં માણસ મુક્યું ગુણ ગાડું. ખલક. ૩
- માણસને અજ્ઞા આપી, તમો કોઈ થાશો નહ પાપી;
 ખુસીથી રહીને ખા પી. ખલક. ૪
- નરનારી પાપમાં પડીયા, પ્રભુની નજરે પડીયા;
 પછી નરક સરગ બે ઘડીયા. ખલક. ૫
- હીરાના હરી બહુ મોટા, એણે નથી રચ્યા કાંઈ ખોટા;
 મારા ગુરૂ ગુલાબના ગોટા. ખલક. ૬

ભજન ૧૫. (સદા સંસારમાં—એ રાગ.)

૧૦૪

સદા સુમરન પ્રભુ ધ્યાન એક ચીતે ધરીયે,
 આપે જેવા દીન સુંદીર સ્યામ, તેમાં રાજ રહેયે.

સાખી.

કુલ્યા કુલ પરભાતમાં, કલ્પીયુ કરો વીચાર;
કાયા કાચો કુંભ છે, ક્યાં સુધી ટકનાર. સદા. ૧

હોય પુન્ય પુર્વે તણા, તે આ ભવમાં મલનાર;
કરશે ઉઘમ હરી વીના તો કછુ નથી વળનાર. સદા. ૨

બાજી રમી બજારમાં, દેખો ચતુર સુબલ;
લુલવણીમાં લુલીયા, એકલસંગી ભાન. સદા. ૩

સુખીયા તે દુઃખીયા થીયા દુઃખીયા સુખીયા બલ્ય;
સુખદુઃખ આ સંસારમાં કરયા કરમ પરમાન. સદા. ૪

સુખ જોઈને હસવું નહીં દુઃખ જોઈને મત રોય.
હાથ જોડીને હીરો કહે, કરમ પરામત હોય. સદા. ૫

ભજન ૧૬ સું.

૧૦૫

આવો સામળીયા વાલા નીદ્રાથી જાગીરે,
ગુણવંતી ગોપીયુના મંદીર તજીનેરે;
કુબજની ભાવટ તમે જાગીરે સામળીયા,
હૂરીચોધનનો તમે મેવો તજીને, બાજી વીહાર ઘેર જાગીરે. ૨

સોળસે ગોપીની સાથે રંગ રમીયા રે
પંદર તીથી તમે ત્યાગીરે; ૩

હાથ જોડી હીરો ગુણ ગાયરે વાલા,
તુમારા ચરણમાં મુક્તિ જાગીરે. ૪

લજન ૧૭ મું (આવો આવો પ્યારા મારા)

૧૦૬

- કહોને ગુરજી મારા કેવી રીતે તારણ થાસે, જવા એ પ્રભુની પાસે.
 ગુરુ કહે ભક્તિ સારી દુનીયાથી રહેવું હારી
 જુઓ મનમાં વાત ત્રિચારી સફળ બુદ્ધી થાસે તારી. ૧
- ગુરુ કહે રહેવું સંસારી અને જોડે નરને નારી;
 જ્ઞાન ધરમ કરવું જારી સમાજમાની વાત વીચારી. ૨
- કાલ ક્રોધ મોહને મારી હથાકો સ્વરગની ખારી;
 નથી પ્રભુ લેશે તારી થસે તું ને આનંદકારી. ૩
- પીતા અને માતા તારી સેવા તેની કરવી સારી;
 પ્રભુજી લેશે સ્વીકારી રાજી થસે દેવમોરારી. ૪
- અંબારામની શીક્ષા સારી માની લેજે નર ને નારી;
 હીરો ભયા આનંદકારી ધન ગુરુને બહીહારી. ૫

૧૮ મું (ગાફિલ ગુમાર) એ રાહ.

૧૦૭

- મુરખ જીવ તું શું મીથ્યા સુખ માણે,
 કલપના કરે છે કુડી વખત પ્રેવી જાય છે,
 રૂડી ગુમાવી શું બેઠો મુડી, ઠગાઈના ઠેકાણે. ૧
- મદમાં ફરે છે માતો, ગુણ નથી પ્રભુના ગાતો;
 મોટાઈની ન કર વાતો, પોતે શું વખાણે. ૨

મહાઈ મહાઈ શું કરે છે ફેગટ ફેરા શું ફેરે છે,
બક્તિ કરતાં મરે છે આવા રૂઝ ટાણે. ૩

હીરો કહે છે પોકારી કાયા કરમાશે તારી,
અંદગી નથી રહેનારી નક્કી વાત જાણે. ૪

બજનમાં છે સાંથી સાઈં બીજી સર્વે અરકાઈ,
યવાકાળ તે યનાઈં લખત પ્રમાણે. ૫

૧૯ શું ગલરામણ ઘડપણમાં આવે છે ઘણીરે. (એ રાહ)

૧૦૮

આ કાચી કાયા જાસે પડી પડીરે, આ કાચી જાણી કાયા;
માટે મુઠા મમત માયા સૌ જુઠું જાણીને લેજે, બક્તિમાં લાગુ રેજે
આ મેંધા મનખો ના ખોચ્યા રડી રડી રે. ૧

આ સગા જગાંને વહાલાં, એ થોથા છે સૌ ઠાલાં;
અંતે કોઈ તાઈં નથી તું શીદ મરે છે મથી,
પસ્તાવો બહુ થાશે તુને છેલ્લી વડી રે. ૨

તું બાળાપણમાં રમતો જુવાનીમાં બહુ જમતો,
ઘડપણે ગોવીંદ ના ગાયા મુઠી મુવા માયા,
એ માયા તો કાયાને જાસે નડી નડી રે. ૩

અંતે કંઈ નથી તાઈં જો જરા મનમા વીચાઈં
તું બજન કરી લે છુંડા મોઘઈના ભાગને કુંડા,
મોટાઈમાં મુક્તિ મુવા નહિ તને જડીરે.

૪

આ હોય સીખામણ સારી તો માનો નર ને નારી,
અંબારામ ચરણે રહું છું હું ગુણ ગોવીંદના ગાઉ છું
આ હીરો ગુણ ગાય પ્રભુ પગે પડી રે.

૫

ભજન ૨૦ મું.

૧૦૬

બાધયો તમે મોટાઈ મુઠીને બળે રાખો,

એતો છે બધા જગતના બામા;

કાઈ કહે છે મારે છોકરા ને છઠ્ઠયાં કાઈ કહે છે મારા ગામા,

કાઈ કહે છે બંધવની બેલ છે એતો જગતના બામા. ૧

કાઈ કહે છે મારી સારસીનું સુખ છે મારી મળી છે મુને સ્થામા;

કાઈ કહે છે જમાઈ ને દીકરી, તે પણ જુગતના બામા. ૨

કાઈ કહે છે મારે સોળ સણગાર છે, છે મારે જરકશી બમા;

કાઈ કહે છે મારે જણસોની જોડ છે, એ પણ જગતના બામા. ૩

કાઈ કહે છે મારે ધન દોલત છે, મોટા કીધા છે મેં કામા;

કાઈ કહે છે હમે નાત પટલીયા, એ પણ જગતના બામા. ૪

મોટાઈનો ભાગ નહીં અધ્યાનો લાગ નહીં

મોટાઈ મુક્તિ દે મારા મામા;

હીરો કહે હરીના ભજન વીના બધું, જગત સારા સમજે બામા. ૫

૨૧ મું. સીતાપતીનું નામ સા. (બિ રાગ)

૧૧૦

સાચુ કહો તો સાડ લાગે મારી વરતી બાઈ,
 સાચુ કહોતો સાડ લાગે;
 શું રે કરવાથી મારા પાતક ટળશે બાઈ,
 શું કરવાથી ભ્રમણા ભાગે. મારી. ૧
 શું રે કરતો હું તો પ્રેમપદ પામું બાઈ,
 શું રે કરતો પતો લાગે. મારી ૨

ઉતર નીચે મુજબ બાઈ બોલી.

સંતોસે સાહેબ તુને મળશે મારા મનવા વીરાઈ,
 સંતોસે સાહેબ તુને મળશે.
 ગુરૂના ગનાને તારી ભ્રમણાચુ ભાગે વીરા,
 પ્રુન્યથી પાતક તારાં ટળશે. મારા. ૧
 ભાવ બક્તીથી તમે પ્રેમપદ પામશે વીરા,
 પ્રુરણ પ્રેમથી પતો મળશે. મારા. ૨
 ગાય છે હીરો હરી અંબારામના ચરણે વીરા,
 વેઠનો વારો તારો ટળશે. મારા. ૩

૨૨ મું ગોવીંદ ગુણનાપતી અકગમતી (એશહ).

૧૧૧

તારો અવતર એળે જય માણીગર મોઈ શું રહયો,
કાયા રત્ન છે કારમુ, જેમ નદીયે વહેતું નીર;
આજકાલમાં જતું રહેશે, ચેતી જોને મારા વીર. તારો. ૧
બાળપણું રમનમાં જોયું, જુવાનીમાં ત્રીયારાજ;
ધડપણુ ગાંડાઈમાં કાઢ્યું, છુની રહોને નથી લાજ. તું મોઈ. ૨
ઉંમર માયાની જળમાં, ફસાઈ રહ્યો ગુમાર;
લાજ વીનાના માતવી તારો એળે જોયો અવતાર. તું મોઈ. ૩
મોહ મચ્છરને તાગીને, મુઠા કુળ અલીમાન;
સતપૃથ્વની સાથમાં રહીને, ભાવે બજો ભગવાન. તું મોઈ. ૪
ચતુર હશે તે ચેતશે, ઉંધશે હરમયા ઠોર;
હાથ જોડીને હીરો કહેછે, પ્રભુ રાખો ન કાંઈ ઠોર. તું મોઈ. ૫

૨૩ મું.

૧૧૨

ગાંજો ગાંજો ગોવીંદ ગુણ ગાંજો, સદગુરના ચરણમાં રહેજોરે હો જી.
સવા ભગતની રૂઢી શાકબી, ખરથ ખુટ્ટી ના જય;
જતન કરીને જો રાખે જળવી તે કદી ના કરમાય. ગાંજો. ૧
રંભપુરમાં બાવો રામ બીનાજો, ઝાંઝરકામાં સવગણ;
કેસરડીમાં જોધ પીર એને ભજવાથી છુટે અવગણ. ગાંજો. ૨

ગોવીંદ પીરના ગુણ જ ગાએ, ભુખ્યા હંસે તે ધરાસે;
 ભાવ રાખીને જો ભક્તી કરશે, વંચ્યાને પુત્ર થાએ. ગાળે. ૩
 મામ પેટલાદ જાને બ્રાહ્મણ, સાએ સુસીર માળી;
 હાથ જોડીને ગાય છે હીરે, મારી દુઃખને દવઝા ટાળી. ગાળે. ૪
 ૨૪ મું (રાગ ધોળ.)

૧૧૩

સખી દીવસ દીવાળીનો આજ, મારા આંગણીયે;
 સખી બાધ્યા છે તોરણ બાર, આંખા પાંખડીયે. સખી. ૧
 આજ પ્રભુ પધરાવ્યા ઘેર, સાંભળો સાહેલી;
 મારા હૈયડે હરખ ના માય, આનંદની હેલી. સખી. ૨
 સખી સત્ય પ્રભુજી દેવ, મારા મન વસીયા;
 સામળીયો સુદીર રયામ રંગતા છે રસીયા. સખી. ૩
 સખી વધાવો સુદીર રયામ, મળી સૌ વહાલાને;
 પહેરાવો પુષ્પની માળ, નંદના લાલાને. સખી. ૪
 હીરાને ધર્યો છે આનંદ. ધોળા પાવ દુધડીયે;
 આજે માગ્યા મળ્યા છે મેહુ વરસ્યા મોતડીયે. સખી. ૫

૨૫ મું. ડાનર.

૧૧૪

કર મન ભક્તી બાવથી ફળશે,
 મનસે મુક્તી ને કુમતી દળશે. કર મન. ૧

ઇંગલા ને પીંગલાના છોડી દે ફંદા,
 સુખમણ સાધન સાધી લે બંદા કર મન. ૨
 તરવેણી પર ઠરસે સુરતી,
 અદ્રસ્યથી દેખે મંગળ મુરતી. કર મન. ૩
 ત્યાં જઈ સંતો ઘાલી દીયો ઘેરો,
 જનમ મરણકો ટળી ગયો ફેરો. કર મન. ૪
 હવાર દીધેલી એક દેરી છે જાચી,
 સદગુરૂ પાસે તેની મળશે કુચી. કર મન. ૫
 સંતોના મનતો આ વસ્તુ છે સહેલી,
 હીરાના રૂદ્ધિયે આનંદ રેલી. કર મન ૬

૨૬ મુ. (રાગ ઉપરનો.)

૧ ૫

જગીને જો તું આ જગતમાં આયા,
 જ્ઞાન વીના શું આ જન્મ ગુમાયા. જગી. ૧
 માફં ને તાફં કરનો ફરે છે,
 સ્વારથ સાધીને પરધન તું હરે છે. જગી. ૨
 કુડી કમાણીના છોડી દે ધંધા,
 ખુશી આપોથી જરા જોઈ લેને અંધા. જગી. ૩

પોતાનું ભલું કરવાને સાર,	
પ્રભુ રટણ કર કષ્ટ હરનાર.	જગી. ૪
બીજ સરવે છોડી દેને ફા,	
કરી કસરત થઈજ હાજર ખંદા.	જગી. ૫
હીરો કહે છે જરા જાણી લે બુક્તી,	
પ્રમાણીને માણી લે મુક્તી.	જગી. ૬

૨૭ મું. (કનરા) રાગ દિપરના

૧૧૬

સમજીને સાધુ બજી દયો હરીને,	
મનુષ્ય દેહ નઈ આવે ફરીને.	સમજી. ૧
માયામાં રહીને કાયાને તાવો,	
ભટકેલ મનને ના બમાવો.	સમજી. ૨
અનેક ઓધરીયા ધરસંસારી,	
મોહમંદરી જણે મમતા મારી.	સમજી. ૩
લેખ ના હોય તો કાંઈ નથી વાંધો,	
ટેકથી રહીને સમરણ સાધો.	સમજી. ૪
ધર્મની સાથે કંઈને ખાધો,	
ભક્તી ફળશે નહી પડે વાંધો.	સમજી. ૫
હીરાનો સ્વામી અતર જમી,	
ગુણ ગુણના આનંદ પામી.	સમજી. ૬

૧૨૧

૨૮ મું.

૧૧૭

સમર સમર સાહેબને પ્રાણી, ધડી પત્તી નછ હાલ ધડી,
વહાણા પહેલા આણા આવશે કરગરી કહિછું પાપ પડી, સમર.
, આંજકાલનો છાંડ વાગશે, બોલ બોલના નાકર વાત બડી,
કટક દળ કાયમના આવશે, તે વખતે તમે જસો રડી. સમર.
મુક ઉધારો કર સુધારો, ધરમ પાપની બાંધ ધડી,
' પુત કરતા પાપ વધે તો, તો ઝડપ ઝડપીને નાખ કડી. સમર.
જગત ભગવાન થસે પારખા, અગમ ત્રાણીથી વાત જડી,
કુડ કપટને પરદર પલ્લમાં, સતપથમાં કાઢ હડી. સમર.
હીરાને એધાણી મળી છે, અગમ નીગમની વાત વડી.
ઝગુરતણી આગખાણી પડતા ગતન મંડળમાં નોખત ગડી. સ.

૨૯ મું. (મારા મનના માલિક મળીયા.)

૧૧૮

જેણે ગોવિંદ ગુરુને આપ્યા, જેણે અપ્યા તેણે માપ્યા. ૨૬.
મંદીરમાં મહારાજ ખીરાજે વઢકુંઠ જેવો વાસ,
મંદીર વસે હરીના હાસ જેને વીગતે વીપ્રને વખાણ્યા. ૧

- ઝાંઝરકાએ જુગદીશ જાણ્યા બરી ત્રીકમ સાથે તાળી,
મે તુવતધ નજરે લાગી એવા લોજન પીરસ્યા બાણા. ૨
- ઝાંઝરકું છે ઝરખું જુગદીશનું અમનાપુરની હારે,
છે પ્રેમ પ્રભુનો તમારે તમે નીત નીત ખરમ્યા નાણા. ૩
- બજન ભેદ બરપુર ભગતથી શોભે છે સધળો સાથ,
છે શેઠ સવૈયો નાથ તમે વેચ્યા લાજના લાણા. ૪
- સવા ભગતનું સમરણ કીધું તેથી થઈ છે લીલા લેર,
છે મુગટવાળાની મેર જમ દુવારકાથી ડાઢાર આણ્યા. ૫
- હાથ બેડીને હીરો હરીને ચરજ કરું છું આજ,
હરી રાખો હમારી લાજ તમે મોજ મૃતલોકની માણ્યા. ૬

૩૦ મું. (લગાદે લજન કેરી ધુનીરે લાખો વાર.)

૧૧૯

- ગોવિંદ ગુણ ગાવો રે નરનારી. ૨૬.
- હરીજન ચરણે આવો દરસન કરી પાવન થાવો;
મોક્ષની ઉઘાડી દેસે ખારીરે. નરનારી. ગોવીંદ. ૧
- ગોવીંદની ગતી છે ન્યારી સંઘાની શોભા સારી,
અંધરમીને દેસે ક્યારીરે નરનારી. ગોવીંદ. ૨

હવેલા તે સહિ જગો ભાવ કરી ભગતી માગો,
 જોવીંદ પીરમાં છે ગુણુ ભારી રે નરનારી. જોવીંદ. ૩
 પરગટ પરચાધારી અવલીયા છે અવતારી,
 હીરો તો ભયા છે આનંદકારી રે નરનારી. જોવીંદ. ૪

નામેરીનાં ભજન.

છંદ . લો.

૧૨૦

નામેરી ભગત કહે દેવ નારાણુ જેણે તાર્યા ત્રભોવન ધણી
 તીન હીર ચીર કમેલ ધરે પણુ સંગ્રહ ધણેરા
 તેને સીગાળા સમરથ વાલપણુ બાંધ્યા વછેરા
 તે નમેછી ધન મકન પાચે ઘેર નીત પરોણા
 તેને સુકળની નાર સકરમી પુત્ર આપ સમાના
 ઢાઠાર બાર આંગણુ કયા ધણીક ભોમ લગી છીરત ધણી
 નામેરી ભગત કહે દેવનારાણુ જેણે ધાર્યા ત્રભોવન એક ધણી.

૨ બો.

૧૨૧

નામેરી ભગત કહે દેવનારાણુ જેણે ભગતત સ્નામ નવ ભજ્યા
 તીન પ્રથમ પાલન નર્ધ પ્રાસ તેની લોકમાન નહિ લજ્યા

દુઃખમાં દાડા કાઢતા, રાત પણ વનમાં રહેવા;
 જોઈ માંડી આસ સરાપણ બાણ સંધેવા
 તરસ્યા જીવત રસાળવા દેણી બીજ રજીયા
 નામેરી ભગત કહે દેવનારાણુ જેણે ભગવત સ્વામ નવ બજીયા.

૩ જો

૧૨૨

સ્વપનમાં શ્રીરામ દેવ મે આપ દીધા,
 જોડણ જેડે ગામ, સન્મુખ થઈ સામા બેઠા.
 વીશંબરસુ વાત આજ મે દૌ કન્નેડી કીધી,
 રીજંતા રૂગનાથ દેવમે તાળી દીધી.
 તાળીના પડસંદ મારો પાપ ગંજીયો જીવર મન ટાઢો બયો,
 નામેરી ભગત કહે દેવનારાણુ પ્રભુ એણીપર દેહાર દીયો.

૪ થા.

૧૨૩

સારંગધર સંખલાઃ આજ મે નામેરી જોડી,
 મારી કનક દેધ ક્રોમગ કસ્નહુ મટીયો કોડી;
 પોપ ધણો ધણો પ્રેમરસ આમ મઠ દીસ આડી,
 માણું મેલરી માધ જોરાવર કહીયે બડી;
 કળજ કમાકણું કાળરી વાવસે પાવસે વાપરી,
 નામેરી ભગત કહે દેવનારાણુ પ્રભુ પણ ન અડ વાપરી.

૧૧૫

૫ મો.

૧૨૪

અતસસ માથે હસ, ગગનંડ હાર બરાજ;
મરકતહે હરમુછ, સોગાપર છાર સાજ.
મુખ બજવંત બંસરી, નક્કિ ધોરત ન્યારી;
ચાલ હંસની ચાલ, ગોપી આગળ ગીરધારી,
જેના ધમકતા પાયે ધુધરા, જુદરમન ટાઢો બયો.
નામેરી બગત કહે દેવનારાણ, પ્રભુ દેદાર એલીપર દીયો.

૬ ઠો.

૧૨૫

લીલા વાધા નેતર સોતર, કડ બંધણ સોઈ;
દામળા ગકસમેલ, જડત પાયે મોઝ જોઈ.
તસબી હાથે તખ પરખ અયોસણ પામી,
મુસામા મરકત લાલસખ ડાઢી લાંબી;
મોરલી હાથ જગ મંડણ, કેતાક કેતાક કહુ ખોદા,
નામેરી બગત કહે નારાણ એવા સારંગ રૂપ દીસો સદા.

૭ મો.

૧૨૬

ચુનકા એકજ ગામ, જુદર મન બહરે બમતી,
કરતી હિણા કામ, ખબના ક્ષેતી ખાતી;

૧૨૬

વારંગ ધર વહેપાર, બીજવર અવરા વરતી,
પોપટ મુખ રામ પઢતા, ગડત ગડત ઢોલ વૈકુંઠ ગધ;
નામેરી ભગત કહે દેવનારાણ, થોથામાંથી મોતી થઇ.

૮ મો.

૧૨૭

રાધા શું બહુ રંગ, ખટક સેજખાટ ખટોળી,
આપ નરખવા અંગ, પ્રભુતબ તાણ પટોળી;
મણી મેલી મુખમાંય, ડાખા કર દીપક બુઝાયો,
ધર અંદો ઉતારીયો, સુરજદો તેજ સમાયો,
વસંદરી નાગ ત્યાં આવ્યો વળી,
ફણેફણે મંદીર જોત ફરી પાવ ઉર પાહલગ પંખરી.
નામેરી ભગત કહે દેવનારાણ,
તે દી શ્રીકૃષ્ણ આગળ રાધાકા મન કરગરી.

૯ મો.

૧૨૮

હુધ સહેર હલાસ, ખાઇ દો ખાંચે ઝાલી,
હુસાસન હઠકાર સાસઠી નક્કી સગાઇ;
કામન ચાલી, કરન મણી પોણી ક્યું વેગે નવ માયા,
તે દાણ ત્રીકમ ભગત તમે અવીચળ ભણાવા;

તાણીયા ચીર ધૂપતી તણુ, હઠીયા પાંડવ હારીયાં.
નામેરી ભગત કહે દેવનારાણુ, પ્રભુ તે દી મોડાકમ પધારીયા

૧૦ મો.

૧૨૮

કેવા માટે કરસન કષ્ટ હરસદ સર દીધો,
કેવા માટે કરસન દોસ અજની સર દીધો;
કેવા માટે કરસન સ્વામ ગૌતમ તમે સંતાપ્યો,
કહીયા કાવક કર્ણ, અંગ જણે માગ્યો આપ્યો.
ત્રીલોકી નાથ આગે તમે, સેવક પીડયા સખર;
નામેરી ભગત કહે દેવ નારાણુ, પ્રભુ તમુવીના શીરતતે કમણુકર.

૧૧ મો.

૧૩૦

જેદી તે જગબંધ દીપ અરજીનને દીધો,
કરસન સાથ કળમઈ, કુંવર મખમ મોછો કીધો,
મેઘ ઘટારથ મારી, વેદ તુ તાગ્યો વાળી.
હરખારે દીવાન હતો તુવાળો હાળી,
હધાડી કમાડ બેઠો થા બન બંધણુ,
નામેરી ભગત કહે દેવનારાણુ,
પ્રભુ તમને મળ્યા તો દીવસ થયા છે ઘણા.

૧૨૮

૧૨ મે.

૧૩૨

પંડવ સાથે પ્રીત રામ તમે ઝડી રાખી,
એઠા બોર અમૃત ચતુષ્પુજ એવા ચાખી;
યાનમળ આધાર સતી ના પુરી સાડી,
દુર્બળ ભગત નરસેઇ જીવત કરી નાત જમાડી.
એક કુરુકામાં દેવળ ફેરીયા, કાલ ભગતની રાખી કળા,
નામેરી ભગત કહે દેવ નારાયણ સંત આધારણ સામળા.

૧૩ મે.

૧૩૨

મારો રથ રીયો રણમાઠ, સાથ સર્વે ગીયો સળંડી,
તો ગડ નાવ્યા ત્રત મુઝારા ખાગ ગળંડી;
સગો નહી કાઠે સેણ, બંધન ગીયા હલો મેલી,
તેટાણ ત્રીકમ બાપ તમે થાએ બેલી.
હેત વાતણો રસ હસમરથો કરણીગર કુડો કયો,
નામેરી ભગત કહે દેવનારાણ,
પ્રજુ મારો સારંગ રથ તે સુતર થયો.

— સમાપ્ત —

